

GEZOND VERSTAND

DUBBELDIKKE EDITIE ■ DE 12 MEEST GELEZEN ARTIKELN UIT JAARGANG 4

PLUS
12
NOG NIET EERDER
GRATIS GEDEELDE
ARTIKELN

Ontdek de
nieuwe opmaak

Overzicht van
alle thema's

Verslaggeving tot
in de details

NOTA BENE

4 Máxima wenst digitale identiteit voor opsporing van ongevaccineerden

AGENDA 2030

6 Volhardende Lentekriebels voor een Brave New World

Het onderwijs over seks op scholen weerspiegelt een verrotting van de samenleving.

9 Agenda 2030 naar een hogere versnelling

11 Voedselvoorziening; dilemma's en bedreigingen

Ingrepen bij de landbouw zijn nodig, maar veranderen nu in gevaarlijke experimenten.

TOTALITARISME

14 Desastreuze gevolgen van overheidspenetratie door WEF

De Young Global Leaders door het WEF geselecteerd om westerse regeringen om te buigen.

16 Onvoltooid pandemie-verdrag uiterste machtspoging van WHO

De WHO slaagt er niet in overeenstemming te bewerkstelligen voor pandemieverdrag

19 Anarcho-tirannie, de pijler onder totalitaire staatsmacht

De overheid schept chaos en jaagt daarna op onschuldigen met onzinnige aanklachten.

22 Von der Leyen belooft een 'Democratieschild' na herbenoeming

De voorzitter van de Europese Commissie heeft een sluitende formule voor een totalitair regeerstelsel ontdekt.

KLIMAAT HYSTERIE

25 Green Deal Verordening die onze welvaart zal beëindigen

Een verordening tot de-industrialisatie die niet mag worden gehoorzaamd.

27 Fossiele aardolie bestaat niet

Aardgas en aardolie hebben niet een fossiele origine, maar worden voortdurend door scheikundige verbindingen aangevuld.

30 In de greep van het CO₂-rapportage-monster

Met door EU afgedwongen rapportage over klimaatregels worden bedrijven onderworpen en gecontroleerd.

MULTIPOLAIRE WERELD

32 De ondergang van het Westen

Hoe de controlerende macht van het Westen over de wereld is verdwenen.

34 CBDC is door geopolitieke spanningen een illusie geworden

Oplopende mondiale geopolitieke spanningen hebben invoering van CBDC's gereduceerd tot een illusie.

NEDERLAND

37 Woke-rede 2023

De jaarlijkse troonrede vol met clichés en woke-prioriteiten.

40 De Post-codeloterij als Nederlandse schaduwmacht

Voorbeeld van hoe één persoon ngo-cults kan ondersteunen.

43 Door politiek ontzielde politietop onder vuur

Dat de handhaving de verkeerde kant op ging wordt door een deel van de politietop onderkend.

45 mRNA-injecties en bloedtransfusies

Kort nieuws over de spuitjes en oversterfte.

MEDISCHE WERKELIJKHEID

47 De kraamzorg en het grote taboe

Kraamzorgwerkers mogen aanstaande moeders niet waarschuwen aangaande de gevaren van de injecties.

49 Moord op gehandicapten

De eugenetica van de Nederlandse regering.

50 De traditionele grieprik: meestal onzinnig en vaak gevaarlijk

Achtergrond aangaande de gevaarlijke grieprik.

DE ONDERBELICHTE WERELD

51 Komt er een bredere rampzalige oorlog?

De vraag of de strijd in Oekraïne en in Israël tegen Libanon tot een bredere wereldoorlog zal leiden.

54 De kinder- en orgaanhandel van Oekraïne

Een van de belangrijkste inkomsten van Oekraïne is de handel van kinderen en organen voor transplantatie.

56 De AfD en het stoppen van de Europese afbraak

De belangrijkste Duitse partij die dwarsligt en hoe deze door het establishment wordt ondermijnt.

59 Geopolitiek in verwarde tijden

Aarzelingen, tweeslachtigheid en bespiegelingen over de standpunten van moslimlanden.

Máxima wenst digitale identiteit voor opsporing van ongevaccineerden

Het tafereeltje op 19 januari tijdens de WEF-bijeenkomst in Davos wekte verwondering. Een waternival van bijna onverstaanbare Engelse woorden, ondersteund door zwaaiende armen, wijzende vingers en rare grimassen. De spreekster was Máxima. Ze zei: "De ID (Digital Identiteit) is heel nodig voor financiële diensten, maar ook voor schooldeelname en gezondheid: wie feitelijk een vaccinatie heeft en wie niet."

Voor velen was het schokkend te ontdekken dat volgens de koningin van Nederland de 'digitale identiteit' handig kan worden gebruikt om meteen te achterhalen wie nog niet is ingespoten tegen Covid-19. Ze liet onvermeld dat er uitgewerkte plannen bestaan om de ID snel in te voeren en tegelijk het contante geld te vervangen door digitaal geld.

De ID is heel nodig voor financiële diensten, maar ook voor schooldeelname en gezondheid.

Wat gebeurt hier? De vorstin die denkbeelden uitdraagt die niet goed sporen met de lijn van de regering en het parlement en waarvan de meeste Nederlanders tegenstander zijn. Haar woorden botsen met het zorgvuldig uitgestippelde beleid dat is gericht op voorkoming van nieuwe onrust over de frauduleuze Covid-vaccinaties.

De aanwezigheid in het WEF van Máxima is volgens historica dr. Raisa Blommestein 'ongrondwettig'. Auteur Hans van Tellingen meent dat een ongekozen en aange trouwde koningin zich verre moet houden van 'veront rustende en vrijheidsbeperkende uitspraken', zoals die bij het WEF.

Dubbelrol

Al sinds jaren presenteert Máxima zich bij het WEF als 'vertegenwoordiger van het koninklijk huis'. Dat wekt verwachtingen, maar het is vragen om moeilijkheden. Als koningin moet Máxima haar optredens afstemmen met de minister-president. Maar sinds 2009 heeft Máxima een tweede baan. Ze is adviseur van Guterres, baas

van de VN, voor het propageren van digitale betaalmethoden, waaronder het microkrediet. In die hoedanigheid reist ze onvermoeibaar naar hoofdsteden in de hele wereld.

Er zijn politieke leiders die graag bekendmaken dat ze contact hebben met de koningin van Nederland. Dat ze hen opzoekt als hulpje van de VN heeft weinig propaganda waarde voor heersers van bepaalde overzeese gebieden. Maar dat ze koningin is, wordt graag onderstreept.

Het lukt Nederlandse politici niet om Máxima tot een heldere taakverdeling te brengen. Haar functies en taken vloeien in elkaar over. Dit ontdekte minister Stef Blok (VVD) toen in 2019 bleek dat Máxima in Tokio in het diepste geheim een gesprek had gevoerd met Mohammed bin Salman, de heerser van Saoedi-Arabië. Ze was in Tokio als VN-medewerker, maar de Saoedische staat legde alle nadruk op het feit dat er gesproken was met een heuse koningin uit Den Haag.

Het is Blok niet gelukt afspraken te maken om verdere verwarring te voorkomen. Sinds het aantreden van Mark Rutte zijn er geen nieuwe pogingen ondernomen om de klus van Stef Blok te voltooien. Ongetwijfeld heeft Rutte zijn redenen om maximale speelruimte te gunnen aan het koninklijk huis, dat zich ontpopt als trouwe meeloper in Ruttes strijd voor digitale overheersing in Nederland, als voorbeeld voor heel Europa. Máxima gaat stug door, ze houdt vast aan haar eigen koers. Het wachten is op een volgende misser.

Eerdere controverses

Niet altijd trekt het koninklijk huis aan het langste eind. Kort na zijn komst in Nederland werd Claus van Amsberg benoemd tot inspecteur-generaal van Ontwikkelings samenwerking. Dit onderwerp was de passie van Claus. Hij greep zijn benoeming aan om allerlei oordelen uit te spreken over jonge landen, vooral in Afrika. Hij beleed zijn voorkeur voor links-autoritaire regimes, zoals dat van Fidel Castro in Cuba.

Dit irriteerde ondernemend Nederland, bij monde van VNO-voorzitter Sidney van den Bergh (Unilever) kreeg Claus te verstaan dat hij beter een andere baan kon zoeken. Zo werd Claus voorzitter van de stichting Willem-III die prijzen toekende aan verdienstelijke bedrijven. Dat ging goed totdat bleek dat verschillende bedrijven die door Claus waren onderscheiden in de problemen waren geraakt. Nadien trok Claus zich terug.

In 1976 ontstond grote verwarring toen bleek dat prins Bernhard, de schoonvader van Claus, zijn positie had misbruikt. Een Commissie van Drie stuitte op miljoenen aan 'smeergeld' die aan Bernhard waren uitbetaald door de Amerikaanse vliegtuigfabrikanten Lockheed en Northrop. Besloten werd Bernhard toch maar niet te straffen, de politici durfden het niet aan. De enige billenboek voor Bernhard was het verbod op het dragen van een militair uniform.

Als commissaris bij de KLM was Bernhard maatjes geworden met Lockheed, dat de L-188 Electra – een propellervliegtuig – aan de KLM wist te slijten in een periode waarin alle andere luchtvaartmaatschappijen kozen voor straalvliegtuigen als Caravelle en DC-9. Geen enkele andere maatschappij in Europa toonde belangstelling voor de Electra. In het *Oranje Zwartboek* van Gerard Aalders komen meer gevallen voor van wangedrag door Bernhard.

Op compassie of begrip van de familie Van Oranje hoeft de Nederlandse burger niet te rekenen dit jaar, nu een digitale dictatuur in de maak is, compleet met bijna dwangmatige vaccinatierondes, WEF-dictaten, verplichte QR-codes, en andere vormen van plundering en onderdrukking. De kersttoespraak in december 2023 werd gehouden door een futloze koning, die alle ver-

wijzingen naar de eigen cultuur van zijn land, zoals de kerstboom, buiten beeld had gehouden.

De aanhoudende sympathie die de koning toont voor Akwasi (een Ghanese voorstander van geweld tegen Zwarte Piet) wordt weinig gewaardeerd. De koning lokt tweespalt uit. Hier zou een bestraffende vinger van de minister-president niet misstaan.

Publieke steun

Intussen brokkelt het aanzien van de familie Van Oranje af. Volgens onderzoeken van NIPO werd het koningshuis rond het jaar 2000 gesteund door 80 tot 90% van de bevolking. Thans is dit volgens I&O nog maar 50%. Het gedrag van Máxima blijkt niet de oorzaak van de daling. Die wordt door de onderzoekers geweten aan Willem-Alexander, die geen antenne heeft voor wat er leeft in de maatschappij.

Er leeft volgens I&O meer kritiek, zoals de jaarlijkse drijfjacht op weerloze zwijntjes op de Kroondomeinen. Dat wekt tot dusver meer woede op dan Máxima's digitale drijfjacht op de bevolking. Wreedheid tegen dieren wordt beter begrepen dan het verlies van alle burgerlijke vrijheden. Straks is het te laat. ■

Simon van Gelder

MET TROTS PRESENTEREN WE DE FRISSE, NIEUWE OPMAAK VAN GEZOND VERSTAND

In deze PDF met gratis artikelen kun je alvast ontdekken hoe Gezond Verstand er vanaf de eerstvolgende uitgave (nummer 95) uit gaat zien:

- Iedere uitgave vier pagina's méér Gezond Verstand
- Méér ruimte, grotere letters: gemakkelijker te lezen
- Méér ruimte voor de cartoons, tussenkopjes en streamers
- Méér variatie in de opmaak
- Gedrukt op steviger papier

Laat je verrassen door het vernieuwde ontwerp en deel de artikelen en PDF op social media, met vrienden en familie!

GRATIS PDF UITDELEN ▶

Volhardende Lentekriebels voor een Brave New World

Cornelis de Deugd

NUMMER 84 ■ 9 MAART 2024

De Week van de Lentekriebels komt er weer aan. Het door de Rutgers Stichting ontwikkelde programma voor basisschoolleerlingen keert terug met een onmiskenbare volharding, ondanks zware protesten van geschokte ouders een jaar geleden.

De protesten waren destijds tweeledig: enerzijds protest tegen de aantasting door scholen van de ouderlijke soevereiniteit aangaande een essentieel onderdeel van de opvoeding, en anderzijds het expliciet seksuele karakter van de Lentekriebels. Scholen nemen niet alleen de opvoeding over, maar sturen deze ook in een heel specifieke richting.

De Lentekriebels worden aangeprezen als ‘voorlichting’ voor kinderen en worden getooid met frasen als ‘weerbaarheid’, ‘jezelf kunnen zijn’, ‘eigen keuzes maken’, ‘emancipatie’ enz. Deze frasen suggereren dat de kinderen centraal staan, dat individuele soevereiniteit boven alles gaat. De vraag is echter in hoeverre hier werkelijk sprake van kan zijn, aangezien de Lentekriebels – gegeven de nauw omschreven opvoedkundige doelen – boven alles een oefening is in ideologische conformiteit.

Zowel het bestaan van Lentekriebels alsook de inhoud ervan zijn belangrijke symptomen van de huidige levensbeschouwelijke leegte en verregaande maatschappelijke verrotting. Men kan ongetwijfeld een kleurrijk en veelzijdig debat voeren rond levensbeschouwing en over hoe die leegte is ontstaan, maar Lentekriebels is een door de overheid opgelegd dictaat. Dit laatste rechtvaardigt een nadere beschouwing van overheidsbemoeienis in relatie tot de aantasting van de ooit rotsvaste levensbeschouwelijke fundamenteën in Nederland.

Het eerste dat opvalt is de buitenproportionele vergroting van overheidsmacht in de laatste zestig jaar, waardoor de overheid steeds verder doordringt in de haarvaten van de maatschappij en met steeds grotere precisie dicteert – of zelfs afdwingt – hoe we moeten leven en wat we moeten denken. Het narratief dat ons op vele vlakken wordt voorgeschreven spreekt boekdelen.

Een goed voorbeeld hiervan is dat het voor velen welhaast onmogelijk is om nog een gezin te stichten; het is eenvoudigweg onbetaalbaar geworden. De overheid bemoeit zich dus rechtstreeks met gezinsvorming, door financiële middelen te confisqueren op grond van de notie dat de overheid het geld beter weet te besteden dan dat individuen het spenderen aan gezinsvorming.

Het gaat hier om een diep levensbeschouwelijke aangelegenheid, immers, het gaat over meer dan alleen maar plezier hebben; het gaat over levensvervulling. Het is de overheid die hier de leegte creëert en zichzelf positioneert als levensbeschouwelijke autoriteit, als serieus bedoeld alternatief voor de God van Isaac en Abraham.

De overheid is zo een belangrijke aanjager van de maatschappelijke verrotting want, immers, met weinig levensbeschouwelijke betekenis, zin, of doel ontstaat er ruimte voor hedonisme, hetgeen dan weer bijdraagt aan maatschappelijke verrotting. *Life is never made unbearable by circumstances, but only by lack of meaning and purpose* – Victor Frankl, Auschwitz-overlevende.

Ideologische grooming

De Lentekriebels passen verrassend goed in dit hierboven beschreven plaatje. De inhoud van het programma laat niets aan de verbeelding over. Expliciete beelden en begeleidende teksten, die eigenlijk geen ander doel dienen dan het voor kinderen normaliseren van seksuele activiteit, iets waar zij weinig connectie mee hebben. Het zegt eigenlijk dat alles staat of valt met een zekere seksuele handigheid en de vraag of je het leuk vindt.

Het is een uitgangspunt dat weinig zal helpen bij relatievorming, integendeel, het zal eerder een belemmering zijn bij de wens je diepgaand met een ander te verbinden. Traditioneel leren kinderen vooral binnen het gezin om, in leven en liefhebben, zich met anderen te verbinden, ongeacht of het gaat om familie, vrienden of een partner. De Lentekriebels zeggen eigenlijk dat deze traditie overbodig is en dat het voldoende is om de smalle hedonistische weg te nemen van vooral veel plezier hebben.

Deelnemende scholen gaan met de Lentekriebels hun educatieve boekje ver te buiten, niet alleen door zichzelf als opvoeders te beschouwen, maar ook nog eens door, namens de overheid, opvoedkundig onverantwoord en

Wouter Wolters

contraproductief tewerk te gaan. Overheidsinmenging in het onderwijs is overigens veel breder dan dit, een gemiddelde basisschooldirecteur is de meeste tijd kwijt aan het bevredigen van het ministerie, in plaats van energie te steken in de leerlingen en hun ouders.

Leerkrachten zijn tegenwoordig heel veel tijd kwijt aan administratie van leerling-volgsystemen – aandacht en tijd dus, die niet aan de leerlingen zelf besteed kan worden. Tevens is er de trend dat, sinds de Mammoetwet, het onderwijsniveau dalende is. Een van de oorzaken hiervan is dat leerlingen op ideologische gronden losgemaakt moeten worden van hun afkomst, om tot voorbeeldige burgers gekneed te kunnen worden.

Het behelst eigenlijk het opgeven van gelijkheid van kansen, in ruil voor een zekere gedroomde gelijkheid van uitkomsten. Verslechtering van het onderwijs dus, als gevolg van kwalijk overheidshandelen.

Het ontwortelen van mensen is kennelijk een vooropgezet doel van Agenda 2030

Scholen maken zich – namens diezelfde kwaadaardige overheid – schuldig aan het aanzetten tot seksuele activiteiten, bij onschuldige kinderen die daar zeker niet aan toe zijn en zich er ook niet tegen kunnen verweren. Het staat gelijk aan, of is zelfs erger dan de ‘grooming’ van jonge meisjes door ‘loverboys’ – die meisjes paaien om hen uiteindelijk tot prostitutie te dwingen.

De term ‘grooming’ heeft overigens een bredere betekenis, het gaat om alle soorten van vorming waarbij iedereen moet voldoen aan een zeker ideaalbeeld. Lentekriebels gaan, kortom, niet over educatieve ‘voorlichting’,

maar om het ideologisch stroomlijnen van kwetsbare kinderen om hen te 'bevrijden' van hun wortels en inbedding in familie en traditie.

De protesten van een jaar geleden hebben niet mogen baten; de Lentekriebels zijn terug als nooit tevoren. De druk is groot en het is verre van zeker of basisscholen zich gaan bedenken, het doet vermoeden dat er grote belangen gemoeid zijn met het succesvol stroomlijnen van kinderen tot een van hogerhand voorgeschreven overheidsideaal.

Een kleine zoektocht leert dat de Lentekriebels ontworpen zijn overeenkomstig WHO-richtlijnen, zoals vastgelegd in het document *International technical guidance on sexuality education*. Dit document laat zien dat deze richtlijnen integraal deel uitmaken van Agenda 2030 en de bijbehorende Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen (SDG's).

Het verregaand aantasten van huidig en toekomstig familielevens, het seksueel 'groomen' van kinderen, het vernietigen van traditie en het ontwortelen van mensen is kennelijk een vooropgezet doel van Agenda 2030, waarbij de Lentekriebels fungeren als een van vele kanalen waarlangs dit gerealiseerd moet worden.

Distopische toekomst

Aldous Huxley heeft in 1931 zijn boek *Brave New World* gepubliceerd, waarin hij zijn ideeën over een toekomstige totalitaire dystopie tot leven brengt. George Orwell deed hetzelfde in 1948, met zijn boek *1984*. Orwell was ervan overtuigd dat zo'n dictatuur alleen mogelijk zou zijn door verregaande repressie: het door middel van geweld of negatieve bekrachtiging afdwingen van gewenst gedrag.

Huxley was bekend met de experimenten van B.F. Skinner, de vader van het Behaviorisme, die lieten zien dat positieve bekrachtiging een beter en langduriger effect heeft dan negatieve bekrachtiging. Huxley meende daarom dat totalitarisme op de lange termijn alleen levensvatbaar

kan zijn via positieve bekrachtiging, in de vorm van een stortvloed aan fascinerende en plezierige afleidingen. Zoveel afleiding dat de geestkracht om nog vragen te stellen sterk afneemt, plezier waar men zelf voor 'kiest' en waarmee men uiteindelijk blij is om dienstbaar te zijn aan het totalitaire systeem.

Een goed voorbeeld hiervan in onze tijd is wellicht de gretigheid waarmee velen hun mouw opstroopten voor de mRNA-spuit. Het moderne leven kent vele afleidingen via internet, met name sociale media, entertainment, sport, verdovende middelen (al dan niet op recept), alcohol, enz.

Verdoofd door een vloedgolf aan plezier is het – zoals Huxley voorspelde – moeilijk om op zoek te gaan naar iets groters – noem het 'vervulling'. Orwell was bang dat boeken gecensureerd zouden worden, Huxley was bang dat boeken verbieden niet meer nodig zou zijn, omdat niemand nog een boek zou willen lezen.

De Lentekriebels passen perfect in de voorspelling van Huxley, sterker nog, in *Brave New World* wordt in plaats van relationele trouw seksuele promiscuïteit aangemoedigd. Zo maken de Lentekriebels ruim baan voor individuele pleziertjes en leidt het de aandacht af van vragen naar wat er voor nodig is om je diepgaand met een ander te verbinden. De Lentekriebels vormen een te smalle basis voor een stabiele relatie, laat staan gezinsvorming, het doorgeven van waarden en je kinderen op laten groeien tot stabiele volwassenen die zichzelf kunnen redden. Het is ook een bekend gegeven dat goed functionerende gezinnen bovenal leven vanuit gedeelde verantwoordelijkheid, en niet op basis van individuele belangen of geneugten alleen.

De Lentekriebels vertegenwoordigen maar één aspect van de veel grotere Agenda 2030 en het is daarom van urgent belang om de gehele Agenda 2030 te beschouwen in het licht van Huxley's voorspelling. Agenda 2030 zou wel eens niets anders kunnen zijn dan de door Aldous Huxley beschreven totalitaire dystopie. ■

■ WORD ABONNEE!

Voor € 80,- per jaar kan je een **abonnement** afsluiten op het Gezond Verstand-magazine. Abonnees krijgen 24 keer per jaar het blad Gezond Verstand thuisgestuurd. Ook kan je inloggen op onze website en alle oude magazines online raadplegen.

Voor € 125,- word je **Founder** en krijg je naast je normale abonnement toegang tot de fysieke Founder-bijeenkomsten en steun je Gezond Verstand extra in haar missie.

Meer weten? Ga naar <https://gezondverstand.eu/abonneer>

Agenda 2030 naar een hogere versnelling

Jeroen van den Berg

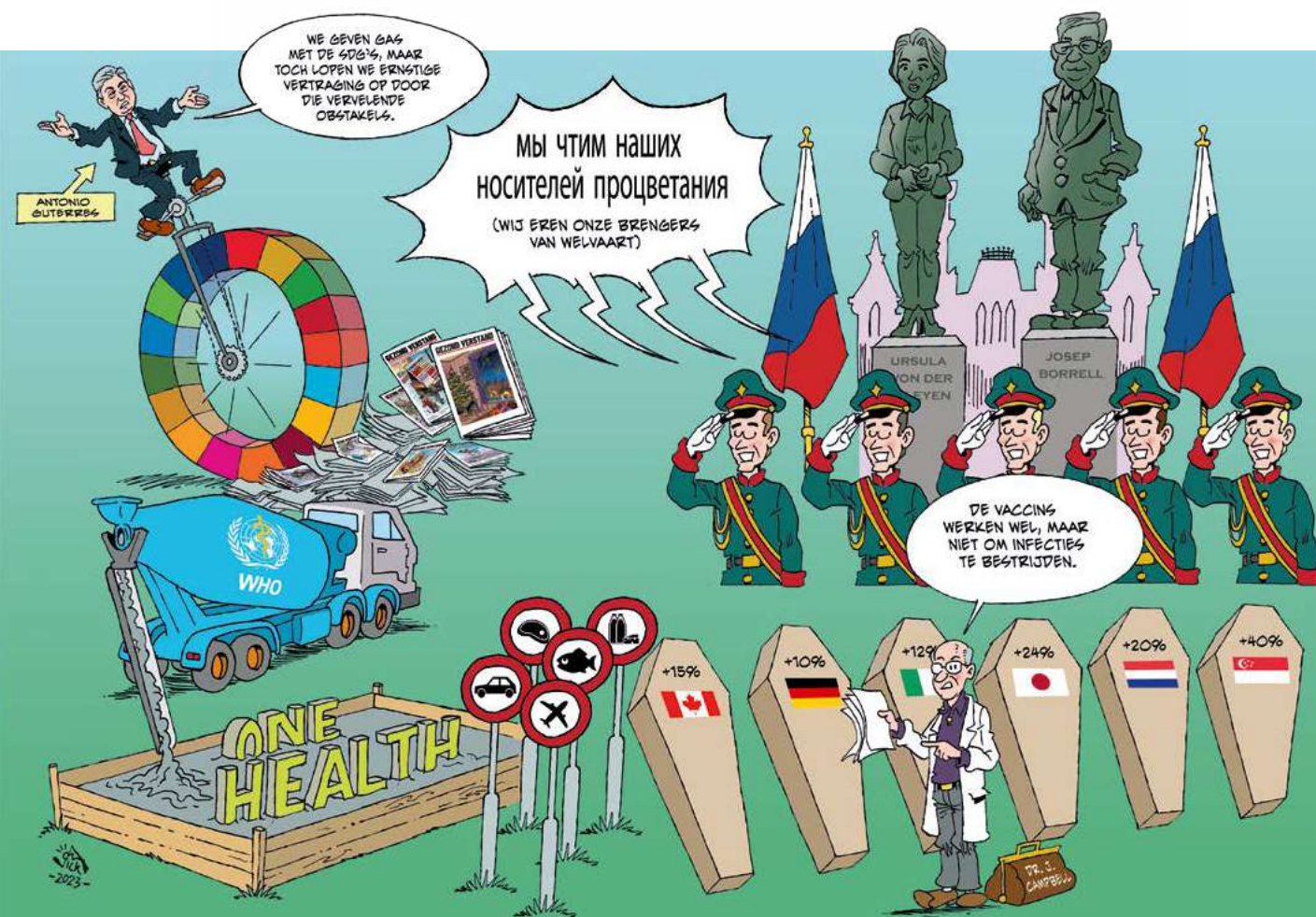
NUMMER 80 ■ 23 DECEMBER 2023

Het einde van het jaar nadert en de donkere dagen zorgen voor een sfeer van reflectie. Traditiegetrouw is het voor de schrijvers van Gezond Verstand in het laatste nummer van het jaar een mogelijkheid om met een meer persoonlijke blik naar de afgelopen periode te kijken.

Voor één keer wordt de formule van verslaggeving, ofwel de 'wet' van hoofdredacteur Karel losgelaten. Sinds eind 2022 ben ik aangesloten bij dit blad als schrijver. Het is bij elke editie weer fraai om mee te maken hoe het tijdschrift van een eerste versie op de dinsdagavond, binnen enkele dagen, vaak tot diep in de nacht, evolueert tot een compleet eindproduct dat op vrijdag naar de drukker gaat. Bovendien is het mooi om te zien hoe de tekenaars in een zeer kort tijdsbestek hun creativiteit ten toon spreiden.

Het blad heeft in mijn naaste omgeving behoorlijk wat impact gehad. Ik kan namelijk op deze manier met meer directe invloed publicaties doorsturen. Zo hebben bijvoorbeeld, mede door de artikelen van artsen Peter Pilon en Bert Egberts, mijn ouders besloten om geen Covid- en grieprikken meer te nemen; een persoonlijke overwinning. Ik hoop dat dit voor meer lezers het geval is.

Het was een jaar van grote tegenstellingen. Aan de ene kant zaten we qua repressieve maatregelen, zoals de ma-

Vick Debergh

cabere lockdowns, polariserende QR-codes en verstikkende mondluiers, in een periode van luwte. Velen hadden verwacht dat het na de zomer weer los zou gaan met 'virus' maatregelen, maar een nieuwe disciplinerende op dit onderdeel bleef ons vooralsnog bespaard. In de reguliere media werden besmettingen en virusvarianten wel enigszins levendig gehouden, maar echte ketelmuziek bleef uit.

Aan de andere kant gingen de Agenda 2030 doelen in een nog hogere versnelling en werd het gaspedaal flink ingetrapt, de machthebbers hebben blijkbaar haast. Ook werd duidelijk dat de unipolaire machtsbasis van de Verenigde Staten voorbij is. Een wereldwijde grote herstart is hierdoor niet meer mogelijk.

De acties die het collectieve Westen had bedacht om Rusland te verzwakken hebben averechts gewerkt, de economie aldaar groeit als nooit tevoren. Ik hoorde een bekende commentator gekscherend zeggen dat ze in Rusland 'als dank' waarschijnlijk een standbeeld van Ursula von der Leyen en 'jungle' Josep Borrell gaan neerzetten. Borrell noemde Europa de tuin en de rest van de wereld een jungle, vandaar deze bijnaam die hij in de alternatieve media heeft gekregen.

One Health doctrine

De grootste kans van het misdaadsyndicaat op een succesvol wereldregime blijft de One Health benadering van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en verdragen die hierbij horen. Deze ideologie plaatst de mens in een onderling afhankelijke relatie met dieren en het milieu.

De gevolgen van deze manier van denken lijken subtiel, maar brengen een revolutionaire perspectiefverschuiving met zich mee. Al het leven is op deze manier gelijk en ook de bijhorende zorg. Dit betekent bijvoorbeeld heel concreet dat stuwdammen, die mensen beschermen en voor drinkwaterbekkens zorgen, weggehaald worden om ervoor te zorgen dat de zalm kan doorzwemmen.

De One Health afspraken wil de WHO in beton gaan gieten in mei 2024 bij de 77ste gezondheidsvergadering. Hiermee heeft de WHO een manier in handen om een samenspel van bindende maatregelen te nemen tegen iedere (verzonnen) crisis en als gevolg daarvan de noodtoestand af te kondigen.

Tevens wordt er in de One Health doctrine fors ingezet op de link met klimaatverandering. Volgens de WHO kunnen veranderingen in temperatuur en neerslagpatronen van invloed zijn op de levenscyclus en verspreiding van ziekteverwekkers zoals muggen.

Er is ook enigszins optimistisch nieuws dat recent bekend werd. De Republiek Estland verklaarde op 22 november jl. dat zij de internationale overeenkomst inzake paraatheid en respons bij pandemieën en verdere wijzi-

gingen van de Internationale Gezondheidsregeling door de WHO verwerpt en er niet mee instemt.

Ook heeft de nieuwe regering van Nieuw-Zeeland aangegeven niet akkoord te gaan met de nieuwe reglementen. Daarnaast hebben twaalf Europarlementariërs protest aangetekend, ze beschuldigen de WHO van stemfraude. Laten we hopen dat er meer landen en personen dit goede en moedige voorbeeld zullen volgen. Elke vorm van zand in de machine is hard nodig.

Realisatie

Het realiseren van de Duurzaamheidsdoelen (SDG's) liep dit jaar ernstige vertraging op. Dat werd gepubliceerd in het rapport *The Sustainable Development Goals 2023: Special Edition*. Het document wijst vijf kerngebieden aan waar urgente actie noodzakelijk wordt geacht.

Een wereldwijde grote herstart is hierdoor niet meer mogelijk

Het was een behoorlijke tegenvaller voor de Verenigde Naties (VN). De secretaris generaal António Guterres geeft aan dat bij 50 procent van de doelen de resultaten zwak en daarmee onvoldoende zijn en bij 30 procent is er stilstand, of zelfs achteruitgang. De leiders van elke lidstaat van de VN en hun regeringen moeten zich opnieuw voor de komende zeven jaar expliciet committeren aan de SDG's.

Een goed voorbeeld van de reusachtige gekte in 2023 was het rapport *The Future of Urban Consumption in a 1.5 °C World*. De ambitieuze doelen in dit plan zijn onderdeel van het wereldwijde samenwerkingsverband van honderd burgemeesters, genaamd de *C40 Cities Climate Leadership Group*.

Om hun klimaatdromen te bereiken willen ze dat het volk zich moet houden aan dystopische regels, zoals: 0 kg vleesconsumptie, 0 kg zuivelproducten en niet meer dan 3 nieuwe kledingstukken per persoon per jaar. Verder is het de bedoeling dat we geen particuliere voertuigen meer bezitten en slechts 1 korte afstandsvlucht per 3 jaar mogen maken.

De burgemeesters van de Nederlandse steden Amsterdam en Rotterdam doen mee met deze klimaat coalitie. Het staat allemaal in het teken van de 15 minuten steden, waarvoor Nederland flink op de schop gaat de komende tijd. In mijn woonplaats prijkte bij een wegafzetting al een matrix bord met de tekst dat het slim was om de fiets te pakken.

In het afgelopen jaar werd ook steeds duidelijker dat het aanpassen van onze eetgewoonten een belangrijk onderdeel is van de One Health strategie. Volgens de WHO levert het eten van insecten en synthetisch vlees vanuit dit perspectief veel voordelen op. De afgelopen jaren worden door de media en de supranationale organisaties traditioneel gekweekte voedselproducten zoals zuivel en vlees steeds meer gedemoniseerd in een poging deze te vervangen door een nieuwe miljardenindustrie.

Om dit doel te bereiken putten regeringen uit eindeloze beleidsinstrumenten om boeren en vissers te dwarsbomen, zoals stikstofbeleid, fosfaatbeleid, aanpassingen quota's, verbod op teruggooien van vis, beperkte mogelijkheden voor financieringen, geen mogelijkheid tot innovatie in visserij, verlies van visgronden door windmolens, natuurbescherming, enz.

Hierdoor hebben traditionele voedselproducenten het steeds lastiger om op te boksen tegen de grote multinationals, het MKB is de pineut en wordt tot pulp gebeukt. Daarnaast is er een immense propaganda gaande om het nuttigen van insecten aan te sporen door beïnvloeding op onder andere scholen.

Voortdurende oversterfte

Neerslachtig nieuws is dat de oversterfte in 2023 onverminderd bleef toenemen, ook in de zomer. De gevolgen van de misdadige prikcampagne worden door de reguliere, gelijkgeschakelde, media niet belicht en er wordt geen onafhankelijk onderzoek uitgevoerd. De Britse dr. John Campbell toont op zijn YouTube kanaal met zichtbare emotie en ongeloof iedere week de (over)sterftcijfers. Hij gebruikt hiervoor de officiële data van het platform 'Our World in Data'.

De cijfers zijn onthutsend: Canada zit gemiddeld boven de 15 procent oversterfte over het hele jaar, Duitsland boven de 10 procent, Ierland boven de 12 procent, Japan in augustus zelfs op 24 procent, Nederland heeft een piek in juni van meer dan 20 procent en zit eind oktober ook boven de 20 procent. Singapore piekt zelfs op 40 procent in mei en komt in het hele jaar niet onder de 20 procent. Saillant is dat Campbell in eerste instantie pro-Covid-vaccinatie was en gedurende de 'pandemie' wakker werd, een wonderlijk traject om te aanschouwen. Het toont ook aan dat een proces van ontwaken op ieder moment mogelijk is. Dat is wat mij betreft een hoopvolle gedachte om het jaar mee af te sluiten. ■

Voedselvoorziening; dilemma's en bedreigingen

Paul Haarman

NUMMER 74 ■ 30 SEPTEMBER 2023

De toekomst van onze voedselvoorziening zit gevangen in een dilemma tussen kwaliteit en kwantiteit. Om tegemoet te kunnen komen aan de groeiende vraag naar voedsel, zijn we steeds afhankelijker geworden van grootschalige veeteelt en kunstmatige ingrepen in de gewasteelt. Daarmee drijven we steeds verder af van de essentie van natuurlijke voeding.

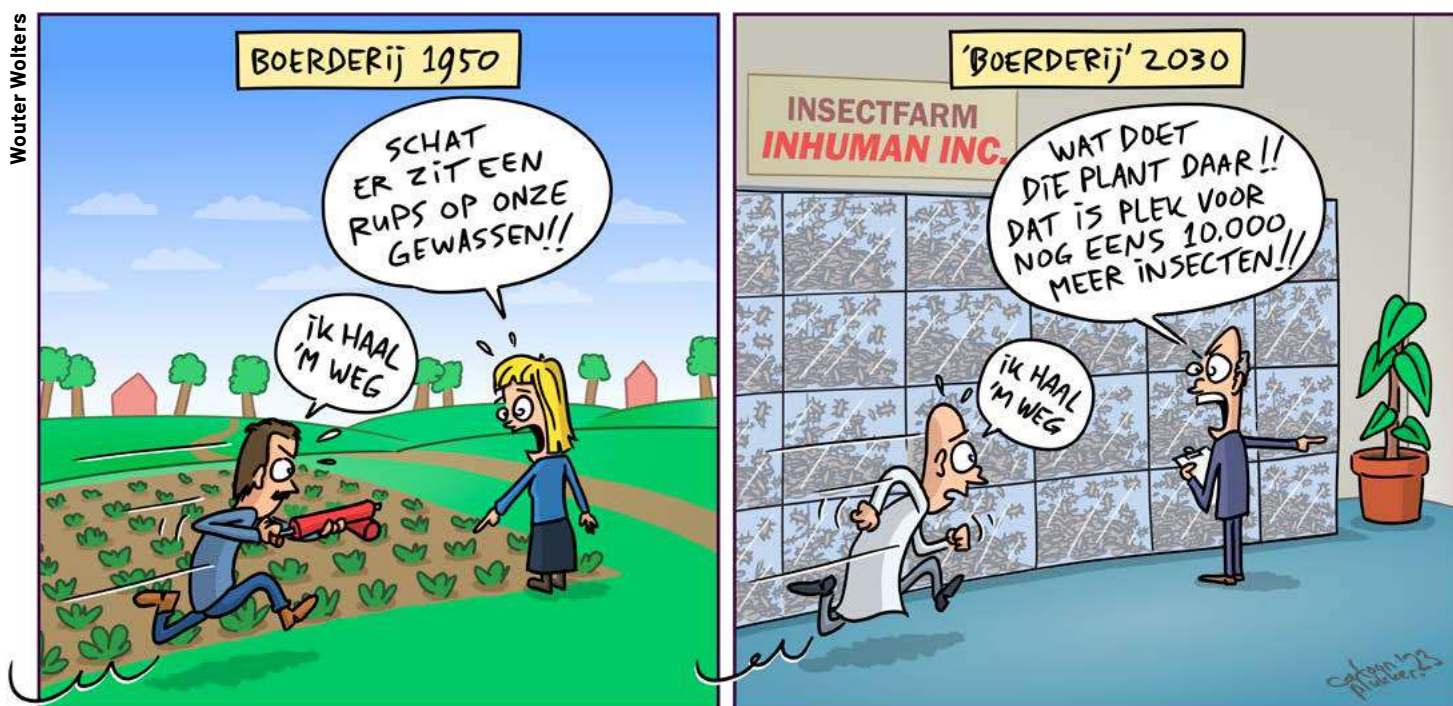
Een volledige omschakeling naar kleinschalig biologisch boeren kan de wereldbevolking echter niet voeden. Die situatie zet druk op de agrarische sector. De echte bedreiging komt echter van enkele miljardairs die juist nu hun kans schoon zien om de wereld rijp te maken voor synthetisch voedsel en het eten van insecten.

De agrarische sector komt vaak negatief in het nieuws. De meest gehoorde kritiek betreft te ver doorgeslagen intensivering, resulterend in grote stallen, een toenemend gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en de opmars van genetisch gemanipuleerde gewassen. En dan zou de sector ook nog verantwoordelijk zijn voor een negatieve invloed op de biodiversiteit vanwege stikstofuitstoot.

Dat laatste hebben we in dit blad al regelmatig naar het rijk der fabelen verwezen. Toch is daarmee de kritiek op de kern van de sector niet uit de lucht. Ook het wakkere deel van de bevolking is vaak bezorgd over de ontwikkeling van onze voedselvoorziening.

Overproductie

Sinds 1900 is de wereldbevolking gegroeid van 1,6 miljard naar 8 miljard mensen vandaag. Die groei liep tot 1960 gestaag op met de groei van de beschikbare landbouwgrond en de daaruit verkregen meeropbrengsten van voedsel. Vanaf 1960 stijgt de wereldbevolking echter

exponentieel, van drie miljard mensen in 1960 tot bijna de verdrievoudiging die in 2030 verwacht wordt. Tegelijkertijd wordt steeds minder grond voor landbouw gebruikt. Vanaf 2001 loopt de hoeveelheid landbouwgrond dan ook elk jaar verder terug.

Toch is sinds 1960 de wereldvoedselproductie nog sterker gestegen dan de wereldbevolking. Er is zelfs sprake van een flinke overproductie van voedsel. Dat betekent niet dat honger en ondervoeding de wereld uit zijn, maar feit is wel dat veel minder mensen honger lijden dan vroeger, al is die trend sinds coronajaar 2020 gebroken.

In 1990 was 23% van de wereldbevolking zwaar ondervoed, in 2019 was dat nog maar 8%. In 2020 steeg dat echter al naar 9% en in 2021 naar 9,8%, vanwege de lockdowns en het saboteren van de wereldhandel.

Intensivering en innovatie

Al met al is de conclusie duidelijk; de agrarische sector heeft een buitengewone prestatie geleverd om de explosief gestegen wereldbevolking te voorzien van meer dan voldoende voedsel, ondanks sterk afgenomen landbouwgronden. Dat tegengestegelijke succes is te danken aan diverse factoren. Landbouwin-tensivering speelt daarbij een cruciale rol.

Op dit moment bezit 84% van alle boerenbedrijven in de wereld minder dan 2 hectare landbouwgrond. Zij produceren echter maar één-derde van de totale voedselproductie. De resterende 16% van de boerenbedrijven die over meer dan 2 hectare grond beschikt, voorziet de wereld van twee-derde van haar voedselbehoefte. De Nederlandse boer heeft gemiddeld 59 hectare tot zijn beschikking. Het is één van de redenen waarom de productie per hectare in Nederland zo ongekend hoog is.

Een andere belangrijke factor is de sterke focus op landbouwin-novatie, waarbij betere zaai- en oogstechnieken verantwoordelijk zijn voor hogere opbrengsten. In lijn daarmee zijn de afgelopen decennia vele nieuwe producten voor bemesting en gewasbescherming ontwikkeld, die de groei bevorderen en de bedreiging van onkruid en plagen neutraliseren. Maar ook op dat gebied staat de ontwikkeling niet stil.

Zo gebruikt Nederland nog maar de helft van de hoeveelheid gewasbeschermingsmiddelen die in de jaren '80 werden gebruikt. Die evolutie zien we ook elders. In de VS is het gebruik van pesticiden sinds 1992 met 40% afgenomen. De vaak breed ingezette gewasbeschermingsmiddelen van vroeger zijn al-maar specifieker geworden, gericht op alleen dat wat men wil bestrijden. Daarmee is echter niet alle gevaar voor andere or-ganismen geweken.

Genetische veredeling

Met de komst van GMO's (Genetically Modified Organisms) probeert de gewasbeschermingsindustrie nog verder in te grij-pen op het DNA van de plant. Daarmee kan een gewas resistent worden gemaakt tegen ziekteverwekkers, waardoor nog min-der pesticiden nodig zijn. De voordelen lijken legio. Hogere rendementen, minder bodemerosie, lagere kosten, minder be-schermingsmiddelen voor het gewas, en meer mogelijkheden om gewassen te verbouwen op voorheen ongeschikte gronden.

De langetermijneffecten van GMO voedsel zijn echter nog niet bekend, aangezien de techniek nog maar enkele decennia oud is. Toch is de techniek van genetische veredeling eigenlijk al duizenden jaren oud. Het begon met het alleen gebruiken van zaden van planten die het best floreerden.

Vanaf 1880 werd een nieuwe fase ingeluid toen het mogelijk werd om betere planten te kweken door zelfbevruchting en het kruisen van zuivere lijnen. In de 20ste eeuw ontstonden technieken als in-vitroculturen, mutatieveredeling en *marker assisted breeding*, waarbij middels moleculaire markers gewassen resistent gemaakt kunnen worden. Met de laatste GMO technieken wordt direct op DNA niveau ingegrepen.

Sinds de jaren '90 worden genetisch gemanipuleerde gewassen op grote schaal geteeld. Voorloper is de VS, waar ongeveer 80% van alle voedsel in de supermarkten genetisch gemodificeerde ingrediënten bevat. In Europa is dat percentage lager, al zijn er geen harde cijfers van bekend. In de EU moeten producten vermelden wanneer het percentage van GMO ingrediënten boven 0,9% uitkomt.

Dat gaat echter veranderen. Deze zomer heeft de Europese Commissie ingestemd met soepelere regels voor GMO teelt. Het is een onderdeel van de Europese Green Deal van Euro-commissaris Frans Timmermans.

Met de nieuwe wet wordt gentechniek breder beschikbaar gemaakt voor de Europese landbouw. Daarmee lijkt het alsof de EU nu pas GMO geteelde gewassen toestaat, maar dat is niet het geval. Van de 37 miljoen ton aan sojabonen die in de EU gebruikt wordt voor veevoeder, is 36 miljoen ton genetisch gemanipuleerd. Ook wordt al sinds 1998 een genetisch aangepast maisras verbouwd. Het betreft het MON 810 maisras van Bayer/Monsanto, dat verbouwd wordt op 150.000 hectare landbouwgrond in voornamelijk Spanje, Duitsland, Tsjechië en Italië.

Met al die innovatie en productieverhoging hebben we veel aan authenticiteit moeten inleveren. Een goed voorbeeld is de aardbei. Het echte aardbeiseizoen duurt oorspronkelijk maar drie weken, van half juni tot begin juli. Door diverse nieuwe teelttechnieken is dat seizoen in enkele decennia opgerekt van begin april tot aan december. Dat voelt tegennatuurlijk, en dat is het ook.

Terug naar kleinschaligheid?

Veel mensen pleiten voor een biologische of biologisch dynamische teelt van gewassen. Daarmee zou de authenticiteit van ons voedsel weer teruggebracht kunnen worden naar hoe de natuur het bedoeld heeft. Hoe mooi dat streven ook is, de kleinschaligheid die dat met zich meebrengt, kan alle monden momenteel niet voeden. Bovendien ligt de kostprijs voor organisch voedsel gemiddeld 21% hoger dan voor niet-organisch voedsel.

Daarbij mogen we niet vergeten dat de reden van hongersnood niet het gebrek aan voedsel is, maar armoede. Een ander belangrijk punt betreft de constante afname van het aantal boeren. Het aantal boeren in Europa is in vijftien jaar tijd met vijf miljoen teruggelopen, een daling van maar liefst 37%. Daarmee is niet alleen een einde gekomen aan miljoenen boerenbedrijven, maar ook aan de vakkennis die zo cruciaal is voor landbouw en veeteelt. Het is ook de nekslag voor de kennisoverdracht die in deze sector altijd van generatie op generatie plaatsvond.

Met het uitkopen van boeren vanwege het stikstofbedrog wordt dit proces nog verder versneld. Anders gezegd: wanneer kleinschalig biologisch boeren de toekomst zou hebben, dan is daar noch de mankracht, noch de kennis voor aanwezig. Bovendien produceren biologische boeren per hectare zo'n 20% minder dan niet-biologische boeren. Dat zou betekenen dat grote lappen natuurgebied vrijgemaakt moeten worden voor landbouw. Niet onmogelijk, maar moeilijk haalbaar.

Daarmee lijkt de toekomst van voedsel nog meer de richting van intensivering op te gaan. Vaak wordt gedacht dat dit in het voordeel van de grote zaad- en gewasbeschermingsbedrijven is. Maar die zijn gebaat bij een markt bestaande uit een grote variëteit aan afnemers, die zij via hun fijnmazig distributienetwerk goed kunnen bereiken. Zij zijn niet gebaat bij een verdere concentratie van de markt.

Ontwikkelingen

De echte bedreiging voor onze voedselvoorziening komt dan ook niet uit de sector zelf. Die komt van synthetische voedselabrikanten en insectenkwekers met ronkende namen als *Impossible*, *Beyond Meat*, *Bestico*, *Proti-Farm*, *Mosa Meat*, *Perfect Day*, *Formo*, *Ginkgo*, *Protix* en *Believer Meat*. Zij zetten nu al bijna 20 miljard dollar om, maar vanaf 2030 wordt een verdubbeling verwacht.

Achter hen zitten grote investeerders en bedrijven als BlackRock, Vanguard, SoftBank, MicroSoft, Breakthrough Energy, Walmart, Nestlé en miljardairs als Bill Gates, Jeff Bezos, Mark Cuban, Larry Fink en filmster Leonardo di Caprio. Als het aan hen ligt, is ons voedsel in de toekomst niet meer van landbouw of veeteelt afkomstig.

Het synthetische voedsel wordt kunstmatig geproduceerd, in laboratoria en fabrieken. In plaats van aarde wordt een kweekmedium gebruikt dat is gemaakt van chemicaliën. En waar vroeger alles gedaan werd om insecten te bestrijden, worden ze nu actief gekweekt voor consumptie; de wereld op zijn kop. Die ontwikkelingen ondergraven de belangen van de bestaande agro-industrie, de boer en vooral de consument. ■

Wat vertel ik mijn medemens?

- Overheidsinvloeden en moderne landbouw-technieken zorgen voor risico's in voedselzekerheid.
- Hiermee wordt de autonomie en veiligheid van ons voedsel bedreigd.

Desastreuze gevolgen van overheidspenetratie door WEF

Vincent Praster

NUMMER 90 ■ 1 JUNI 2024

Finland heeft met de toetreding tot de NAVO een vanaf de Tweede Wereldoorlog daterende modus vivendi met Rusland doorbroken. Met dit roekeloze besluit komt er een abrupt einde aan de manier die beide buurlanden gevonden hadden om – ondanks de lastige onderlinge geschiedenis – toch met elkaar te kunnen omgaan.

Die modus vivendi kwam tot stand na wederzijdse aanvallen tussen de Sovjet-Unie en Finland (samen met nazi-Duitsland) in 1939, en zorgde na de Tweede Wereldoorlog voor realistische/werkbare relaties. Nu wordt Rusland door Finlands NAVO-lidmaatschap ineens geconfronteerd met het verdwijnen van een bufferstaat aan de grens en voorziet het een verder oprukken van de NAVO. Gelijktijdig vond aan de andere kant van de wereld een eveneens totaal onverwachte transformatie plaats. Het eens door velen als model-

democratie beschouwde Nieuw-Zeeland veranderde ineens in een regelrecht gevangenis-eiland door de meest drastische vrijheidsbeperkingen in verband met de Covid-schijnpandemie. Beide gevallen waren het gevolg van het leiderschap van jonge onervaren vrouwen met een aantrekkelijk uiterlijk, die via het mechanisme van Klaus Schwabs 'Young Global Leaders' in deze positie waren terechtgekomen. Dit werktuig van het World Economic Forum voor het penetreren van gekozen regeringen kwam in 2005 tot stand als een voorloper van de

vestiging van een technocratisch wereldregime, waarvan we de afgelopen vier jaar de poging tot ultieme uitvoering hebben meegemaakt. Een jaarlijks klasje van talentvolle, veelbelovende en goed gepositioneerde op meegaand idealisme geselecteerde lieden onder de middelbare leeftijd, leek aanvankelijk een onschuldig initiatief ter bevordering van een compleet nieuwe generatie ‘wereldleiders’.

Het was in werkelijkheid echter bedoeld om een wereldwijd netwerk te realiseren van uitvoerders van wat later Agenda 2030 ging heten, met de inmiddels op de westerse samenlevingen invretende SDG-duurzaamheidsdoelstellingen. Klaus Schwab heeft verscheidene malen met onverholen trots letterlijk gemeld dat zijn Young Global Leaders wereldwijd regeringen hebben ‘gepenetreerd’. In 2017 verkondigde hij dat in Canada niet alleen premier Justin Trudeau een YGL is, maar ook dat meer dan de helft van het Canadese parlement eruit bestaat. Hetzelfde zou gelden voor Frankrijk, waar Emmanuel Macron zomaar uit het niets ineens tot president werd gekozen. Bij zijn inauguratie werd in plaats van het Franse volkslied de EU-hymne ten uitvoer gebracht.

Onervaren en omstreden

Naast Canada en Frankrijk zwaaide ook in Finland een Young Global Leader de scepter. Sanna Marin werd op de leeftijd van 34 jaar de jongste premier ooit. Doordat een coalitiepartner na slechts enkele maanden het vertrouwen in haar voorganger opzegde, belandde deze zeer jonge en onervaren politica vlak voor het uitbreken van de Covid-19-‘pandemie’ plots op de belangrijkste positie van het land. Zij werd daarbij vrijwel direct geconfronteerd met een machtsgreep vermomd als mondiale gezondheids crisis. Door haar jarenlange vorming tot YGL voerde ze vervolgens klakkeloos het globalistische beleid door. De door Marin ingevoerde QR-code, waardoor een uitsluitingsmaatschappij ontstond, heeft recentelijk tot een aanklacht tegen haar en de Finse overheid geleid, vanwege het schenden van mensenrechten.

Jacinda Ardern vertoont in Nieuw-Zeeland op diverse vlakken grote parallellen met Sanna Marin. Veel vrouwen waren in hossa-stemming omdat een vrouw premier werd, met haar 37 jaar ook nog eens de jongste premier ooit. Ardern had bovendien meegelopen in een *Women against Trump*-demonstratie, en was van plan om het klimaat te gaan redden. Twee garanties voor populariteit bij het door globalistische noties beïnvloede deel van de Nieuw-Zeelanders. Na het uitbreken van de Covid-19-‘pandemie’ werd de bevolking echter ineens geconfronteerd met de kwalijke gevolgen van een jonge onervaren politica, die een land door een georkestreerde gezondheids crisis moest leiden. Jacinda Ardern ging zich ineens als een dictator gedragen, die op nergens elders vertoonde meedogenloze wijze de bevolking van haar vrijheid beroofde.

Dubbele standaarden

Niet alleen schenden deze Young Global Leaders de mensenrechten op schijnbaar moeiteloze wijze, zij gedragen zich daarbij ook met de grootste vanzelfsprekendheid als echte dictators. In Canada verklaarde Justin Trudeau dat mensen weliswaar

Klaus Schwab zegt dat zijn Young Global Leaders wereldwijd regeringen hebben ‘gepenetreerd’

het volste recht hadden zich niet te laten injecteren, maar dat ze vervolgens niet moesten verwachten dat ze in een vliegtuig naast een geïnjecteerde zouden mogen plaatsnemen, omdat ze die dan in gevaar zouden brengen. Jacinda Ardern verkondigde aan de bevolking van Nieuw-Zeeland dat de overheid de enige bron van waarheid is, en dat alle andere uitleg genegeerd moest worden. Daarmee ontkende Ardern de waarde van wat traditioneel met wetenschap wordt bedoeld. Alle stellige uitspraken van de overheid werd de Nieuw-Zeelanders als het ware door de strot geduwd, terwijl men op dat vroege moment in de Covid-tijd nog weinig tot niets wist.

Naast het dictatoriale gedrag van Trudeau spreekt hij zichzelf volledig tegen door te verkondigen dat mensen die zichzelf hadden beschermd met een injectie, door niet-geïnjecteerden in gevaar zouden worden gebracht, alsof een autogordel niet zou functioneren wanneer andere mensen hun gordel niet ook zouden omdoen. Het zichzelf volledig in een paar zinnen tegen spreken is een facet van *doublethink*, waardoor een deel van de mensen nog meer in verwarring raakt en daardoor sneller geneigd is om grensoverschrijdende maatregelen te accepteren.

De hier genoemde Young Global Leaders hebben getoond dat zij door hun onervarenheid en incompetentie geheel in lijn met de wensen van de machtsgreepplegers handelen wanneer ze door een aangestuurde crisis worden overrompeld. Hun argumenten roepen geen vragen op bij mensen die hun denkvermogen volledig hebben uitgeschakeld. Sanna Marin van Finland mag gelden als een schoolvoorbeeld. In haar periode als premier werd zij niet alleen door Covid-19 overrompeld, maar ook door de militaire actie van Rusland in Oekraïne. Haar ongehoord roekeloze reactie om te ijveren voor Finland als lid van de NAVO heeft het geopolitieke landschap drastisch veranderd, en het dichterbij een mogelijke Derde Wereldoorlog gebracht. Als verklaring gaf de 34-jarige WEF-studente aan dat ze werd overrompeld door de situatie en dat Finland daardoor “richting de NAVO is gedanst”. Een uiterst simplistische uitspraak, die de roekeloze speelsheid van deze dame duidelijk karakteriseert.

Wangedrag

In 2023 vertrokken zowel Ardern als Marin even snel als ze gekomen waren weer uit de politiek, maar niet voordat Marin eind 2022 nog even haar Nieuw-Zeelandse mede-YGL Ardern had opgezocht – als eerste Finse premier ooit op bezoek in Nieuw-Zeeland. Ardern ‘had geen energie meer’, ging voor haar gezin zorgen en verscheen op het hoogbetaalde internationale speakers-circuit. Marin gaf er na een verkiezingsnederlaag de brui aan. Blijkbaar zat hun politieke roeping er weer op. Marin streek nog wel even neer waar Ardern vóór haar politieke carrière werkte: de globalistische broedplaats van Tony

Blair. De wereld blijft echter opgescheept met de desastreuze gevolgen van de roekeloze acties van deze jonge onervaren politici, die uitblonken in incompetentie en op tirannieke wijze kinderachtig gedrag vertoonden.

De verklaring voor het feit dat dit alles grotendeels onopgemerkt blijft, zou kunnen zijn dat er sprake is van doelbewust aangewakkerde verwarring door het zorgvuldig selecteren van jonge personen die als 'charismatisch' worden beoordeeld. Als aantrekkelijke leiders kunnen zij onzichtbare snaartjes bij mensen raken. Het deel van de mensheid dat het bij tijd en wijle tenenkrommende gedrag van deze jonge afgerichte politici wel direct doorziet, heeft desondanks de neiging dit met een soort van mantel der liefde te bedekken, omdat men de natuurlijke aantrekkingskracht ervaart. Het resultaat is een op uiterlijk gebaseerd vals krediet op wangedrag, die de YGL's in staat stelt om initiatieven te lanceren die normaal gesproken op enorm veel weerstand vanuit de bevolking zouden stuiten.

The same old

Klaus Schwab heeft in de afgelopen twintig jaar de mondiale politiek gepenetreerd met een soort tegenhanger van het beruchte 'old boys network', gevormd door veelal oudere mannen die elkaar op belangrijke posities in de politiek en overheidsinstanties afwisselen. Hierdoor lijken er voor de buitenwereld telkens andere mensen aan het roer te komen, maar in werkelijkheid komt het neer op eenzelfde netwerk dat achter de schermen aan de touwtjes trekt. De oudere mannen zijn nu vervangen door jonge, onervaren en incompetente 'leiders', die op basis van uiterlijk, geslacht, seksuele geaardheid en etnische afkomst geschikt worden bevonden om te worden klaargestoomd tot klakkeloze uitvoerders van het globalistische beleid. Vooral in Finland en Nieuw-Zeeland heeft men inmiddels op zeer pijnlijke wijze de kwalijke gevolgen van deze identiteitspolitiek ervaren, en ondervonden waar een 'young girls network' toe in staat is. ■

Onvoltooid pandemie-verdrag uiterste machtspoging van WHO

Jeroen van den Berg

NUMMER 89 ■ 18 MEI 2024

Op 27 mei zal de 77ste World Health Assembly (WHA) van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) plaatsvinden. Tijdens deze bijeenkomst zal gestemd worden over twee zeer belangrijke documenten; het gaat om de International Health Regulations (IHR) en het pandemieverdrag.

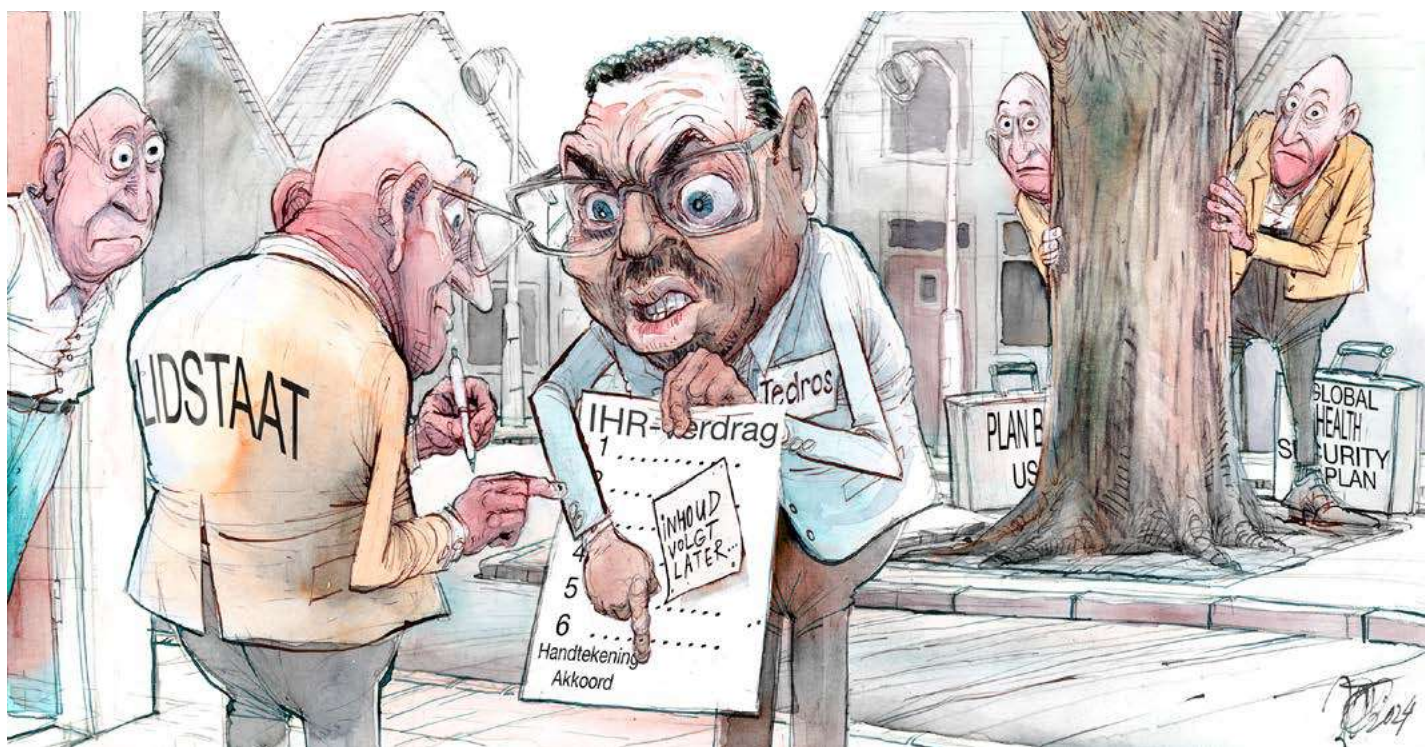
Het is belangrijk om steeds te herhalen dat we praten over de grootste misdaad aller tijden. Die is middels de WHO met het uitroepen van de frauduleuze Covid-19-pandemie tot stand gekomen. Tot de desastreuze gevolgen behoren de campagnes voor het toedienen van de frauduleuze 'vaccins', die levensgevaarlijk kunnen zijn. Er is momenteel wereldwijd een blijvende hoge oversterfte als gevolg daarvan. Er komen nu ook steeds meer onderzoeken naar buiten over de verschrikkelijke gevolgen van de spuitjes, onder andere in de vorm van turbokankers.

Een van de doelen van de ongekozen supranationale organisatie de WHO is om de directeur-generaal ervan het recht te geven om wereldwijd noodsituaties op het gebied van gezondheid af te kondigen. Ze wil daarnaast het bestuur gaan voeren

over alle mondiale gezondheidssystemen en ons meerdere keren per jaar injecteren met allerlei stoffen waarvan de ervaring heeft geleerd dat ze gevaarlijk kunnen zijn. De propaganda-woordkunstenaars van de WHO proberen met een wirwar aan afkortingen en voor de leek onbegrijpelijke aanhangsels het publiek te verwarren en te misleiden. Er wordt veelal in het geheim onderhandeld en de werkelijke stand van zaken blijft nog steeds onduidelijk. Het is bijv. niet helder welke landen hebben aangegeven niet akkoord te zullen gaan met de nieuwe verdragen.

Aanpassingen

Als gevolg van de wereldwijde verontwaardiging zijn de IHR aanzienlijk aangepast. Een van de grootste veranderingen is dat de aanbevelingen van de WHO niet bindend zullen zijn. In

artikel 13A.1 stond initieel dat de lidstaten de verplichting zouden hebben de richtlijnen van de WHO te volgen. De tekst dat de organisatie de leidende en coördinerende autoriteit voor internationale volksgezondheid wil zijn, is geschrapt. Daarnaast was in eerste instantie de formulering van de amendementen – die de waardigheid, mensenrechten en fundamentele vrijheden van mensen erkent – doorgehaald, maar dit is weer ongedaan gemaakt.

Eveneens zou louter de mogelijkheid van een noodsituatie al voldoende zijn om de dictatoriale bevoegdheden van de WHO in gang te zetten; ook dit onderdeel is zodanig aangepast dat er nu van een werkelijke noodsituatie sprake moet zijn. Verder zal de WHO geen formele zeggenschap meer hebben om 'misinformatie' te censureren. Duidelijk is geworden dat de WHO niet heeft voldaan aan het tijdig voorleggen van de nieuwe IHR. Dit had tenminste vier maanden geleden moeten gebeuren. Dat dit niet het geval was, is in strijd met artikel 55 van de IHR.

De protesten komen deels uit onverwachte hoek. In Japan waren in april jl. tienduizenden mensen op de been om te demonstreren tegen de machtsgreep van de WHO. Prof. Chikatsu Hayashi hield een toespraak waarin hij oproep weerstand te bieden aan "de naderende schaduw van het mondiale totalitarisme". Hij omschreef het treffend als "het tegenhouden van een derde atoombom met onze handen". Daarnaast heeft emeritus hoogleraar Masayasu

Bill Gates kocht letterlijk zijn invloed en verkreeg diplomatieke onschendbaarheid

Inoue van de Osaka Universiteit een video uitgebracht die viraal ging. Hij zei dat de pandemie door de WHO als een vals voorwendsel is gebruikt om 'vaccinatie' van alle volkeren in de wereld te stimuleren.

Bovendien verklaarde hij dat het frauduleuze gebruik van experimentele gentherapie op gezonde mensen als een extreme schending van de mensenrechten moet worden gezien. De WHO heeft in een ultieme poging tot een tegenreactie voorgesteld om in mei 2024 een onvoltooid document te laten tekenen en hiermee in te stemmen, zodat de details in de 'verre' toekomst uitgewerkt kunnen worden. Indien de lidstaten niet akkoord gaan, mogen ze ook niet meer meeonderhandelen, zo zegt de WHO. De organisatie wil hiermee feitelijk een blanco cheque, en creëert een krankzinnige onderhandelingstruc.

Juridische bevoegdheden

De huidige conceptovereenkomst definieert de zogenaamde One Health als een geïntegreerde, verenigende aanpak, die tot doel heeft de gezondheid van mensen, dieren en ecosystemen op duurzame wijze in evenwicht te brengen en te optimaliseren. Het is belangrijk te beseffen

fen dat de One Health-ideologie de mens plaatst in een onderling afhankelijke relatie met dieren en het milieu. De gevolgen van deze manier van denken lijken subtiel, maar brengen een revolutionaire perspectiefverschuiving met zich mee. Al het leven is op deze manier gelijk en ook van gelijke zorg.

Volgens artikel 5 beloven de partijen die het ontwerp ondertekenen om een gezamenlijke One Health-aanpak te bevorderen en zo pandemieën te voorkomen. De partijen beloven mee te gaan in de aanpak, maar de details zullen pas later gedefinieerd worden, in een instrument dat uiterlijk op 31 mei 2026 operationeel moet zijn. Dit betekent dat de partijen die ondertekenen de WHO carte blanche geven met betrekking tot de One Health-doctrine.

Volgens artikel 12 komen de partijen die met het ontwerp instemmen overeen dat een *Pathogen Access and Benefit Sharing System* (PABS) zal worden ingesteld. Dit systeem houdt in dat een snelle en tijdige uitwisseling van de ziekteverwekker (pathogeen met pandemisch potentieel) opgezet moet worden door de lidstaten en door de WHO gecoördineerd en bijeengeroepen kan worden. Dit artikel heeft met name impact op mogelijkheden voor surveillance, traceren van contacten en medische testen. Een sailant onderdeel hiervan is dat de WHO tijdens een pandemie direct toegang moet hebben tot 20% van de 'veilige en effectieve' pandemiegerelateerde gezondheidsproducten.

Er moet hier een mechanisme ontwikkeld worden om de gezondheidsproducten toe te wijzen en te distribueren, onder auspiciën van de WHO. Ook hier ontbreken de cruciale details, maar toch zouden de lidstaten akkoord moeten gaan met een PABS-systeem, dat juridisch bindend wordt. In dit kader is het belangrijk om te weten dat de WHO sinds 1948 een eigen grondwet heeft.

Deze legt de basisprincipes en doelstellingen van de organisatie vast. De IHR zijn ingebed in deze grondwet. De Nederlandse nationale rechter is niet bevoegd om besluiten van de WHO te vernietigen of te verbieden, en dit is bewust zo opgezet. Het parlement en de rechtspraak worden op deze manier buitenspel gezet.

Kaping van invloed

De WHO is gekaapt. Bill Gates kocht letterlijk zijn invloed en verkreeg diplomatieke onschendbaarheid. Dit

geldt ook voor het vaccin-bedrijf GAVI van Gates, dat – net als de WHO – in het Zwitserse Genève gesitueerd is. GAVI heeft volledige immuniteit, de politie kan geen inval doen om bijvoorbeeld computers te controleren of in beslag te nemen. Sinds 2009 betalen ze zelfs geen belasting meer. Deze diplomatieke onschendbaarheid betekent tevens dat ze immuun zijn voor strafrechtelijke vervolging. Er heeft een kruisbestuiving plaatsgevonden tussen de WHO, GAVI en Swissmedic.

Deze laatste organisatie is de Zwitserse autoriteit voor goedkeuring en toezicht op geneesmiddelen en medische hulpmiddelen. Klokkenluider dr. Astrid Stuckelberger zegt dat ze contracten heeft gezien waarin de handtekeningen van bestuurders van de WHO, Bill Gates en Swissmedic staan. Volgens Stuckelberger werd de macht van Gates vanaf 2009 goed merkbaar binnen de WHO. In eerste instantie wilde hij in het bestuur komen met dezelfde rechten als een lidstaat. Ook werd de definitie van een pandemie in die tijd onder zijn invloed aangepast.

Stuckelberger zegt verder dat vanaf 2016 op operationeel niveau binnen de WHO een zuivering plaatsvond en alles vervolgens in een stroomversnelling terechtkwam. Veel medewerkers met een hoog moreel en ethisch kader werden ontslagen, gediscrimineerd, weggepest en vervangen door mensen die als kwaadaardig en incompetent te typeren zijn. Bruce Plotkin was een van de leidinggevers en speelde hierbij een belangrijke polariserende rol. Stuckelberger legt bovendien veel nadruk op de werkwijze van het Verenigde Naties Systeem (UN System Chart). Zij zegt dat agentschappen als Toerisme en Luchtvaart zeer nauw samenwerken met de WHO. Dit verklaart de gestroomlijnde acties tijdens de lockdowns.

Plan B

De Verenigde Staten hebben een back-upplan klaarstaan voor wanneer de WHO-verdragen dreigen te mislukken. Op 16 april jl. kondigde Washington het vijfjarige Global Health Security-plan aan. Het behelst een strategie om de wereldwijde gezondheid te versterken. De VS ziet zich genooddaakt om samen met tenminste vijftig landen voor een wereldwijde aanpak te zorgen om de impact van bedreigingen voor de gezondheidsveiligheid te beperken, en deze in te dammen bij de bron. Volgens het Amerikaanse plan is een snelle reactie noodzakelijk, en dit moet mede gerealiseerd worden door financiële instellingen, zoals de Wereldbank.

Deze financiële instanties zouden dan de spil worden die actief de productie, inkoop en levering van medische tegenmaatregelen, zoals 'vaccins', versnellen. Het plan wordt gesponsord door onder andere de Bill & Melinda Gates Foundation en GAVI. Het is duidelijk dat een dergelijk plan B betekent dat er rekening mee gehouden wordt dat de WHO-verdragen op mondiaal niveau op een fiasco zouden kunnen uitlopen. ■

Wat vertel ik mijn medemens?

- De WHO poogt met een nieuw pandemieverdrag haar macht uit te breiden, ondanks hevige internationale weerstand.
- Misleidende voorstellen en geheime onderhandelingen brengen fundamentele menselijke vrijheden in gevaar.

Anarcho-tirannie, de pijler onder totalitaire staatsmacht

Cornelis de Deugd

NUMMER 87 ■ 20 APRIL 2024

Twee recente voorvallen hebben op sprekende wijze de aandacht gevestigd op hoe het OM jacht maakt op individuen zonder dat er op enigerlei wijze sprake kan zijn van strafbare feiten.

Hans Teeuwen kreeg zes agenten aan de deur nadat hij enkele uren daarvoor Femke Halsema had gepersifleerd. Het was een lachwekkende vertoning, met name door het volledig ontbreken van enige strafrechtelijke bewijsvoering. De politie heeft kennelijk budget om social media te controleren op onwettige uitingen om vervolgens content creators willekeurig te kunnen intimideren met dreiging van strafvervolgung – een signaal afgeven dat je beter een toontje lager kunt zingen.

Het tweede voorval is ernstiger. Raisa Blommestein wordt daadwerkelijk vervolgd om enkele tweets waarin zij mass-immigratie en de ontwrichtende gevolgen daarvan aan de orde stelt. Haar tweets zijn feitelijk van aard maar het OM denkt daar van alles in te kunnen lezen dat haar schuldig zou maken aan “aanzetten tot haat, aanzetten tot discriminatie en groepsbelediging”. Deze formulering is bedoeld om prachtig te klinken en deugpunten te scoren.

Het laat echter onverlet dat de formulering uiterst rekbaar is. De coronamisdadigheid heeft laten zien dat rechters uiterst creatief te werk gaan om maar consequent te kunnen oordelen in het voordeel van het staatsapparaat. Raisa Blommestein heeft zich nergens schuldig aan gemaakt, hetgeen betekent dat het OM dit strafrechtartikel tot het uiterste zal kneden teneinde een veroordeling te verkrijgen én dat het OM daarmee aan gerichte vervolging doet – feitelijk een intimidatiestrategie om Raisa te beschadigen en een toontje lager te laten zingen.

De vervolging van Raisa Blommestein bevat de twee aspecten waarop anarcho-tirannie is gebaseerd. Anarchie als zijnde de totale chaos waarin doorsnee Nederland moet zien te leven, zoals ongebreidelde immigratie, criminaliteit, onleefbaarheid, gettoïsering van het openbaar vervoer, enz. Anarchie doordat de staat weinig tot niets

doet aan alle, in hoofdzaak door de staat zelf gecreëerde problemen. Tirannie is hetzelfde staatsapparaat dat, om zichzelf te beschermen, individuen vervolgt met als enig doel om te intimideren, te beschadigen en het zwijgen op te leggen. Per slot van rekening, als Raisa beschadigd en veroordeeld kan worden, dan kan willekeurig iedereen beschadigd en vervolgd worden.

Een intimidatiestrategie om Raisa te beschadigen en een toontje lager te laten zingen.

Definitie en doel

Journalist Sam Francis heeft de term ‘anarcho-tirannie’ in 1992 geïntroduceerd om een naam te geven aan een zeer problematisch aspect van wat hij managerial *states* noemde. Dit zijn staten die, doorgaans als gevolg van een zekere sociaaldemocratische grondslag, verworpen zijn tot staten die tot in het extreme controle uit willen oefenen over hun eigen onderdanen. Francis’ definitie gaat over de weigering, van staatswege, om echte criminelen onder controle te krijgen, wat de bron is van alledaagse anarchie die vrijwel iedereen treft. De andere helft van de definitie gaat over de staat die, in plaats van criminelen aan te pakken, onschuldigen opjaagt met onzinnige aanklachten.

Het lichtvaardige en onzinnige karakter van deze vervolgingen verraadt dat het kennelijk geen ander doel heeft

dan onderdrukking – dit is de tirannie die uiteindelijk iedereen kan treffen zoals het voorbeeld van Raisa Blommestijn laat zien. Preciezer gezegd, de nationale autoriteiten hebben een klimaat van anarchie gecreëerd door wetten ongelijk en ogenschijnlijk willekeurig te handhaven. Criminelen hebben in hoge mate vrij spel terwijl wetsgetrouwe individuen eenvoudig gecriminaliseerd kunnen worden door selectieve en gerichte vervolging over onbetekenende kwesties.

Willekeurige wetshandhaving

Het Verenigd Koninkrijk is hier een extreem voorbeeld van. Al decennia wordt het land geteisterd door talloze *grooming gangs* van overwegend Pakistaanse afkomst die het, met name, gemunt hebben op jonge meisjes van oorspronkelijk Britse komaf. Het gaat naar schatting om één miljoen meisjes per jaar. Overheidsinstanties als politie, justitie, welzijnswerkers en gemeenteraden hebben samengespannen met de media om dit alles onder de pet te houden. Feitelijk heeft men deze meisjes het zwijgen opgelegd omwille van een gedroomde maatschappelijke cohesie – kennelijk een expliciet politiek doel.

Tegelijk heeft het VK uiterst draconische *hate speech*-wetten waardoor dezelfde overheid iedereen kan vervolgen die het waagt hierover te schrijven of anderszins serieus vragen stelt over het functioneren van de overheid. Er worden jaarlijks drie- à vierduizend Britten van hun bed gelicht voor vermeende gedachtemisdaden. Zie hier het contrast tussen hoe de Britse overheid al tientallen jaren de gruwelijke misdaden tegen nagenoeg weerloze meisjes heeft willen verzwijgen en de extreme reactie van diezelfde overheid op burgers die zich uitspreken over de door de politieke elite gecreëerde verschrikkingen.

Het gaat dus zo ver dat de overheid tirannie aanwendt om te voorkomen dat gezagsgetrouwe onderdanen nog iets kunnen zeggen over de tirannie en de daaruit voortvloeiende anarchie. Het Verenigd Koninkrijk is een anarcho-tirannieke staat bij uitstek, maar Nederland volgt op niet al te grote afstand.

Sam Francis duidde anarcho-tirannie indertijd als een 'misdad en justitie'-aangelegenheid, de constatering dat echte criminaliteit weinig vervolgd wordt en dat vermeen-

de overtredingen juist wel vervolgd worden. Nu, 32 jaar later, is het eenvoudig om een heel nieuwe categorie toe te voegen aan de oorspronkelijke definitie van anarcho-tirannie.

Noem het de 'fantoom-deugdelijke' anarcho-tirannie, waarbij de overheid de misdadiger is door wetten en regels op te stellen die vrijwel geen relatie met de werkelijkheid hebben en niets aan die werkelijkheid veranderen, maar die wel immens veel schade aanrichten. De doelstellingen klinken als in zichzelf gerechtvaardigd: 'corona uitbannen', 'het klimaat redden', 'ons tegen Rusland verdedigen', 'de natuur verbeteren' en 'vluchtelingen een veilige haven bieden', om de belangrijkste te noemen.

Destructieve impact

Het was van alle coronamaatregelen, inclusief de experimentele gentherapie, al bij hun introductie bekend dat deze een nauwelijks meetbaar gunstig effect zouden hebben maar wel waanzinnig veel schade aan zouden richten. De door de overheid willens en wetens gepleegde misdaden – de tirannie – in de vorm van coronamaatregelen hebben dood en verderf gezaaid van ongekende proporties – de anarchie.

Het klimaat kan, op natuurkundige gronden, onmogelijk beïnvloed worden door menselijke CO₂ terwijl de beoogde maatregelen verwoestend zijn voor het milieu, de economie en onze levensstandaard. Energie-armoede, ook een vorm van opgedrongen anarchie, is inmiddels voor velen werkelijkheid geworden. Het idee dat Rusland een bedreiging zou zijn is volledig uit de lucht gegrepen zoals op vele plekken besproken in Gezond Verstand.

Het betekent dat de overheidsmaatregelen, zoals financiële, militaire en politieke steun aan de Amerikaanse proxy-oorlog, gekwalificeerd kunnen worden als tirannieke misdaden waarbij de gevolgen, zoals vernietiging van Oekraïne en de industrialisatie van Nederland, de anarchie is die ons allemaal aangaat. Het vermeende stikstofprobleem is gezogen uit de dikke duim genaamd modellenwerkelijkheid.

Er is én geen stikstofprobleem én het voorgestelde opruimen van boeren gaat niets veranderen aan de stikstofhuishouding. De maatregelen zijn tiranniek en het verdwijnen van boeren en de gevolgen daarvan veroorzaken anarchie in de vorm van voedselonzeekerheid en afhankelijkheid van mega-agrobédrijven die vooral handelen in duurder bewerkt voedsel.

De migranten die naar Nederland komen hebben vrijwel geen van allen recht op een status maar toch krijgt een grote meerderheid wél een status. De overheid overtreedt de eigen wetten, tirannie, waarbij de ontwrichtende gevolgen van de massa-immigratie, de anarchie, direct te recht komen bij individuele burgers.

Het lijkt geen twijfel dat fantoom-deugdelijke anarcho-tirannie wijdverbreid is en doordringt tot in de haarvaten van de Nederlandse samenleving. Omgekeerd geldt ook dat eigenlijk alle grote moderne problemen samenhangen met een vorm van anarcho-tirannie, al dan niet van de fantoom-deugdelijke variant.

'Je doet het voor een ander'

Agenda 2030 en de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen (SDG's) zijn in dit licht te beschouwen als het summum van fantoom-deugdelijke anarcho-tirannie, maar dan op alomvattende, mondiale schaal. Ze staan bol van prachtig klinkende retoriek over een betere wereld, om niet te zeggen dat ze een gedroomde hemel op aarde voorspiegelen.

Echter, de daarin beschreven ingrijpende hervormingen leiden tot een dystopische werkelijkheid zonder precedent. Hierbij zij opgemerkt dat de uitrol van Agenda 2030 versoepeld wordt doordat de weg geëffend was door alle andere, al langer bestaande vormen van fantoom-deugdelijke anarcho-tirannie.

De langzame maar zekere uitbouw van de fantoom-deugdelijke anarcho-tirannie staat is tijdens de coronamachtsgreep in een beduidend hogere versnelling gekomen. De coronamisdad begon ooit met het optimistische 'je doet het voor een ander' en werd opgevolgd door gedwongen 'vaccinaties' – het hypothetisch 'vrijwillige' karakter is volledig tenietgedaan door het feit dat de 'vaccinatie'-campagne in strijd was met alle tien punten van de Code van Neurenberg.

Het tempo en de heftigheid van de coronamisdad heeft velen wakker geschud maar heeft ook gezorgd voor desensibilisatie: 'het zal allemaal wel'. Niettemin was corona één grote oefening in gehoorzaamheid en het is waarschijnlijk een blauwdruk voor hoe toekomstige vermeende crises deel kunnen zijn van de voortgaande uitrol van Agenda 2030. Anarcho-tirannie als fundamentele pijler onder een totalitaire staatsmacht conform Agenda 2030. ■

Wat vertel ik mijn medemens?

- **Anarchie:** de staat doet weinig tot niets aan alle, in hoofdzaak door de staat zelf gecreëerde problemen.
- **Tirannie:** de staat jaagt onschuldigen op met onzinnige aanklachten.
- **De overheid is de misdadiger door wetten en regels op te stellen die vrijwel geen relatie met de werkelijkheid hebben en niets aan die werkelijkheid veranderen.**

Von der Leyen belooft een ‘Democratieschild’ na herbenoeming

Cornelis de Deugd

NUMMER 91 ■ 15 JUNI 2024

Ursula von der Leyen voert campagne om herbenoemd te worden als voorzitter van de Europese Commissie. Haar campagne is onwerkelijk, om niet te zeggen bizar, er is immers geen sprake van een electoraat dat voor of tegen haar kan stemmen, laat staan dat er een electoraat bestaat dat zij ergens van zou moeten overtuigen.

Haar campagne rechtvaardigt daarom zonder meer een nadere beschouwing, zeker waar het gaat om de interne werking van de Brusselse macht en wat men daar ‘democratie’ noemt. Haar opmerkelijke recente belofte heeft daar duidelijk mee te maken. Zij zegt een ‘Europees Democratieschild’ in te stellen om “desinformatie en kwaadaardige interferentie op te sporen” en “inhoud te verwijderen, inclusief AI-gegenereerde nepvideo’s”. Alles om “onze samenlevingen weerbaarder te maken”. Haar stellingname is dat “Europa in staat moet zijn zichzelf te verdedigen tegen alle soorten aanvallen”.

Het beschermen van democratie en het bestrijden van desinformatie zijn, op zichzelf, te duiden als nobele doelstellingen maar het verwijderen van inhoud door staatsactoren kan niet anders opgevat worden dan als van bovenaf opgelegde censuur. Het idee dat “Europa zichzelf zou moeten verdedigen” tegen censuurwaardige opvattingen betekent in dit verband dat elk onwelgevallig debat in de kiem gesmoord moet worden.

Het betekent eveneens dat elke mogelijkheid tot zo’n debat a priori uitgebannen moet gaan worden. Het gaat dus om verstreckende en grootschalige censuur waarbij de EU kennelijk de enige arbiter is van wat nog waarheid is en welk debat nog toegestaan zal worden. Sterker nog, de EU maakt zichzelf officier van justitie, rechter en beul tegelijk in alle zaken van verboden meningen.

Terminologie

George Orwell gaf 75 jaar geleden, in zijn boek 1984, al de passende en intussen welbekende terminologie. Een gedachtenmisdrif (*thoughtcrime*) betreft het denken buiten de kaders van wat is toegestaan en crimineel-denken (*crimethink*) is het vervolgmisdrif door intellectueel actief te zijn op basis van een gedachtenmisdrif.

Hierbij had de gedachtenpolitie (*Thinkpol – Thought Police*) de taak om gedachtenmisdriften en crimineel-denken te elimineren. De belofte van Von der Leyen blijkt

naar doelstelling en uitwerking uitstekend te passen in wat Orwell beschreef over hoe een totalitaire superstaat middelen verzint om gehoorzaamheid af te dwingen en geen enkele aantasting van de zittende macht toe te staan.

Het betekent weinig anders dan dat de EU het vrije debat, gevoerd door soevereine individuen vooral als een bedreiging ziet voor hun eigen *raison d'être* en hun macht; de EU ziet kennelijk het vrije debat als een bedreiging voor de voortgaande overdracht van soevereiniteit van individuele staten aan Brussel, een bedreiging voor de onderhorigheid aan de VS én een bedreiging voor de uitrol van Agenda 2030. De dreiging wordt als hoog ingeschat want anders zou de EU nooit aan deze kruistocht begonnen zijn om ons te 'beschermen' tegen al wat de EU kwalijk acht.

De volledige tekst van Ursula's campagnespotje op X maakt duidelijk dat het haar ernst is, dat zij meent dat het om een heel groot gevaar gaat én dat zij heel ver wil gaan bij het bestrijden hiervan. De advertentietekst is ontluisterend, met name in de zin dat we toegesproken worden alsof we kleuters zijn en niets door hebben.

De tekst is tegelijk veelzeggend over hoezeer Brussel haar eigen onderdanen wantrouwt én hoe ver de EU denkt te kunnen gaan in de bestrijding van het 'gevaar'. De tekst is om die reden hier, in vertaling, volledig weergegeven.

De belofte van Von der Leyen blijkt naar doelstelling en uitwerking uitstekend te passen in wat Orwell beschreef.

"De dreiging van desinformatie en buitenlandse inmenging is ernstiger dan ooit. Het doel van desinformatie en buitenlandse inmenging is om onze samenlevingen van binnenuit te splijten. De vijanden van onze democratieën manipuleren informatie om hier tweedracht te zaaien. We moeten dus onze activiteiten opvoeren met een Europees Democratieschild.

Het is een ambitieus Europees project dat zich richt op de grootste bedreigingen van buitenlandse inmenging en manipulatie. Dit nieuwe Europese Democratieschild zal informatiemanipulatie opsporen en coördineren met nationale agentschappen."

Buitenlandse inmenging

De toonzetting is opvallend. Het is in zekere zin oorlogsretoriek zoals die al eeuwen voorkomt. De staatsmacht wijst met groot alarmisme naar een vijand om ruime steun te vergaren voor om het even welke ‘oorlog’ er gevoerd moet gaan worden. De gepropagandeerde ernst van de situatie maakt dat het vrije debat als eerste verdwijnt en dat tegenstribbelen synoniem wordt aan verraad. De gekozen retoriek betekent dat de EU het vrije woord wil bestempelen als dé grote vijand om daar vervolgens ‘oorlog’ tegen te voeren, weliswaar zonder het zo te noemen.

De vergelijking dringt zich op met de coronamisdad waar gebrek aan open debat ertoe geleid heeft dat velen zich gedwongen zagen om zich te laten prikken, al was het maar door groepsdruk. Termen als buitenlandse inmenging, democratieschild (zoals een raketschild), vijand, splijten, weerbaarheid en nationale agentschappen (de AIVD's en NCTV's van deze wereld) zijn dus bedoeld om het inderdaad als een ‘oorlog’ te verkopen en daar een hoge urgentie aan te koppelen. Tevens om het als een existentiële strijd te verkopen én het signaal af te geven dat deze ‘oorlog’ niet ter discussie gesteld mag worden.

Het valt tevens op dat bij herhaling “buitenlandse inmenging” aangemerkt wordt als dé grote boosdoener zonder dat dit expliciet gemaakt wordt. Ursula heeft haar *Democratieschild* gelanceerd in een toespraak tijdens de Copenhagen Democracy Summit 2024 van 14 en 15 mei jongstleden en gaat er daar wel uitgebreid op in. “We hebben extreemrechtse politici en leidende kandidaten van de AfD in Duitsland gezien in de zakken van de Russen. Zij verkopen hun ziel aan Russische propagandakanalen en video's.”

Het kan eigenlijk niet duidelijker, Ursula hanteert hier een grote leugen om de AfD te kunnen bestempelen als een gevaarlijke, te bestrijden bevolkingsgroep op grond van verzonnen invloed van buiten de EU.

Het gebruik van de term weerbaarheid is bijzonder te noemen. Weerbaarheid betekent hier dat de gedroomde samenleving van Ursula vrij is van enig debat rond regime-strijdige opvattingen. Weerbaarheid is daarmee, naar goed Orwelliaans gebruik, slechts een ander woord voor volgzzaamheid. Een bijzonder zorgelijk punt is dat Von der Leyen ‘nationale agentschappen’ gaat rekruteren voor de handhaving. Het betekent dat geheime diensten, zoals de NCTV en AIVD, de vrije hand krijgen bij de bestrijding van foute meningen zonder dat zij ook maar ergens verantwoording over af hoeven te leggen.

Ook hier hebben we een belangrijk precedent in de coronamisdad. De NCTV heeft in hoge mate als alleenheerser het beleid bepaald. De NCTV als bedenker en uitvoerder van alle coronamaatregelen waarbij artsen en

vele politici zich in bochten moesten wringen om het NCTV-beleid te legitimeren.

Spanningsveld

Het is evident dat Ursula von der Leyen campagne voert, maar de grote vraag is waarom zij dat eigenlijk zou doen. De Europese Raad (ER) bestaat uit de regeringsleiders van de 27 lidstaten en de ER draagt een kandidaat voor waar het Europese Parlement (EP) mee in mag stemmen of een veto over mag uitspreken.

Het ligt voor de hand dat zij in gesprek gaat met regeringsleiders om haar kandidatuur veilig te stellen waarbij men moet weten dat de meeste regeringsleiders programmatisch voldoende dicht bij haar Europese Volkspartij (EVP) staan om dwars te gaan liggen. Het risico op een veto wordt ingeschat als verwaarloosbaar klein, ook al kunnen de aanstaande verkiezingen voor belangrijke verschuivingen zorgen in het EP.

Kennelijk is er meer aan de hand en moet er een breder spanningsveld zijn waarin Von der Leyen moet zien te opereren om kandidaat te worden. Haar ronduit misdadige rol bij het verwerven van de Pfizer-spuutjes kan een factor zijn ook al is de rechtszaak hierover uitgesteld. Het kan immers goed zijn dat de Pfizer-misdaden haar wel degelijk als een smet achtervolgen bij degenen die over haar benoeming gaan én dat het haar noopt of zelfs dwingt tot een ‘charmeoffensief’ – afgedraaid voor een groot publiek maar vooral bedoeld om de ER en eventueel ook het Europees Parlement voor zich te winnen.

Een ander aspect is dat het beoogde Democratieschild een omvangrijke uitbreiding is van de Digital Services Act (DSA), zeg maar de DSA maar dan in het kwadraat. De lancering en de marketing van het Democratieschild zien eruit als een professionele pr-campagne van de hoogste orde. Het is onwaarschijnlijk dat Von der Leyen dit op een achternamiddag zelf bedacht heeft als leukigheidje voor haar campagne.

Grote kans dat de EU-Commissie hier al langer aan werkt en dat Von der Leyen, als een soort toelatingsexamen voor haar kandidatuur, de opdracht heeft om het Democratieschild salonfähig te maken. Gezien de historie van de EU en haar drang tot totalitarisme mag men het als een paal boven water beschouwen dat in EU-kringen het Democratieschild gaat om een diep gekoesterde wens. ■

Green Deal Verordening die onze welvaart zal beëindigen

Jeroen Pols

NUMMER 83 ■ 24 FEBRUARI 2024

Tenzij grote bedrijven er massaal tegen in opstand komen, zal een nieuwe EU-wet ons leven onherkenbaar veranderen. Deze wet, die vanwege de afleiding door oorlog en politieke schandalen geruisloos kon worden ingevoerd, is de onder Frans Timmermans tot stand gebrachte Green Deal Verordening 2023/959.

Deze verordening introduceert een mechanisme van 'koolstofcorrectie' om de in het buitenland bij de productie van goederen vrijgekomen CO₂ te compenseren. Het officiële doel is het behalen van de in het Parijsakkoord vastgelegde klimaatdoelen. In de praktijk zal het onze economie en welvaart een definitieve nekslag toebrengen.

Einde economische vrijheid

Vanaf 1 januari 2026 is het niet langer toegestaan om zonder vergunning van de overheid door de Europese Commissie aangewezen goederen met een handelswaarde boven € 150 in te voeren. Alleen importeurs zonder strafblad en met aantoonbaar voldoende financiële draagkracht en operationele capaciteit om de enorme bureaucratische lasten te dragen, komen in aanmerking voor certificering als 'CBAM-aangever'. CBAM

Jos Thomassen

staat voor *Carbon Border Adjustment Mechanism*. Importeurs moeten de in hun goederen ingebodde CO₂-emissies compenseren met de aanschaf van CBAM-certificaten.

De douane controleert vervolgens of importeurs over een vergunning beschikken. Alleen grote bedrijven zullen onder de nieuwe regeling in staat zijn goederen te importeren, daarmee komt het internationale handelsverkeer onder volledige staatscontrole te staan, vergelijkbaar met de situatie in de vroegere Sovjet-Unie. Het zal duidelijk zijn dat deze regeling een bom onder onze economische vrijheden legt.

Rapportageverplichting

De CBAM-aangever is verplicht om na afloop van elk kwartaal waarin goederen zijn geïmporteerd, een rapport in te dienen bij de Europese Commissie over de 'broeikasgasemissies' die bij de productie zijn vrijgekomen, en de in het land van herkomst betaalde koolstofprijs. Dit is een zeer arbeidsintensieve opdracht. De importeur moet bij buitenlandse leveranciers niet alleen gedetailleerde informatie over directe emissies achterhalen, maar ook de indirecte uitstoot van de gebruikte elektriciteit. De kosten van dit bureaucratische monster leiden tot verdere prijsstijgingen en schaarste van beschikbare producten voor consumenten.

Het internationale handelsverkeer komt onder volledige staatscontrole te staan, vergelijkbaar met de situatie in de vroegere Sovjet-Unie.

De Europese Commissie controleert of de rapportages tijdig ingediend zijn en de juiste gegevens bevatten. De in 2018 opgerichte Nederlandse Emissie Autoriteit (NEA), onder leiding van onder meer de hopeloos gefaalde voormalig GroenLinks-politica Jolande Sap, ontvangt van de Commissie lijsten met importeurs waarvan het vermoeden bestaat dat zij niet aan hun rapportageverplichting voldoen of te weinig CBAM-certificaten aanschaffen. De NEA start in die gevallen een handhavingprocedure waarbij een extra strafheffing van € 10 tot € 50 per ton niet afgerekende CO₂ opgelegd wordt.

Sterfhuiskonstructie

De CBAM-certificaten worden uitgegeven door de staat, de prijs daarvan komt tot stand door een veiling. Jaarlijks zal het aantal beschikbare certificaten dalen en daarmee de prijs stijgen. Het idee hierachter is om buitenlandse aanbieders in navolging van Europese producenten te dwingen CO₂-neutraal te gaan produceren. In werkelijkheid zal Europa als afzetgebied wegvallen omdat zulke productiemethoden onbetaalbare investeringen zullen vergen. Dat betekent dat de Europese con-

sument afhankelijk zal worden van enkele lokale producenten die de huidige de-industrialiseringsgolf overleven. Er is niet veel voorstellingsvermogen voor nodig om te begrijpen dat met deze kostenexplosie de industriële productie onrendabel wordt en bedrijven failliet zullen gaan.

Een vergelijking met de centraal geleide Sovjeteconomie is instructief. Autobezit was toen weggelegd voor een kleine elite en sinaasappels vormden een onbetaalbare luxe. Als het monster van deze verordening niet wordt tegengehouden, dan zullen dergelijke schaarste en exploderende consumentenprijzen ons dagelijkse leven gaan beheersen.

CO₂-beprijzing

Het idee van CO₂-beprijzing is in 1992 tijdens de klimaatop in Rio de Janeiro vastgelegd. In dat jaar startte ook de met overheidssubsidies en contributies van waterschappen, provincies en gemeenten gefinancierde lobbyclub vereniging Klimaatverbond Nederland met het aanjagen van CO₂-heffingen. In de perverse belevingswereld van klimaatextremisten leidt elke ton geproduceerde CO₂ tot zware economische en maatschappelijke schade vanwege gefantaseerde zeespiegelstijging, en onder normale weersomstandigheden voorkomende droogten en stormen die als bewijzen gingen dienen voor door de mens veroorzaakte klimaatverandering. In juni 2020 publiceerde Klimaatverbond Nederland het rapport *Essay: Rekenen met de toekomst – Van Parijs naar CO₂-prijs*, dat de grondslag voor de CO₂-prijsvorming toelicht:

“De eerste vraag die je moet stellen is welk kostenconcept je hanteert. Ons doel is om in monetaire termen uit te drukken wat de welvaartwinst van de samenleving is bij het uitvoeren van milieubeschermdende maatregelen (...) De tweede vraag gaat over de mate waarin je toekomstige generaties gelijkwaardig behandelt als de huidige.” Met deze vage abstracties vergoelijkt deze Nederlandse vereniging dus het afbouwen van de huidige economie en welvaart als iets dat toekomstige generaties ten goede komt. Met andere woorden, elk failliet productiebedrijf betekent directe winst voor de samenleving en economie, een economische theorie geheel gespeend van elke economische realiteit.

Kostenexplosie

Forum voor Democratie becijferde dat het klimaatbeleid Nederland minimaal € 1.000 miljard kost. De inwerkingtreding van het CBAM-systeem maakt duidelijk hoe de rekening betaald wordt: terwijl industrie, handel en consument in faillissement gedreven worden, stromen met de verkoop van CBAM-certificaten de komende twintig jaar honderden miljarden de staatskas binnen. In 2020 leverde de handel in CO₂-certificaten wereldwijd ruim € 220 miljard op, geld dat uit de zak van de bevolking werd geklopt.

De prijs voor een ton CO₂ steeg van € 30,48 in 2021 naar € 90,59 in 2023, en zal volgens de huidige indexatieregeling in 2029 stijgen tot € 125,24. De Franse overheid berekent dat de prijs in 2050 € 750 per ton moet gaan bedragen. Volgens Klimaatverbond Nederland is het onverantwoord deze prijsver-

hoging er direct door te duwen, maar verwacht wordt dat dit in de toekomst wel zal gebeuren. Tegelijkertijd erkennen genoeg rapporten als terloopse kanttekening dat de gebruikte modellen niet geschikt zijn om klimaatschade te berekenen, maar dat heeft geen invloed op de klimaatcult.

Het sluitende net

De regeling geldt op dit moment voor cement, ijzer en staal, aluminium, kunstmest, elektriciteit en waterstof. Geen toevallige keuze, het is een nieuwe fase in de ontmanteling van industriële productie en de agrarische en bouwsector. Een ton cement kost op dit moment rond de € 200 en zal na introductie van de CBAM-regeling de komende jaren met een derde stijgen en in 2050 mogelijk tot bijna € 1.000, waarmee de cementkosten van bijvoorbeeld een huis met € 27.000 stijgen.

Voor de agrarische sector is de ramp niet te overzien, deze is voor meer dan de helft afhankelijk van geïmporteerde meststoffen. De uitstoot van 'broeikasgassen' voor de productie van één ton stikstofkunstmest, zoals ammoniak, varieert tussen 1,5 en 2 ton CO₂-equivalenten. De prijs voor een ton kunstmest stijgt de komende twintig jaar stapsgewijs van ruim € 700 tot mogelijk € 2.200, met voedselschaarste als voorzienbaar gevolg.

Ook betaalbare elektriciteit behoort definitief tot het verleden: terwijl in Europa wordt teruggevallen op dure en onbetrouwbare zon- en windenergie, snijdt de CBAM-regeling de toegang tot goedkopere elektriciteit uit het buitenland definitief af. De Europese Commissie zal de lijst van CBAM-producten richting 2030 steeds verder uitbreiden, de verwachting is dat ook producten als vlees en zuivel getroffen zullen worden.

Instorting economie

In Nederland lijkt men nauwelijks te beseffen dat we ons op dit moment in een van de grootste economische crises in de geschiedenis bevinden. Terwijl de media in alle talen zwijgen berichtte het CBS onlangs dat de industriële productie in november 10% gedaald is ten opzichte van een jaar eerder, een economische implosie vergelijkbaar met de financiële crisis van 2008/2009, en de oliecrisis in 1973. In het coronajaar 2020 daalde de productie met 'slechts' 9%. Het CBAM-systeem zal deze de-industrialisatie alleen maar versnellen.

Verzet

De Grote Herstart waarmee dit is verbonden is een realiteit die zich in de komende jaren meedogenloos voltrekt en ons leven onherkenbaar zal veranderen, tenzij een massaal verzet tot stand komt. Tegen de achtergrond van verspreidend Europees verzet tegen overheidsmaatregelen biedt de huidige periode hiertoe een ideale omstandigheid. Men moet in gedachten houden dat een tiranniek systeem draait om conformisme en gehoorzaamheid. Totdat het CBAM-systeem op 1 januari 2026 in werking treedt, worden geen sancties opgelegd.

Wanneer een deel van de talloze Nederlandse importeurs beseft dat zij bij gehoorzaamheid hun eigen graf zullen graven, en nu al besluiten om het gedrocht van Frans Timmermans te doen sneuvelen, dan hoeft maar een derde deel, misschien zelfs minder, te besluiten niet mee te doen. Strafheffingsinstanties raken verlamd wanneer een burgermaatschappij aanstalten maakt de eigen ondergang te voorkomen met het effectieve verzet van niet meedoen, en overheden weten dat bij grote aantallen daar niets tegen te doen valt. ■

Fossiele aardolie bestaat niet

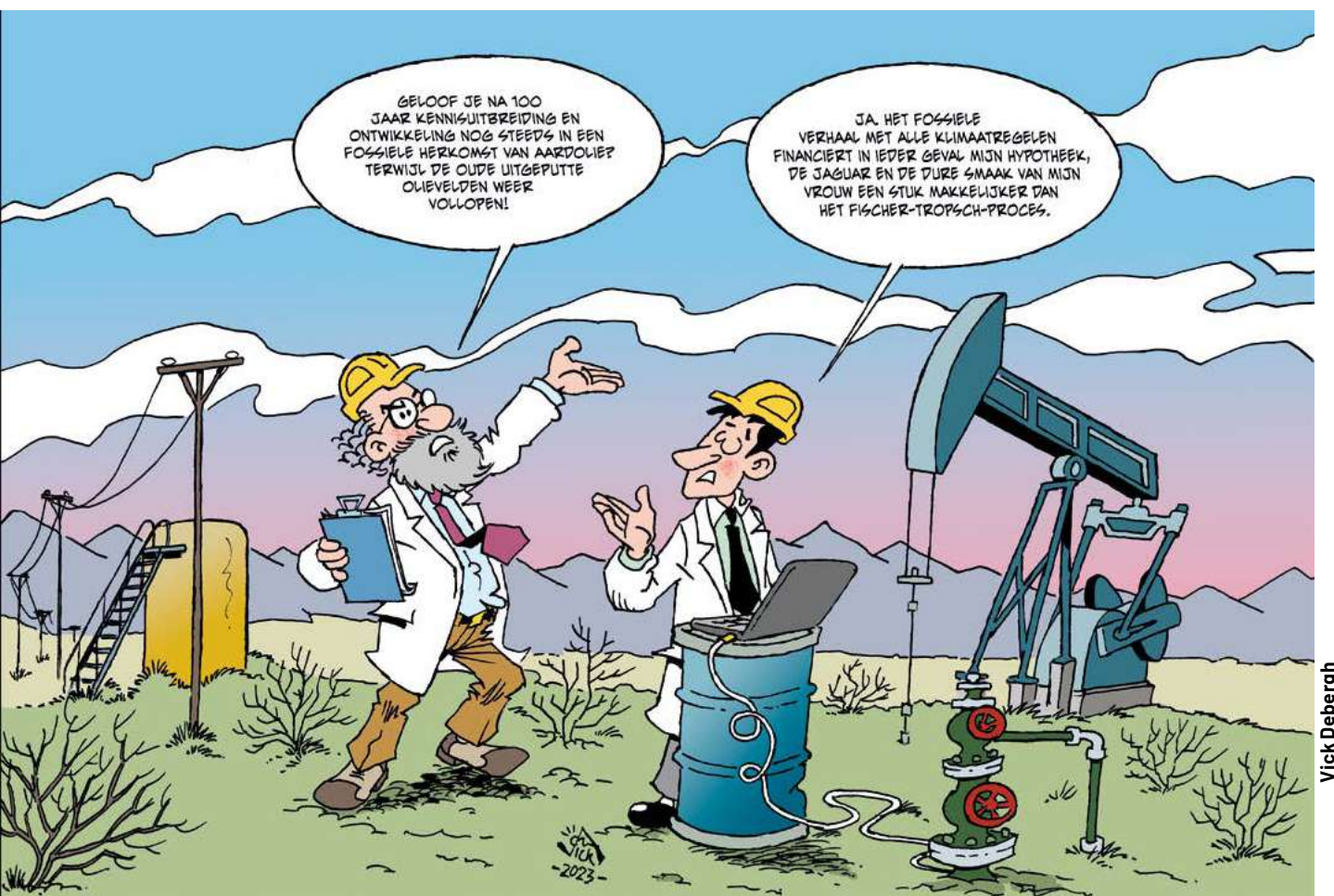
Gerard van Ham m.m.v. Albert van de Ven

NUMMER 78 ■ 25 NOVEMBER 2023

Voor al in de alternatieve media komt de theorie dat aardolie en aardgas niet organisch zijn, steeds vaker ter sprake. Men ziet het hier als een groot misverstand dat aardolie en aardgas een fossiele herkomst hebben en de wetenschappelijke onderbouwing voor deze theorie wordt steeds geloofwaardiger geacht.

Het officiële verhaal is dat aardolie/aardgas er miljoenen jaren over heeft gedaan om te ontstaan uit resten van planten en dieren (fossiel/biologisch) en het zou er opnieuw miljoenen jaren over moeten doen om dit opnieuw aan te vullen. Op grond van deze gedachte is ons decennialang

verteld dat aardolie en aardgas binnen 10 à 15 jaar helemaal op zouden zijn. Daaraan voorafgaand zou een maximum aan productie worden bereikt, wat men Peak Oil is gaan noemen. Vanaf halverwege de vorige eeuw zijn verschillende voorspellingen gedaan wanneer deze Peak Oil zou plaatsvinden, maar

desondanks werd na elke Peak Oil voorspelling de productie van aardolie en aardgas alleen maar hoger.

Theorie

Eeuwenlang, voordat men iets van scheikunde afwist, dacht men daadwerkelijk dat al het brandbare materiaal uit biomassa moest bestaan, zoals hout en turf, die als fossiele brandstof veel gebruikt werden voordat men aardolie ontdekte. Hierop werd de theorie van fossiele aardolie gebaseerd. Of aardolie en aardgas al of niet een fossiele herkomst hebben is al lange tijd, op de achtergrond, een discussie onder wetenschappers.

Sinds de jaren twintig van de vorige eeuw zijn natuurkundigen steeds meer te weten gekomen over hoe de aarde precies alle elementen en verbindingen in evenwicht houdt, waaronder koolwaterstoffen als aardolie en aardgas. In die tijd kwam men erachter dat deze koolwaterstoffen ook a-biologisch tot stand kunnen komen.

In 2012 publiceerde Jerome Corsi het boek *The Great Oil Conspiracy*. Hierin legt hij o.a. het feit bloot dat Nazi Duitsland in de jaren veertig al brandstof maakte uit steenkool; een proces, dat bekend staat als het 'Fischer-Tropsch-Proces', dat al in de jaren twintig ontwikkeld werd. De moleculaire samenstelling was gelijk aan aardolie. Mineralen die waterstof en koolstof be-

vatten, samen met katalysatoren zoals ijzeroxide, maken via dit proces waterstof en koolstof vrij, wat leidt tot vorming van moleculaire koolwaterstof-ketens die zich ontwikkelen tot aardgas en aardolie.

Dit komt tot stand onder hoge druk en hoge temperatuur. Een gebrek aan zuurstof voorkomt dat dit natuurlijke chemische proces voortijdig verstoord wordt. De hoge temperatuur, hoge druk en het gebrek aan zuurstof zijn diep onder het aardoppervlak onbeperkt voorhanden, wat ervoor zorgt dat dit ontstaansproces tot op de dag van vandaag voortgaat.

Opnieuw vollopen

De sterkste aanwijzing dat deze processen inderdaad plaatsvinden, ligt in het feit dat olie- en gasvelden zichzelf voortdurend aanvullen. In 1995 werd gemeld dat in de Golf van Mexico (Eugene Island, Louisiana) een uitgeput olieveld weer volgelopen was met olie. In 1999 beschreef een artikel in *The Wall Street Journal* dat in 1989 de productie aldaar werd vertraagd tot 4.000 vaten per dag, omdat het veld bijna leeg was.

Tien jaar later werd de productie echter verhoogd tot 13.000 vaten per dag. De oliereserves zijn omhoog geschoten van 60 miljoen vaten in 1989 tot 400 miljoen vaten in 1999. Dit zijn geen geïsoleerde fenomenen. Ook vanuit Siberië zijn er meer

recent meldingen geweest van uitgeputte olie- en gasvelden die opnieuw zijn volgelopen en opnieuw in productie zijn genomen.

The *Epoch Times* plaatste in 1996 een artikel over Krayushkin, voorzitter van de afdeling Petroleum Exploration van de Oekraïense Academie van Wetenschappen. Hij beschreef dat er elf grote (en één gigantisch groot) olie- en gasvelden zijn ontdekt in een regio die veertig jaar geleden werd afgeschreven, omdat het geen potentieel voor aardolieproductie zou hebben. Het gaat nu echter om 57 miljard winbare vaten olie en 100 miljard kubieke meter gas – vergelijkbaar met de North Slope van Alaska – wat het tot een van de grootste velden ter wereld maakt. Op enkele plaatsen heeft men weliswaar wat dieper moeten boren, maar het verschil met veertig jaar geleden is wel erg groot.

Oorsprong

Vladimir Kutcherov, een in Zweden gevestigde Russische geoloog en professor aan de afdeling Energietechnologie van het *Royal Institute of Technology* (KTH) in Stockholm, publiceerde in 2009 een artikel over de oorsprong van olie in het blad *Nature Geoscience*. Hij stelde dat olie onmogelijk fossiel kan zijn, omdat het voorkomt in alle soorten gesteente, van alle leeftijden.

Een andere expert, Alexander Kitchka, had goede argumenten voor de stelling dat er op grotere dieptes nog veel meer olie en gas gevonden kan worden. Hij noemde in dit verband vulkanisch gesteente en diepzee-warmtebronnen, waar oliemaatschappijen vandaag de dag niet eens naar kijken, omdat er waarschijnlijk nog genoeg goedkopere olievelden voorhanden zijn, waarvan vele zichzelf na verloop van tijd weer aanvullen. Op die grotere dieptes kunnen volgens hem geen fossielen gezeten hebben, omdat er al op vijf km diepte nooit iets van fossiele herkomst gevonden werd. Er zijn overigens al olievelden op meer dan tien km diepte.

De ontwikkeling van het bovengenoemde Fischer-Tropsch-Proces, dat mede leidde tot de wetenschap dat aardolie en aardgas niet fossiel zijn, wordt – naast het gangbare aanboren en op-pompen ervan – gebruikt voor het kunstmatig produceren van olieproducten. Nu is het nog niet voldoende rendabel om dit op grote schaal toe te passen, vanwege de benodigde hoge temperatuur. Daarom wordt deze methode momenteel gebruikt door o.a. Shell en Qatar Petroleum op olievelden die niet rendabel genoeg zijn voor pijpleiding-transport. De daaruit resulterende producten zijn: hoogwaardige synthetische petroleum (kerosine), synthetische motorolie, chemicaliën en wasmiddelen. De toekomstige productie van een miljoen vaten per dag is niet voldoende om de huidige aardolieproductie (85 miljoen vaten per dag) te vervangen.

Wel lopen er innovatieve projecten, waarbij gekeken wordt naar betere methoden dan het inmiddels honderd jaar oude Fischer-Tropsch-Proces. Het is al mogelijk om van CO₂ plus H₂O (water) brandstof te maken. In ieder geval komt de techniek voor verscheidene toepassingen van synthetische olie steeds dichterbij.

Scheikunde

Ongeacht of de brandstoffen (koolwaterstoffen) nu biologisch of a-biologisch tot stand zijn gekomen, voor de verbranding hiervan is zuurstof nodig, waarbij op zijn beurt weer CO₂ vrijkomt. Het geheel is een keten van natuurlijke processen en het zijn steeds weer scheikundige verbindingen die de natuur zelf regelt. De stelling dat brandstof op kan raken is daarmee onjuist, aangezien dit natuurlijke elementen en processen zijn die permanent op aarde aanwezig zullen blijven. De vraag was lange tijd alleen hoe koolstof en waterstof zich diep onder de grond konden verbinden tot aardolie en aardgas. Op die diepte in de aarde is nog nooit iets van fossiele herkomst gevonden, dus moest er een andere verklaring zijn voor hoe deze energiebronnen daar tot stand komen.

De theorie van fossiele herkomst van aardolie is inmiddels voor veel mensen mede ongeloofwaardig door de vraag – gezien het oliegebruik in de afgelopen 150 jaar – hoeveel prehistorische dieren er wel niet geleeft zouden moeten hebben op vijf km en dieper onder het aardoppervlak. Om toch het ‘fossiele brandstof’ verhaal in stand te kunnen houden werden er steeds weer nieuwe theorieën bedacht, zoals oerbossen miljoenen jaren geleden, plankton en bacteriën die steen eten, enzovoort. Uitgebreide kennis van scheikunde is er niet voor nodig om te doorzien dat zulke theorieën onjuist zijn.

Ondanks alle kennis bij de olie-industrie over koolwaterstoffen en hoe die ook a-biologisch tot stand kunnen komen, houden politici en media – na honderd jaar kennisuitbreiding en ontwikkeling – nog steeds vast aan de fossiele aardolie theorie. In de media spreekt men tegenwoordig alleen nog maar over fossiele aardolie en fossiele brandstoffen, waarbij het woord ‘fossiel’ er altijd bij wordt genoemd. Blijkbaar moet aardolie schaars zijn, en op kunnen raken. Met dit officiële verhaal kan men de basis leggen voor een afwijkende industriële agenda, zoals we in deze tijd van klimaatangst duidelijk kunnen zien. Valse officiële verhalen worden door de media verspreid en actueel gehouden, en kunnen door politici gebruikt worden om angst te zaaien en dure alternatieven na te jagen.

De verschillende officiële verhalen worden daarnaast ook nog eens aan elkaar gelinkt. Zo zou energieverbruik met CO₂ uitstoot het klimaat aantasten, waardoor geen plantengroei meer mogelijk zou zijn, waardoor een toekomstige hongersnood ons zorgen baart, enzovoort. Het houdt nergens op. In ieder geval valt hierin geen enkele logica te ontdekken, en zelfs de meest simpele vorm van scheikunde is voldoende om deze theorie van klimaatverandering onderuit te kunnen halen. ■

Wat vertel ik mijn medemens?

- De algemeen aangenomen origine van fossiele brandstoffen berust op een misvatting.
- Olie en gasvelden worden voortdurend aangevuld door chemische reacties die onder zeer hoge druk-plaatsvinden.

In de greep van het CO₂-rapportagemonster

Jan van Dijk

NUMMER 92 ■ 29 JUNI 2024

Alle Europese bedrijven worden gedwongen om het bedrog over de menselijke impact op klimaatopwarming verder te verspreiden in hun financiële jaarverslag. Feitelijke financiële informatie wordt vervuild met 'groenwassen'.

In de Europese Green Deal is de doelstelling vastgesteld de EU uiterlijk in 2050 'klimaatneutraal' te maken. Dit gaat naast de enorme klimaatsubsidies nu ook leiden tot een vreselijke rapportagedruk op het Nederlandse bedrijfsleven. De Europese Unie dwingt – onder de bezielende aansturing van de Nederlandse systeembanken Rabobank, ING en ABN-AMRO en met de controlerende macht bij de grote accountantskantoren Deloitte, EY, PWC en KPMG – nu ook het Nederlandse bedrijfsleven om 'kleur te bekennen'.

Het rood van de klassieke communistische totalitaire aanpak wordt nu vormgegeven middels een doortrapte grauwoegene kleur van ecodwang.

Richtlijnen

De Europese Unie heeft de *Corporate Sustainability Reporting Directive* (CSRD) (wettelijke duurzaamheidsrapportages) goedgekeurd, waardoor per 1 januari 2025 alle grote bedrijven dienen te knielen voor de 'Net-Zero-Emissies'-mantra en banken gefinancierde emissies moeten verlagen middels zogenaamde Duurzame Leningen, en de Nederlandse Staat voert per 1 juli 2024 de rapportageverplichting Werkgebonden Personenmobiliteit in.

De wettelijke duurzaamheidsrapportages (CSRD-richtlijn) stelt de dwingelanden van de EU in staat zichzelf te verheerlijken. De CSRD-richtlijn vereist van grote bedrijven dat ze rapporteren over drie hoofdonderwerpen, te weten: Environment, Social- en Governance (ESG) zaken. Niet minder dan 1.100 meetpunten zijn bedacht, waarin bedrijven inzicht dienen te geven over de financiële impact en de maatschappelijke impact op ESG-thema's.

Hier zullen gemiddeld twintig tot veertig meetpunten uitkomen waarover de onderneming verplicht moet rapporteren. Bedrijven worden hierdoor gedwongen om de zogenoemde CO₂ Scope, 1, 2 & 3 emissies, te rapporteren. Scope 1 & 2 omvatten de directe en indirecte CO₂-uitstoot die voortkomt uit de organisatie zelf, en Scope 3 is de totale CO₂-uitstoot in de gehele keten, vanaf de fabriek tot aan de consument.

De kosten van bedrijven voor het niet meedoen aan de CSRD-rapportagegekte zijn kolossaal. Een goedgekeurde accountantsverklaring op het jaarverslag komt onder druk te staan, waarmee de continuïteit van het bedrijf mogelijk op het spel staat. Een van de belangrijkste principes waarop een accountant onder een jaarverslag zijn/haar handtekening zet, is de aanname dat een organisatie

Anders zou de bank de financiering wel eens kunnen stopzetten.

in de voorzienbare toekomst geen risico van liquidatie loopt. Dit komt dus onder druk te staan als een bedrijf zich niet onderwerpt aan de klimaatdoelen van 'Net-Zero' 2050. Immers, geen klimaatneutraliteit als doel betekent geen goedgekeurd jaarverslag en daarmee is het bedrijf in overtreding.

De CSRD-richtlijn is zo opgesteld dat bedrijven zich schuldig voelen over de impact van het bedrijf op mens en milieu. Wat het geheel nog erger maakt, is dat de banken en accountants die de druk opvoeren zelf bijna geen CO₂ uitstoten en hoog van de toren blazen over hun groene ambities. Een greep uit de verschillende rapportages laat de volgende Scope 1 (eigen CO₂-uitstoot) zien: Deloitte 61.911 ton (2019), ING 11.000 ton (2020), Rabobank 34.000 ton (2018) en de Rijksoverheid komt met 110.000 fte uit op 389.000 ton (2017), in vergelijking

met de directe CO₂-uitstoot van Shell: 63.000.000 ton (2019), BP 33.100.000 ton (2021) en de grootste uitstoot binnen Europa komt van het Duitse energiebedrijf RWE met 87.000.000 ton (2021).

Handhaving

De banken koppelen financiering aan concrete duurzaamheidsdoelstellingen en bieden bescheiden rentekortingen bij aantoonbare vooruitgang. De Duurzame Leningen zijn een voorbeeld van het commitment van de banken aan de SDG's. Klanten die liever hun tijd besteden aan innovatie en het creëren van meer afzet, worden nu vriendelijk verzocht mee te doen aan de duurzame kredieten, "anders zou de bank de financiering wel eens kunnen stopzetten".

Tot zover de zorgplicht van banken, die sterk lijkt op de vrijblijvende vaccinatie-'plicht' in de coronaperiode. Er wordt in hoog tempo voor burgers en bedrijven – middels een juridisch kader van banken, de staat, de WEF-bedrijven en de EU – een 'CO₂-Hydra' opgetuigd, vergelijkbaar met de hydra uit de Griekse Mythologie – een negenkoppige zeeslang, die de ingang van de onderwereld beschermt.

Om de regeldruk nog verder te verhogen, voert de Nederlandse staat vanaf 1 juli 2024 voor bedrijven met een omvang van honderd of meer werknemers de rapportageverplichting werkgebonden personenmobiliteit in. Bedrijven zijn dan verplicht te rapporteren over het zakelijk verkeer en het woon-werkverkeer van de werknemers.

Hiermee krijgen bedrijven inzicht in de CO₂-uitstoot van de werkgebonden personenmobiliteit. Dus bedrijven moeten absurd minutieus gaan bijhouden of mensen per fiets of auto naar het werk komen, welke soort brandstof ze gebruiken, hoeveel km woon-werkgerelateerd is en hoeveel km zakelijk.

Alle vormen van wettelijke CO₂-verslaggeving zijn een methode voor de kletsende klasse van ambtenaren en elites om bedrijven die niet onder hun controle staan toch te kunnen domineren en controleren. En het is voor banken, accountants en de overheid natuurlijk ook een geweldige manier om hun 'bezorgdheid en deugd' te tonen. ■

MET TROTS PRESENTEREN WE DE FRISSE, NIEUWE OPMAAK VAN GEZOND VERSTAND

In deze PDF met gratis artikelen kun je alvast ontdekken hoe Gezond Verstand er vanaf de eerstvolgende uitgave (nummer 95) uit gaat zien:

- Iedere uitgave vier pagina's méér Gezond Verstand
- Méér ruimte, grotere letters: gemakkelijker te lezen
- Méér ruimte voor de cartoons, tussenkopjes en streamers
- Méér variatie in de opmaak
- Gedrukt op steviger papier

Laat je verrassen door het vernieuwde ontwerp en deel de artikelen en PDF op social media, met vrienden en familie!

GRATIS PDF UITDELEN ▶

Jos Thommassen

De ondergang van het Westen

Pieter Stuurman

NUMMER 82 ■ 10 FEBRUARI 2024

De westerse vrijheidsidealen die onder leiding van de VS decennialang met geweld zijn opgelegd aan de rest van de wereld, zijn niet langer meer dan een lege huls.

Nergens verdwijnen de eens zo gepropageerde vrijheden sneller dan in de westerse wereld zelf. Daarnaast kunnen we ons serieus afvragen of het überhaupt mogelijk is om in andere landen met bommen een vrijheidscultuur af te dwingen, want in zichzelf schuilt daarin al een flagrante contradictie.

Ideologisch imperialisme

Desondanks is dat argument van culturele superioriteit kenmerkend geweest voor het naoorlogse buitenlandbeleid van de VS, samen met zijn (hoofdzakelijk) Europese vazallen.

Het resulteerde in agressief machtsvertoon, vermomd als bescherming van de volkeren. Dit ideologisch imperialisme heeft instituties als de NAVO en de CIA astronomische budgetten opgeleverd, en degenen die er de scepter over zwaaiden posities van grote macht. In de loop der tijd is het ideologische element echter steeds verder naar de achtergrond verdwenen en wat overblijft is een nihilistisch militarisme, dat alleen nog gericht is op de machtsbelangen van die instituties en hun aanvoerders zelf, en waarbij landsbelangen (en die van de rest van de wereld) er niet langer toe doen. Het is verworden tot een inhoudsloos ideologisch narcisme, waartegen in de rest van de wereld (terecht) een groeiende weerstand bestaat, maar dat in het Westen nog steeds gezien wordt als superieur ten opzichte van de meeste andere landen, en dan met name Rusland.

Culturele superioriteit

Dat de westerse mens daarvan overtuigd is, blijkt bijvoorbeeld uit het feit dat de term 'Russen' al voldoende is om een nega-

tieve associatie op te roepen, en daarom in de westerse media niet verder toegelicht hoeft te worden. Deze gedachte is echter ook nergens meer op gestoeld, en is – evenals de vermeende westerse hegemonie – niet meer dan een hersenschim uit het verleden.

Dit alles maakt de westerse arrogantie nog verwerpelijker dan die al was, en dat wordt elders in de wereld ook opgemerkt. Daarnaast sluit het in geen enkel opzicht nog aan bij de bestaande werkelijkheid. Zo meende het Westen in de positie te zijn om Rusland te treffen met sancties, maar ook hier leverde deze zelfoverschatting, in combinatie met de onderschatting van de tegenstander, een resultaat op dat geheel tegengesteld was aan de bedoeling. Mede als gevolg van deze sancties bloeit de Russische economie als nooit tevoren, omdat Rusland zich nu niet meer hoeft te houden aan de voorgeschreven beperkingen uit eerdere overeenkomsten, maar nu vrijelijk nieuwe en meer lucratieve betrekkingen kan aangaan met andere landen, of door producten die voorheen vanuit het Westen geïmporteerd werden nu zelf te gaan vervaardigen, hetgeen allebei een grote stimulans voor de Russische economie betekent.

De wereld had al langer genoeg van de westerse hoogmoed, maar leek te wachten op een aanleiding om zich ervan los te maken, en die aanleiding werd dus door dat Westen zelf aangedragen. De door Washington geïnitieerde proxy-oorlog in Oekraïne en de daaropvolgende inbreuk op de Russische soevereiniteit via sancties, motiveerden Poetin tot het aanhalen van de verbindingen met landen als China en India, ditmaal gebaseerd op wederzijds respect voor elkaars soevereiniteit. Dit samenwerkingsverband, dat functioneert zonder pogingen de bondgenoten te onderwerpen, is sinds de sancties tegen Rusland enorm gegroeid. Het BRICS-initiatief wordt daarom door steeds meer landen omarmd als een gezonder alternatief, waardoor de noodzaak om naar de pijpen van het Westen te dansen verdwijnt.

Amerikaans verval

Waar de VS zich voorheen meende te kunnen opstellen als een soort wereldpolitie, waarbij het zich beriep op zelfverklaarde morele en culturele superioriteit als rechtvaardiging om andere landen van hun soevereiniteit te ontdoen, is de rest van de wereld tot het inzicht aan het komen dat het Amerikaanse gedwee met vrijheidsidealen zonder enige inhoud is, en dat er geen enkele reden meer bestaat om zich eraan te conformeren. Zowel in moreel als in militair of economisch opzicht. Nergens stijgen momenteel de welvaart en de levensstandaard, evenals de tevredenheid erover onder de bevolkingen, sneller dan in Rusland en China, de aanvoerders van het BRICS-model.

In een steeds groter deel van de wereld dringt dit besef door, behalve in het Westen zelf. Daar is men, ondanks alle grote veranderingen (zowel in de buitenwereld als in de westerse gebieden zelf) blijven geloven in de illusie van eigen superioriteit. Vooral de VS heeft daarom nagelaten de eigen industrie vitaal te houden, waardoor die zo goed als verdwenen is. Dat betekent dat het voor bevoorrading vrijwel geheel afhankelijk is van de landen die onder Amerikaans machtsvertoon moeten

leveren wat door de VS gevraagd wordt, en dat geldt bijvoorbeeld ook voor wapens.

The American Empire is verworden tot een degenererend militair organisme dat zichzelf niet meer kan voorzien van de benodigde wapens; een oorlogsmachine die (behalve in beweringen) ontdaan is van enig werkelijk cultureel fundament, anders dan onversneden oorlogszucht, aangevoerd door een groep krankzinnigen die zich uitsluitend nog richt op hegemonie en zich daarbij niets aantrekt van de waarden die ze zelf van de daken schreeuwen, wat inmiddels door het grootste deel van de wereld gezien wordt als het toppunt van hypocrisie.

Dat dit niet alleen de ondergang van de VS onvermijdelijk maakt, maar ook die van Europa, is het gevolg van naoorlogs Amerikaans beleid, waarbij werd ingezet op een bindende alliantie tussen de VS en de Europese landen, wat in de praktijk betekende dat een land niet kon functioneren zonder een be-

Wat overblijft is een nihilistisch militarisme, dat alleen nog gericht is op de machtsbelangen van die instituties en hun aanvoerders zelf

stuur dat op de instemming van de VS kon rekenen. Iets dat met de komst van de EU meer centraal en dus efficiënter kon worden afgedwongen. Anders gezegd, onder invloed van de VS zijn westerse regeringen die voorheen zorg droegen voor de belangen van hun land vervangen door laarzenlikkers die voor een succesvolle loopbaan afhankelijk zijn van de VS en de door de VS gedomineerde instituties zoals de NATO, de VN en (indirect) de EU. Regeerders die bereid zijn hun landen te verraden en in de uitverkoop te doen, in ruil voor persoonlijke loopbaanbelangen.

Voor de VS was het altijd essentieel dat Europa na de val van het ijzeren gordijn niet zou doen wat in cultureel, geografisch, economisch en militair opzicht het meest voor de hand liggend zou zijn, namelijk samenwerken met Rusland, dat immers ook deel uitmaakt van Europa. Dit zou voor zowel Europa als voor Rusland bijzonder vruchtbaar geweest zijn, en dat zou bekend hebben dat de VS in een ondergeschikte positie terecht zou komen.

Met de huidige bezetting van het EU-bestuur, samen met het feit dat de nationale bestuurders vervangen zijn door eurofiële meelopers, zal een samenwerkingsverband tussen Europa en Rusland echter niet tot stand komen en zal Europa samen met

de VS op de ondergang afstevenen. Vanuit de nationale of Europese politiek kan immers geen verbetering verwacht worden. De bestuurders kiezen er klaarblijkelijk voor om hun zekerheid te zoeken in het zich vastklampen aan de mast van het zinkende schip. Dat betekent dat een ommekeer alleen uit een andere hoek kan komen.

Alternatief

Wat enige hoop geeft is de groeiende ontevredenheid in Duitsland, dat als leidend industrieland zijn eigen bestaansrecht dreigt te verliezen. Helaas bestaat ook het Duitse politieke bedrijf uit globalistische eurofielen, maar een snelgroeiend deel van de Duitse bevolking maakt bezwaar tegen de verdere de-industrialisering, die ernstige gevolgen zal hebben voor de gangbare levensstandaard.

De opkomst van de AfD, een politieke partij die zich verzet tegen globalisering en de bijbehorende beleidsplannen, weerspiegelt het groeiende publieke ongenoegen, maar kan ook rekenen op agressieve aanvallen vanuit de gevestigde orde die openlijk pleit voor een verbod op de partij, daarbij misbruik makend van de nog steeds levende collectieve trauma's uit het naziverleden. Tenzij de partij in haar eentje een meerderheid zou behalen (wat niet reëel is) zal ze in iedere coalitie buitenspel gezet worden, dus is het niet waarschijnlijk dat Duitsland een radicaal andere politieke koers zal gaan varen door een gezonde relatie met Rusland aan te gaan.

De enige mogelijkheid die dan nog resteert, is een machtsovername door de traditionele grootindustriëlen. Zolang de eurofielen het voor het zeggen houden, is die industrie ten dode opgeschreven. Mochten die grootindustriëlen ingrijpen en daarmee de soevereiniteit van Duitsland herstellen, dan zou dat de aanzet kunnen zijn voor andere Europese landen om de eigen soevereiniteit ook weer terug te nemen door het voorbeeld van Duitsland te volgen. Dit zou inhouden dat de VS zijn Europese vazallen verliest, en weer op zichzelf aangewezen wordt, iets waarvoor overigens in de VS zelf steeds meer stemmen opgaan. Het land dat meende de soevereiniteit van andere landen te kunnen *overrulen*, zal dan de grootste moeite hebben om zijn eigen soevereiniteit te bewaren, want het zal nauwelijks in staat zijn om zonder afgedwongen dienstbaarheid van andere landen de eigen broek op te houden, en zal daarom moeten aankloppen bij het nieuwe economische machtsblok van de BRICS-landen, waarbij Europa, nadat het de EU van zich heeft afgeschud, zich aangesloten heeft.

Het best denkbare resultaat voor de VS zou dan zijn dat het zijn eigen soevereiniteit kan behouden, want de belangrijkste spelers binnen het BRICS-verband, China en Rusland, hebben niet erg prettige ervaringen met de VS, en het is dan maar de vraag of ze zo vriendelijk zullen zijn om die VS niet onder curatele te plaatsen, op de manier waarop die VS dat voorheen met de rest van de wereld probeerde te doen. ■

CBDC is door geopolitieke spanningen een illusie geworden

Sander Boon

NUMMER 89 ■ 18 MEI 2024

De Chinese president Xi Jinping is begin mei na vijf jaar weer voor een bezoek in Europa. Hij doet Frankrijk, Hongarije en Servië aan. Dat laatste land opmerkelijk genoeg precies 25 jaar na het NAVO-bombardement op de Chinese ambassade, waarbij drie Chinezen omkwamen. De twee andere landen hebben aangegeven dat Europa af moet van de afhankelijkheid van de VS.

Het bezoek van Xi moet worden gezien als een directe politieke aanval op de rol van de NAVO en de VS in de wereld. Het markeert een ommekeer in de wereldpolitiek, waar het Westen meer dan vijfhonderd jaar dominantie kende. Het is tevens een signaal dat een wereldomspannend netwerk van CBDC's, uitgegeven door constructief en zonder frictie samenwerkende centrale banken, zo goed als onmogelijk is geworden.

De VS is een federatie in verval. Ondanks de geopolitieke, monetaire en economische verzwakking, zien ze zichzelf echter nog altijd als machtig, 'exceptioneel' en superieur. Deze houding is niet uitsluitend voorbehouden aan de VS, ook westerse

In zijn boek *Sub-Imperial Power* (2022) beschrijft Fernandez het verschil tussen deze twee verhoudingen. Een vazalstaat is onderdanig en voert het beleid uit van de superstaat. Een sub-imperiale macht, zoals Australië, Israël of het Verenigd Koninkrijk, is in wezen een handlanger van de huidige ‘imperiale’ heerschappij van de VS, met als taak om deze in hun eigen regio’s te behouden of te vergroten. Het lijkt meer op een mafiastructuur, waarbij de Don staat voor de algehele dominantie en de handlangers voor de uitbuiting van de ‘cliënten’.

Deze landen zijn niet zozeer slachtoffers of slaafse uitvoerders van orders van een hegemoniale grootmacht, maar financieel en economisch profiteurs van eenzelfde agressieve neokoloniale politiek als die van de grootmacht. Ze hebben het idee dat ze er zulke onevenredige voordelen aan ontleen, dat ze bereid zijn tot het uiterste te gaan om de VS te helpen deze heerschappij te behouden, ten koste van degenen die onevenredig veel verliezen lijden aan deze *'rules based order'*.

Fernandez stelt dat deze extreem agressieve neokoloniale politiek, gestuurd door financiële belangen, de politieke en maatschappelijke veiligheid van de sub-imperiale landen op de

Er kan niet gesproken worden over vazalstaten, maar over sub-imperiale handlangers van de VS.

langere termijn meer schade dan voordeel oplevert. Het is iets dat al eerder door de Amerikaanse politicoloog Samuel Huntington werd ingezien: “Het Westen won de wereld niet door zijn ideeën, waarden of religies, maar door zijn superioriteit in het toepassen van georganiseerd geweld. Westerlingen vergeten dit feit vaak, niet-westerlingen nooit.” Momenteel zien we dat met name landen die zijn uitgebuit versneld in opstand komen.

Begin 2022 is de strijd om de geopolitieke macht losgebarsten. De rules based order, aangehangen en opgelegd door de VS, ligt onder vuur door een steeds groter wordende coalitie van landen, onder leiding van China en Rusland, die staan voor het internationaal recht op basis van soevereine staten. Het Westen, en met name de VS, maakt daarbij opzichtige inschattingsfouten over de eigen morele en machtspositie. Dat is uit een opmerkelijke hoek verklaarbaar. Journalist Jerry Useem schreef voor het blad The Atlantic in 2017 een artikel over de schadelijke werking van macht op het menselijk brein. Dacher

Keltner, een psychologieprofessor aan UC Berkeley, kwam er na jaren van laboratorium- en veldexperimenten en bronnen-onderzoek achter dat mensen die lange tijd machtige posities hebben bekleed zich gedragen alsof ze traumatisch hersenletsel hebben opgelopen – ze worden impulsiever, zijn zich minder bewust van risico's en, wat cruciaal is, zijn minder in staat om zaken vanuit het standpunt van anderen in te schatten.

Een illustratie van zelfoverschatting is de opmerking van de Amerikaanse staatssecretaris van Handel, Gina Riamondo. Die beweerde dat de Taiwanese chipindustrie onderdeel is van het Amerikaanse succes op de *High End chip market*. Toen de interviewer aangaf dat Taiwan en niet de VS de maker is van deze chips, bond de staatssecretaris in. In weerwil van de in 1973 tussen de VS en China overeengekomen één-Chinapolitiek, beschouwt de VS Taiwan dus inmiddels als buitenpost van de eigen geopolitieke machtssfeer.

Arrogantie

Op deze wijze combineert de VS een ideologische dwang om de rest van de wereld te bekeren naar het eigenbelang met een neokoloniale reflex om anderen uit te buiten. Het is een arrogante houding, zonder enige vorm van zelfreflectie, die de rest van de wereld steeds meer tegenstaat. China is klaar met deze buitensporige toe-eigening van macht en invloed. Waar China een wig probeert te drijven tussen de EU en de VS door vriendschappelijke bezoeken aan Europese landen met symbolische betekenis, daar schoffeert China de VS door de diplomatieke etiquette te negeren.

Zo werd zojuist Antony Blinken, de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, in China op het vliegveld geschoffeerd. Hij werd niet opgewacht met de gebruikelijke egards, maar door een lage Chinese partijfunctionaris, en zonder rode loper en escorte. Bij vertrek was er zelfs, geheel tegen diplomatiek gebruik in, helemaal geen Chinese functionaris aanwezig.

Om te benadrukken hoezeer de verhoudingen tussen China en de VS zijn verslechterd, vroeg de Chinese president Xi Jinping vlak voor zijn ontmoeting met Blinken: “Wanneer vertrekt hij weer?”, waarmee hij duidelijk maakte dat de geaccepteerde normen in diplomatie voor China richting de VS niet meer gelden.

Zolang de VS een koers vaart van confrontatie en handhaving van de wetteloze westerse rules based order, zullen de geopolitieke spanningen verder oplopen. De kans op monetaire samenwerking neemt in dit soort situaties navenant af. In vrijheidslievende kringen wordt nog steeds gevreesd voor invoering van CBDC's. Maar tien jaar geleden werd de discussie over invoering van een wereldvaluta op basis van internationale samenwerking al beslecht.

Dat kan alleen wanneer er algehele overeenstemming bestaat. Na een toespraak van toenmalig voorzitter van de Bank of England, Mark Carney, laaide discussie erover op. Hij stelde dat de wereld klaar was voor de invoering van de *Special drawing rights* (SDR), de rekeneenheid van het IMF, als alternatief voor de dollar.

Maar dat project bleek bij voorbaat kansloos. Want de SDR is gebaseerd op een mandje van mondiaal veel gebruikte valuta met een weging naar rato van de onderliggende economie. Hoe zwaarder de weging, hoe meer invloed op het monetair beleid. De VS aanvaardde toen dat China werd toegelaten tot het mandje, maar de weging bleef – tegen het zere been van China – uiterst beperkt. In tijden van oplopende geopolitieke spanningen is overeenstemming over de juiste economische weging van de eigen valuta ten opzichte van de tegenstrever(s) natuurlijk ondoenlijk.

Illusie

Eenzelfde probleem met een juridische twist speelt op het vlak van CBDC's. Volgens een publicatie uit 2021 van het IMF, mag bijna 80 % van de centrale banken geen digitale valuta uitgeven volgens hun bestaande wetgeving. Eind 2023 stelde de huidige voorzitter van de Bank for International Settlements (BIS), August Carstens, dat CBDC's alleen succesvol kunnen worden uitgerold wanneer elk land meedoet. Anders kan het door landen en organisaties worden ontdoken.

Mondiaal moet er dus overeenstemming zijn dat een CBDC functioneert binnen een kader van uniforme en duidelijk omschreven rechten en plichten. Denk aan de privacy van CBDC-gebruikers en de bescherming van hun gegevens, aan de veiligheid van het financiële systeem en aan de mogelijkheid voor gebruikers om te kiezen tussen CBDC en andere vormen van geld. Is hier geen overeenstemming over, dan kan een wereldomspannend netwerk van CBDC's niet worden ingevoerd, aldus Carstens.

En dan hebben we het niet eens over de nu nog dominante rol van de dollar in het financiële systeem, een rol die de VS niet graag ziet verdwijnen. Gelet op de oplopende mondiale geopolitieke spanningen, lijkt uniforme overeenstemming over invoering van CBDC's tussen deelnemende landen vooralsnog dus een illusie.

De geopolitieke positie van het Westen is verzwakt en landen gekenschetst als de *Global South* zijn grootafnemers van fysiek goud. Dit doen ze in anticipatie op de val van de dollar, een vlucht uit *Treasuries* en daarmee de onttronning van de Amerikaanse unipolaire hegemonie en de rules based order. We moeten ons gaan buigen over wat er in de toekomst – na de val, waardoor het Westen geopolitiek een toontje lager zingt – overblijft van een mondiaal financieel systeem zonder de buitensporige dwingelandij van de VS en haar handlangers. ■

Wat vertel ik mijn medemens?

- Door een ommekeer in de wereldpolitiek is een wereldomspannend netwerk van CBDC's zo goed als onmogelijk geworden.
- Het Westen won de wereld door zijn superioriteit in het toepassen van georganiseerd geweld.

Woke-rede 2023

Willem van Nijnanten

NUMMER 75 ■ 14 OKTOBER 2023

Afgezien van het wederom bedroevende niveau van de inhoudelijke tekst van de troonrede 2023, blijkt deze koninklijke voordracht niets anders te zijn dan een echo van de vaste onderwerpen van onze woke regering en agenda 2030.

Eerdere troonredes gaven eveneens blijk van een stuitend simplisme in taalgebruik en het ontbreken van enige structuur in de boodschap. Als altijd is het koningshuis immer zeer dankbaar voor wat men het afgelopen jaar heeft mogen doen, en grenzeloze blijdschap wordt ervaren ten gevolge van de vele inspirerende ontmoetingen met onderdanen die zich ergens voor inzetten.

Het nieuwe parlementaire jaar wordt aangekondigd met een bespreking van de plannen en intenties van de (zittende) regering. Eigenlijk een vreemde kwestie, omdat er momenteel eigenlijk geen regering is en deze pas na verkiezingen en formatie het licht kan zien. Waarna er in theorie een volstrekt ander beleid gevoerd kan worden. Wellicht zou dat een argument kunnen zijn om dubieuze beleidszaken zoals geformuleerd alvast maar neer te leggen in een koninklijk document, opdat een volgende regering daar wellicht rekening mee zou kunnen houden.

Hoe dan ook, het zou de koning toch moeten bezwaren dat er weinig logica en volgorde zit in de door anderen geschreven vijfendertig alinea's tellende troonrede. Verwijzend naar eerdere troonredes, bijvoorbeeld die van 2021 en 2022, zou je als koning de voordracht van een dergelijke slecht geschreven opstel eigenlijk ronduit moeten weigeren.

John Erkelens

Onbegrijpelijke taal, prietpraat, oorlogspropaganda, woke teksten, onwaarheden, holle frasen...

In chronologie:

“Een buitenstaander ziet een aantrekkelijk land, waarvan het maatschappelijk weefsel bescherming verdient.” Voorts het bekennen van het hebben van een falende regering door een opsomming van de feiten; dat het Nederlanders ontbreekt aan huizen, goede gezondheidszorg, veiligheid en zelfs dat kinderen geen gelijke kansen hebben en de massa zich niet gehoord voelt.

Eerdere troonredes gaven eveneens blijk van een stuitend simplisme in taalgebruik.

Het slavernijverleden moeten we ‘blijvend oplossen’. In een alinea die lijkt te gaan over overheidsfinanciën de schaamteloze bevestiging dat in ons rijke land er (tamelijk brede) armoede is. Dat de toeslagenaffaire en de Groningse aardbevingsschade nog steeds niet fatsoenlijk zijn afgewikkeld. En daadkracht wordt door de regering gevraagd voor het alsnog boven water halen van wat er werkelijk gebeurde met de MH17 en natuurlijk de voortgaande steun aan Oekraïne.

De content gaat op en neer en heen en weer. Een mededeling dat onze regering, Eerste en Tweede Kamer, de verantwoordelijkheid heeft om te werken aan beleidsterreinen die ons raken. Jawel. Zoals huizen bouwen en goed onderwijs. Opmerkingen over stikstofbeperkingen en de vernietiging van ons onderwijs vanaf de Mammoetwet laten we maar even buiten beschouwing.

Eindelijk concreet: huurtoeslag en kindgebonden budget worden verhoogd. En nog iets over een Noodfonds Energie en ‘arbeidskorting’.

Weer over aardbevingsschade leest de koning voor dat de regering alles op alles zet om de schade te herstellen. Zie ook de Troonrede van 2021. Een geruststelling moet zijn dat de inwoners van het aardbevingsgebied er nu op kunnen rekenen dat de agenda om een en ander af te wikkelen in goed overleg wordt uitgevoerd. Brok in de keel van de koning.

Buitenland en betrouwbaar

Vervolgens een korte noot middels de valse propaganda over Rusland en Oekraïne. Feitelijk is deze inhoud correct, het geeft immers het overheidshandelen aan; Nederland – zo blijkt uit alle uitingen en medewerking (financieel, materieel en met personeel) – is in oorlog

met Rusland. Zoiets belangrijks krijgt geen nadere toelichting. De regering laat weten niet meer afhankelijk te willen zijn van Rusland en China voor energie, grondstoffen en medicijnen. Wat de – inmiddels beginnende, maar zeer ernstige – consequenties hiervan zijn, wordt helaas niet toegelicht.

Economische weerbaarheid wordt volgens de regering bereikt door een goed internationaal handelsbeleid en het verlagen van ongewenste strategische afhankelijkheid. Door ons te richten op grondoorzaken, dragen wij bij aan de duurzame doelen van de veelbesproken private niet gekozen ngo's, waaronder de VN.

Door meer en beter toezicht te houden op gevangenen, meent de regering de democratische rechtsstaat te beschermen en te versterken. Hierover kan nu en passant vermeld worden dat de in deze alinea van de Troonrede genoemde criminele

ondermijning van en doordringing in organisaties juist de laatste decennia hebben plaatsgevonden in de West-Europese regeringen! Waaronder zeker de Nederlandse. Arme koning. Hierna volgt weer een alinea over de heilige democratie, zoals altijd worden we hierover weer gebrainwashed. Het eerder vermelde maatschappelijk weefsel moet de samenleving bij elkaar houden en dat kan volgens de regering door cultuur te stimuleren. Geen woord over investeren. Wel dat bibliotheken terug moeten komen waar mensen elkaar kunnen ontmoeten en samen lezen. Het staat er echt.

De burger moet weer meer vertrouwen krijgen in de overheid. Uitvoeringsorganisaties gaan nog vaker betrokken worden bij het maken van nieuw beleid. De gevolgen van migratie zullen meer geaccepteerd moeten worden, om chaos en ongeregelde heden door de onbeheersbaarheid van de instroom te voorkomen. De oplossing is belangrijke keuzes maken. Zo makkelijk is het.

Zes regels over het onderwijs, met het bericht dat kwetsbare leerlingen gesteund worden door een gratis gezonde maaltijd en buitenspelen. Het lerarentekort wordt genoemd, maar niet behandeld.

Het fenomeen van AI en de problemen die vooral ouderen zullen ervaren met de komst van verregerende digitalisering, vangt de regering op door hulp aan te bieden.

En dan komt de klimaathoax aan bod, middels extreme weersomstandigheden, hoge energieprijzen, isolatie, zonnepanelen, warmtepompen en de meest fantastische marketingkreet aller tijden: Duurzaamheid. Met in het directe kielzog stikstof (én de beperkingen voor de woning- en wegenbouw worden hierbij genoemd!), boeren en de natuur. Goed zo, koning.

Huurders zullen in de komende kabinetsperiode meer bescherming krijgen. Dat is klaarblijkelijk met name van belang voor politieagenten, leraren, mensen in de zorg en anderen met een modaal inkomen. Einde onderwerp. Er komt een nieuwe Nota Ruimte aan. Deze zal de balans – zo noemt men dat – bepalen tussen landbouw, visserij, natuur, duurzame energiewinning, circulaire economie, stedelijke ontwikkeling, vitaal platteland en wellicht nog aanvullende opties.

Voor de zoveelste keer is er een vers pakket maatregelen ontwikkeld voor de arbeidsmarkt. Herhaling van bekende kreten volgen in de drie regels erna. Zo is er het Nationaal Groeifonds dat initiatieven ondersteunt voor het leren en ontwikkelen van het mkb.

Daarna leest de koning voor hoe de basis voor onze welvaart iedere dag gelegd wordt door innovatieve Nederlandse ondernemers.

Verbonden en voorspelbaar

Een van de laatste onderdelen van deze woke-rede betreft het ultieme doel van dit kabinet; het hanteren van een voorspelbaar stabiel fiscaal beleid. Met Aruba, Curaçao en Sint Maarten blijft de regering onveranderd bouwen aan een kwalitatief hoogwaardig bestuur en een toekomstbestendige economie.

De koning moet nu een duit in het zakje doen van de farmacie, door de volgende tekst uit te spreken: “Met de zorgakkoorden is de basis gelegd om de zorg goed, toegankelijk en betaalbaar te houden. Alle soorten zorg worden hierdoor met elkaar verbonden.” (en intussen wordt onze zorgverzekering alwéér duurder).

Er volgen nog twee alinea's, met kreten als ‘samenwerking’ en ‘kennisoverdracht’, kreten die we overal terugzien.

“De regering hoopt door haar toedoen op een jonge generatie die gezond en gelukkig kan opgroeien. Zodat zij het fundament van morgen zullen zijn.”

Lang Leve de Koning. ■

■ WORD ABONNEE!

Voor € 80,- per jaar kan je een **abonnement** afsluiten op het Gezond Verstand-magazine. Abonnees krijgen 24 keer per jaar het blad Gezond Verstand thuisgestuurd. Ook kan je inloggen op onze website en alle oude magazines online raadplegen.

Voor € 125,- word je **Founder** en krijg je naast je normale abonnement toegang tot de fysieke Founder-bijeenkomsten en steun je Gezond Verstand extra in haar missie.

Kies uit de volgende deelnames:

KWARTAAL ABONNEMENT
(6x Gezond Verstand) ▶

JAAR ABONNEMENT
(24 x Gezond Verstand) ▶

DIGITAAL ABONNEMENT
(24 x Gezond Verstand online) ▶

FOUNDER ABONNEMENT
(24x Gezond Verstand + bijeenkomsten) ▶

Meer weten? Ga naar <https://gezondverstand.eu/abonneer>

De Postcodeloterij als Nederlandse schaduwmacht

J. Verschoor

NUMMER 88 ■ 4 MEI 2024

Vrijdag 12 april jl. was de laatste dag van het hoger beroep in de juridische kruistocht tegen Shell. Maniakale gelovigen in het klimaatgevaar veroorzaakt door CO₂-uitstoot riepen de rechters op om dit eens voorname Nederlandse bedrijf te gelasten zijn uitstoot vóór 2030 met 45% te verminderen.

Volgens de ngo Milieudefensie stoot Shell achttien maal meer CO₂ uit dan alle Nederlanders tezamen, en alleen door het vonnis van de rechtbank te handhaven zullen Shell, maar ook andere bedrijven als Shell, harder moeten werken om 'de gevaarlijke klimaatverandering' een halt toe te roepen. Deze gekkigheid kan in Nederland bestaan door een samenloop van bijzondere omstandigheden, die in december 2019 duidelijk werden toen de minuscule ngo Urgenda het voor elkaar kreeg om rechters te vinden die bereid waren de Nederlandse Staat te veroordelen wegens nalatigheid om CO₂-uitstoot effectief tegen te gaan. Urgenda bestond in dit vroege stadium van de krachtmeting met de oliewinnende reus van het vaderlandse bedrijfsleven uit slechts twee activisten: Marjan Minnesma en Jan Rotmans.

Deze willekeurige gelovigen in het kwaad van CO₂ mogen zich dankzij een kleine wijziging in het Burgerlijk Wetboek bij de rechter presenteren als dienaren van 'het algemeen belang'. Dankzij de willekeurige persoon Boudewijn Poelmann, oprichter en alleenheerser van de Nationale Postcode Loterij (verder: Postcodeloterij), kon hun kruistocht worden betaald.

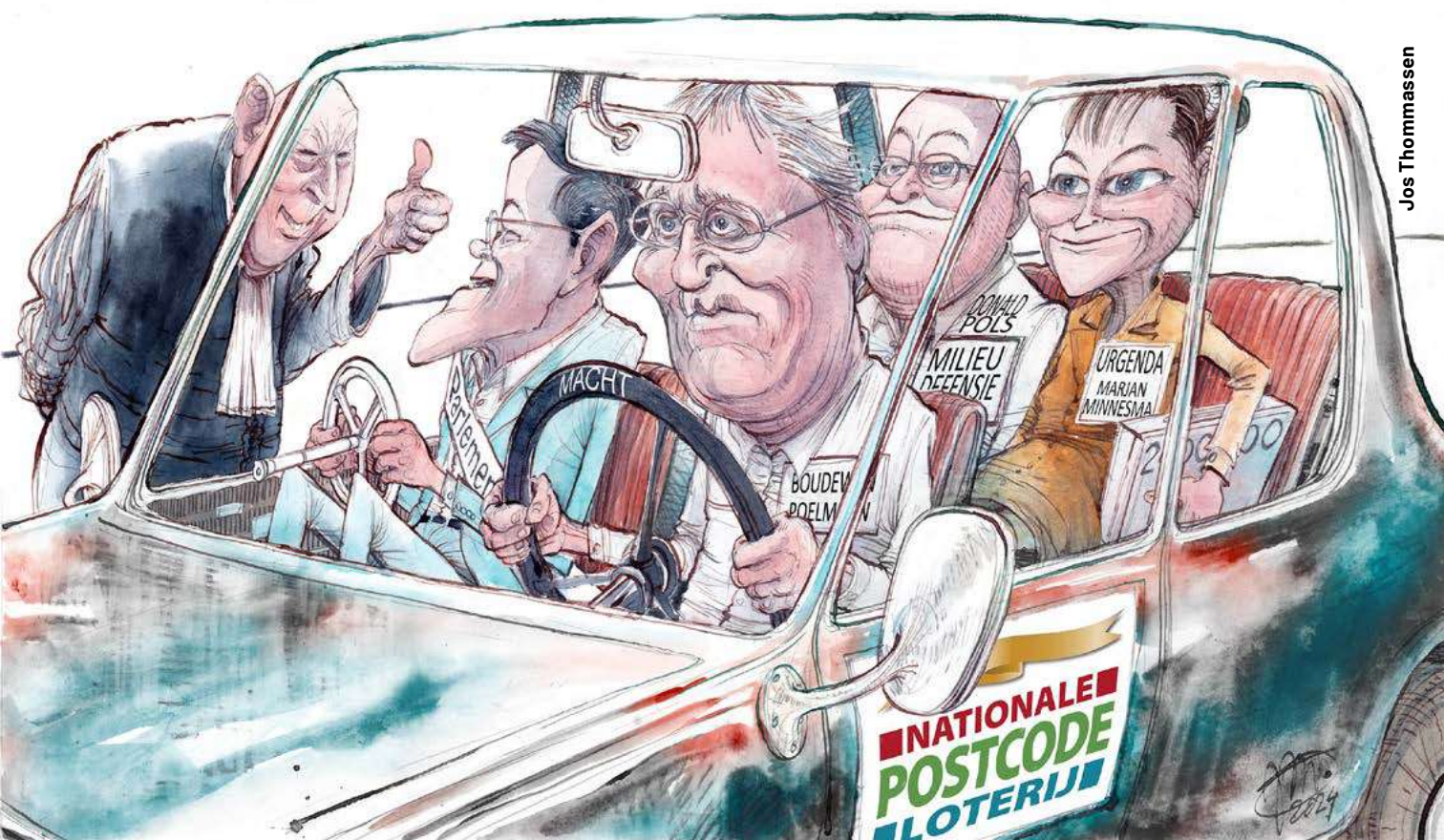
Poelmann voorziet Urgendas geloofsgenoten van Milieudefensie van ongeveer € 2.000.000 per jaar om ermee verder te gaan. De uitspraak inzake bovengenoemd laatste hoger beroep wordt op 12 november verwacht. Maar Shell had kort na dat eerdere arrest in 2019 al besloten haar hoofdkwartier in Den Haag te verplaatsen naar Londen.

Oprichter en alleenheerser

De Postcodeloterij van Boudewijn Poelmann is een uitzonderlijk fenomeen onder ngo's. Het is diep verweven geraakt met het Nederlandse establishment en vooral ook het koninklijke onderdeel daarvan. Zijn speeltje heeft hem onbeschrijfelijk rijk gemaakt en met deze rijkdom werkt hij hard aan de Agenda 2030-doelstellingen, door de verborgen beleidskeuzes van een corrupte overheid te dienen, die neerkomen op meewerken aan het vernietigen van Nederland zoals het in de loop der eeuwen is gegroeid.

Poelmann maakt onafzienbare bedragen over naar instellingen die vreemdelingen naar Nederland brengen. In 2018 was hij de drijvende kracht achter het 'kinderpardon', waarvan honderden 'illegalen' gebruik konden maken. Het zal hem bekend zijn dat 90% van de huidige migratiestromen illegaal zijn. Dus voelt hij niets voor regulering. Hij steunt geen enkel 'goed doel' dat opkomt voor gereguleerde arbeidsmigratie als zindelijk alternatief.

De Postcodeloterij en haar eigenaar-oprichter maken er geen geheim van dat ze de betaling regelen via Artsen zonder Grenzen, dat een uitgebreide – maar illegale – veerdienst uit Libië naar Europa onderhoudt. Een deel van de 'reizigers' vindt makkelijk zijn weg naar het overbevolkte Nederland, waar door de toestroom van nieuwkomers grote spanningen worden opgeroepen. Het excuus dat het gaat om echte 'asielzoekers' heeft zijn geloofwaardigheid allang verloren.

Jos Thommassen

De Postcodeloterij heeft € 100 miljoen overgemaakt aan Natuur en Milieu, evenals aan Natuurmonumenten, die beide zijn bedoeld om het land van boeren op te kopen. Stichting Wakker Dier krijgt jaarlijks miljoenen. Deze ngo wil “schuldigen aanwijzen en lastigvallen met harde acties”. Vooral middenstanders die vlees verkopen zijn het doelwit daarvan.

Vijf miljoen ging naar de Rutgers Stichting, die de ‘lenkriebels’-programma’s op basisscholen organiseert, ondanks de vele kritiek op haar aanvechtbare opvattingen over wat die leeftijdsgroep aankan betreffende sexualiteit. De Postcodeloterij neemt deel aan internationale netwerken van stichtingen, en geeft bijvoorbeeld met regelmaat veel geld aan de Clinton Foundation.

De Postcodeloterij heeft politici in haar zak, waarmee het nieuwe toetreders tot de loterijmarkt – waar de Postcodeloterij en de Staatsloterij de dienst uitmaken – kan tegenhouden. Het is deze lobby al gelukt de loterijwinsten op te krikken. Tot 2004 waren loterijen verplicht 60% van de omzet uit te keren aan ‘goede doelen’, wat zulks ook mag zijn. Enkele jaren daarna daalde het percentage naar 50%. Vier jaar geleden is de verplichte afdracht verder verlaagd naar 40%. Dit komt de Postcodeloterij goed uit,

In 2018 was hij de drijvende kracht achter het ‘kinder-pardon’, waarvan honderden ‘illegalen’ gebruik konden maken.

want haar omzet (thans € 2,4 miljard per jaar) is al enige tijd dalend. De overheid heeft de Postcodeloterij de vrije hand gegeven bij het kiezen van de ‘goede doelen’. Er is maar één persoon die over het geld beschikt en dat is Boudewijn Poelmann, oprichter en alleenheerser. Hij is aan niemand verantwoording schuldig en geeft niemand inspraak in zijn keuzes. Hij zorgt er wel voor dat deze keuzes niet buiten de omlijning vallen van de Grote Herstardictaten, bepaald door het World Economic Forum en VN-aanhangsels.

Idealistische initiatieven

De notie dat ngo’s een ‘algemeen belang’ behartigen, dateert uit de tijd dat zij nog konden bogen op een mate van gezag vanwege idealisme en grote inspanning om goed te doen. Voornamelijk vrijwilligers spanden zich in tegen de jacht op walvissen of het kappen van tropisch

regenwoud. Bewonderaars beseften niet dat deze idealistische harde werkers een makkelijke prooi waren voor multimiljardairs, die salarissen konden betalen en zorgen voor comfortabele behuizing, en die dat deden voor eigen doelstellingen. De stichter van het oorspronkelijk idealistische Greenpeace heeft afstand genomen van zijn creatie en uitgelegd hoe Greenpeace gecorrumpeerd is geraakt.

George Soros heeft zich met zijn miljarden ontfemd over idealistische initiatieven, en er vele honderden bij verzonnen. Hele netwerken van ngo's zijn met het Amerikaanse National Endowment for Democracy (NED) verbonden voor geopolitieke doelen. Beide opzichters van ngo's speelden de hoofdrol in de Maidan-staatsgreep te Kiev in 2014.

Ngo's ontpopten zich voor het eerst als bepalend op het gebied van klimaat en CO₂-beleid op de Conferentie van de Verenigde Naties over Milieu en Ontwikkeling, georganiseerd door Maurice Strong (protegé van de Rockefeller-clan) in Rio de Janeiro (van 3 tot 14 juni 1992). Een enorm aantal namen daaraan deel, en de toen door hen gebezigde argumenten en resoluties galmen in precies dezelfde termen nog altijd door in het delibereren door overheden over deze onderwerpen.

Ook al is er veel kritiek gekomen op hun methodes en uitwassen, de notie dat zij een 'algemeen belang' dienen is blijven hangen, en dat lijkt het oordeelsvermogen van de rechters die door Urgenda of Milieudefensie worden ingeschakeld ernstig te hebben aangetast. De rechterlijke macht, die zoals de bovenstaande voorbeelden laten zien hierdoor is gecorrumpeerd heeft in feite hun nationale klimaatpolitiek en de regels waaraan bedrijven moeten voldoen overgenomen.

Wat de gemiddelde burger nog niet is gaan beseffen, is dat het inmiddels vrijwel ontelbare aantal ngo's is uitgegroeid tot een macht die de macht van gekozen parlementen is gaan vervangen. De enige verwikkeling van de kiezer hierbij is als belastingbetaler, want behalve de

geldstromen van de Postcodeloterij-schaduwmacht, gaan ook nog grote stromen van overheidssubsidies hun kant op. Dus, samengevat: wij betalen allemaal mee aan de acties van ngo's, die aan niemand verantwoording schuldig zijn, om tegen de staat te procederen, opdat die Shell tot volslagen onnodige maar kostbare ingrepen zal dwingen.

Rechters en activisten blijven het liefst bij stellingnames waarmee ze vertrouwd zijn en lijken er niet over te peinen hun aannames door middel van nadenken bij te stellen. Zouden zij dat wel doen, dan komen ze in een doolhof terecht waarin zij na alle jaren van beïnvloeding waarschijnlijk voorgoed zouden verdwalen.

Sinds vorig jaar is het overduidelijk dat er in plaats van een opwarming van de aarde, een noemenswaardige verkoeling plaatsvindt. Sinds de lente van 2024 begint de notie van een Nieuwe IJstijd als gevolg van duidelijk waarneembare zonneactiviteiten ook onder onafhankelijke meteorologische onderzoekers post te vatten.

De-industrialisatie

Geen van de hierboven genoemde partijen doet enige moeite om de in verband met de Rio Conferentie genoemde Maurice Strong in perspectief te plaatsen. Hij was de stichter van het IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change), dat tot taak had om zoveel mogelijk bewijs aan te dragen voor het idee dat de menselijke uitstoot van CO₂ iets te maken zou hebben met de planetaire temperaturen. Met andere woorden: de klimaatcrisis stond al vast zonder tussenkomst van iets dat wetenschap mag worden genoemd.

Iedereen die er sinds de golf van ngo-macht op internationaal beleid mee te maken heeft gehad, moest steeds terugvallen op fantasieën over bewijzen van opwarming wanneer er ergens overstromingen of bosbranden plaatsvonden, want werkelijk grote temperatuurverschillen waren tot 2024 nauwelijks met enige zekerheid te meten. De grafieken die terugblikken op vorige eeuwen waren door computermodellen tot stand gekomen.

Dit gigantische bedrog, voornamelijk afkomstig van het Rockefeller-netwerk van stichtingen, heeft voor de-industrialisatie van het Westen gezorgd, de horizon vervuild met voor de natuur schadelijke windturbines, particulieren met kosten voor elektrische auto's opgescheept, noemenswaardige aantallen medeburgers veranderd in mallotige aanhangers van een cult, en nog veel meer dat permanent bezig is de maatschappij te ontwrichten. Dat alles had zonder al die ngo's nooit gebeurd kunnen zijn. ■

Wat vertel ik mijn medemens?

- De loterij financiert diverse ngo's, waaronder Milieudefensie, met miljoenen om invloedrijke rechtszaken tegen grote bedrijven zoals Shell te steunen.
- Directeur Boudewijn Poelmann gebruikt de loterij-inkomsten om projecten te ondersteunen die passen binnen de Agenda 2030-doelen.
- Deze financiële invloed is verstrekkend zonder dat er directe verantwoording of transparantie wordt geboden naar het Nederlandse publiek.

Door politiek ontzielde politietop onder vuur

F. van Rozendaal (gepensioneerd politiecommissaris)

NUMMER 79 ■ 9 DECEMBER 2023

De Nederlandse politieleiding is intern zwaar onder vuur gekomen via een recente politietijdschrift-publicatie over integriteit en corruptie. De klachten van 'dienders voor de burger' over falend leiderschap sijpelen ook door naar de reguliere media.

Een aanzienlijk aantal integere agenten kwam de afgelopen jaren vaak met hun geweten in de knel vanwege werkomstandigheden met ongrondwetelijke vrijheidsbeperkingen. Hun voortdurende en alarmerende gewetensnoodsignalen werden stelselmatig onderdrukt, maar hebben nu kennelijk eindelijk effect gehad, waarvan genoemde publicatie als bewijs kan worden gezien.

Dit artikel in *Tijdschrift voor de Politie* nr. 3, 2023 (kosteloos voor politieambtenaren), toont in niet mis te verstane termen aan wat er allemaal niet deugt op het gebied van integriteit- en corruptieaanpak bij de Nationale Politie. Het leest als een 'brandbrief van binnenuit', met vele onderbouwde wetenswaardigheden. Dat is in lijn met de bestaansreden van dit tijdschrift: "podium voor vrijmoedig debat, met liefde voor waarheid".

Onderzoekers constateren dat men bij interne politieonderzoeken stelselmatig voorbij gaat aan het menselijke aspect. Een formele benadering voert altijd de boventoon. Dit is geheel herkenbaar voor de zich in gewetensnood bevindende kritische collega's van wie in de afgelopen jaren de mond werd gesnoerd, of die zelfs gestraft werden met ontslag.

In een interview met door de (vertrekkende) korpschef aangewezen leidinggevers over integriteit, wordt het belang van mens-zijn nog eens benadrukt, vanuit aandacht voor een aantal integriteitsbeleidsprincipes, zoals o.a. de menselijke maat. Tegelijkertijd wordt erkend dat daarvoor "een zekere mate van professionaliteit en een veilige werkomgeving nodig is. Want wij zijn af en toe een hele hardvochtige organisatie".

Een bestuurskundige auteur benadrukt onder de titel '*Politiewerk is Mensenwerk*', dat "voor burgers in nood politie de hoop op een rechtvaardigde uitkomst vertegenwoordigt". Dit vereist het regelmatig stellen van de vraag of men nog bezig is om met een morele koers 'interne reflectie' op de werkvloer toe te passen. Dat dit vaak onmo-

gelijk is – zo geeft de onderzoeker toe – is omdat in de context van de werkelijkheid van de hiërarchische politieorganisatie, met een onmisbare sterke taai groepscultuur, het uiterst moeilijk is om slechte gewoontes van de groep te corrigeren.

Verderop wordt de aandacht gericht op de organisatiecultuur, wijzend op de cruciale rol van leidinggevers, met de conclusie dat de werkelijkheid weerbarstigheid toont om ruimte voor vernieuwing te geven, gelet "op het ontbreken van een open aanspreekcultuur, hetgeen sterk samenhangt met het hiërarchische en bureaucratische karakter van de politieorganisatie".

Mammoettanker

Rond de eeuwwisseling vormden de nu als 'nieuw' gepresenteerde integriteitsprincipes reeds het gedachtengoed binnen de toenmalige verscheidene politiekorpsen. De in het artikel aangehaalde organisatie- en aansturingsoorzaken van de nu loepzuiver aangetoonde afbraak van het integriteitsbeleid zijn niet zomaar uit de lucht komen vallen.

Er bestond al langdurig weerstand tegen de reorganisatie, waarbij de regionale politiekorpsen en het Korps Landelijke Politiediensten tot een Nationale Politie werden samengesmeed, als één bedrijfsmatig aangestuurd machtsblok, in handen van één minister. Daarbij werd de diender voor de burger onmiskenbaar steeds meer een gediensstige vertegenwoordiger van de overheid. Het kwam neer op politisering van de politie.

Bij de inrichting van het huidige politiekorps werd voor deze mogelijke gevolgen ruimschoots gewaarschuwd. Het is nu verworpen tot een log top-down aangestuurde 'mammoettanker', met 63.000 ambtenaren. Onder onze huidige omstandigheden van dwangmaatregelen, afkomstig van de regering, is het nodig te wijzen op een 'zwarte bladzijde' uit de Duitse bezettingstijd, toen de Nederlandse politie vanuit de SS ook in één – met het huidige nationale politiekorps vergelijkbare – structuur

en cultuur werd gewrongen. Beheersmatig als een totalitair apparaat, waarin de traditionele dubbele gezagsverhoudingen in het politiebestedel (een noodzakelijke machtenscheiding voor politiek evenwicht tussen overheidsorganen, om te voorkomen dat te veel macht, of machtsmisbruik, ontstaat) op losse schroeven werd gezet.

De huidige weerstand kwam nota bene van de ‘nestor’ van de Nationale Politie, professor Cyrille Fijnaut. Diens kritiek op het inrichtingsplan van de Nationale Politie – die van het begin af aan niet beantwoordde aan de staatkundige en operationele eisen betreffende het belang van burger en rechtsstaat – werd nagenoeg onbesproken terzijde gelegd. Voor de gevolgen geldt niet meer het *Wir haben es nicht gewußt* van 1945.

Onteigend en ontzield

Kort voor de hier besproken oktober-tijdschriftpublicatie werd het lijvige boekwerk *Onze politie in een kwetsbare rechtsstaat* gepubliceerd, dat deskundig onderbouwde kritiek bevat over de dominantie van de ‘politiek-gedreven bedrijfsmatige aansturing’. Oud politieacademie-directeur professor Van Reenen zei in 2016 al: “De politie is onteigend en ontzield.”

Als nadrukkelijke kanttekening dient te worden opgemerkt dat zowel dit boekwerk als het daaropvolgende hierboven beschreven tijdschriftartikel binnen de grenzen zijn gebleven van de door de overheid ‘voorgescreven werkelijkheid’. Geen woord over de onderdrukkende desastreuze overheidsmaatregelen, waarin de samenleving in bijna drie jaar van ‘coronacrisis’ is gestort vanwege integriteitschendingen van overheidsfunctarissen.

Maar de korpsleiding kon deze boekpublicatie niet negeren. De korpschef schreef er een tactisch en oppervlakkig voorwoord bij, over ‘toekomstinspiratie’. Dit werd in september jl. gevolgd door een intern georganiseerd toekomstdebat. Het verslag daarvan werd met een totaal afleidende focus gepubliceerd via politie-intranet; een debat als woordenwisseling, zonder dialoog, van slechts competitieve stellingen en meningen, geen delen van ervaringen en mogelijkheden waarbij gesprekspart-

Het ontbreken van een open aanspreekcultuur hangt samen met het hiërarchische karakter van de politieorganisatie.

ners naar elkaars ervaringen luisterend proberen elkaar te begripen.

In plaats daarvan werd het een debat waarvan de korpschef zich het winnaarsaureool toerekende met verleggen van het probleem naar de personeelstekorten waar de politietop momenteel mee worstelt. Stoïcijns wegduikend van de schrijnende ernst ervan en zijn verantwoordelijkheid daarvoor meldde hij, als klap op de vuurpijl: “laat mij het maar aan de politiek uitleggen als we streefcijfers niet halen”. Dit werd gevolgd door het bekende wegschuifritueel “ze dronken een glas, deden een plas en alles bleef zoals het was”.

Van de werkelijke kernwaarheid kwam vervolgens vanuit de mainstreammedia niets naar buiten. Wat vervolgens wel vanuit de leiding van het politiekorps via de gevestigde media naar buiten kwam, waren de management-jeremiades over de lopende personeelstekorten; een duidelijke afleiding van het fundamentele probleem over vakmanschapsverval in de vorm van het verdwijnen van de ‘diender voor de burger’.

De vraag vanuit het groeiende netwerk van bewuste politiedienders blijft dus of de totale politietop nog steeds kan wegduiken achter dit nieuwe aanvullende brevet van onvermogen. Het vertrouwen in de politieleiding is zonder meer zwaar ondermijnd. ■

■ WORD ABONNEE!

Voor € 80,- per jaar kan je een **abonnement** afsluiten op het Gezond Verstand-magazine. Abonnees krijgen 24 keer per jaar het blad Gezond Verstand thuisgestuurd. Ook kan je inloggen op onze website en alle oude magazines online raadplegen.

Voor € 125,- word je **Founder** en krijg je naast je normale abonnement toegang tot de fysieke Founder-bijeenkomsten en steun je Gezond Verstand extra in haar missie.

Meer weten? Ga naar <https://gezondverstand.eu/abonneer>

mRNA-injecties en bloedtransfusies

Vincent Praster

NUMMER 87 ■ 20 APRIL 2024

Japanse onderzoekers hebben de aanwezigheid van spike-eiwitten en mRNA in het bloed onderzocht met het oog op bloedtransfusies. De conclusie was dat deze in sommige gevallen wekenlang in het bloed aanwezig kunnen blijven en daarmee een gezondheidsrisico vormen voor mensen die een bloedtransfusie nodig hebben.

Omdat er op het ogenblik geen methode is om mRNA en spike-eiwitten uit het bloed te verwijderen, bevelen zij aan om de injectie-status van de donor duidelijk te vermelden bij het afgenomen bloed. In de Amerikaanse staat Wyoming is inmiddels een wetsvoorstel gemaakt voor een verplichting van het koppelen van de injectie-status aan het bloed, zodat de ontvanger het recht heeft om dit bloed te weigeren indien bloed van ongeïnjecteerden voorradig is. Ook in Nederland is een begin gemaakt met de omgang met gedoneerd bloed dat mogelijk verontreinigd is met spike-eiwitten en mRNA; Sanquin heeft de vraag of er in de afgelopen zeven dagen een 'booster' is ontvangen door de donor, in de donatie-check opgenomen.

Wordt vogelgriep 'Disease X'?

Nadat in de VS CEPI (Coalition for Epidemic Preparedness Innovations) recent de mensen heeft voorbereid op een hypothetische ziekteverwekker die Disease X zal gaan veroorzaken, is nu het CDC (Centers for Disease Control and Prevention) met een gezondheidsadvies over H5N1-vogelgriep gekomen naar aanleiding van een pluimveehouder die een oogontsteking heeft opgelopen. Omdat H5N1 een historisch sterftecijfer van 52,16% heeft, kunnen belanghebbenden hiermee gaan proberen om een volgende massale paniekgolf te veroorzaken.

Bill Gates noemt mRNA-injecties een "weldaad voor de wereld"

Bill Gates heeft in een interview aangegeven de wereld te willen overspoelen met mRNA-injecties tegen tbc, mazelen en hiv. Bij het noemen van hiv lachte Gates op een wijze die doet denken aan de lach van George H.W. Bush op de uitvaart van Gerald Ford bij het uitspreken

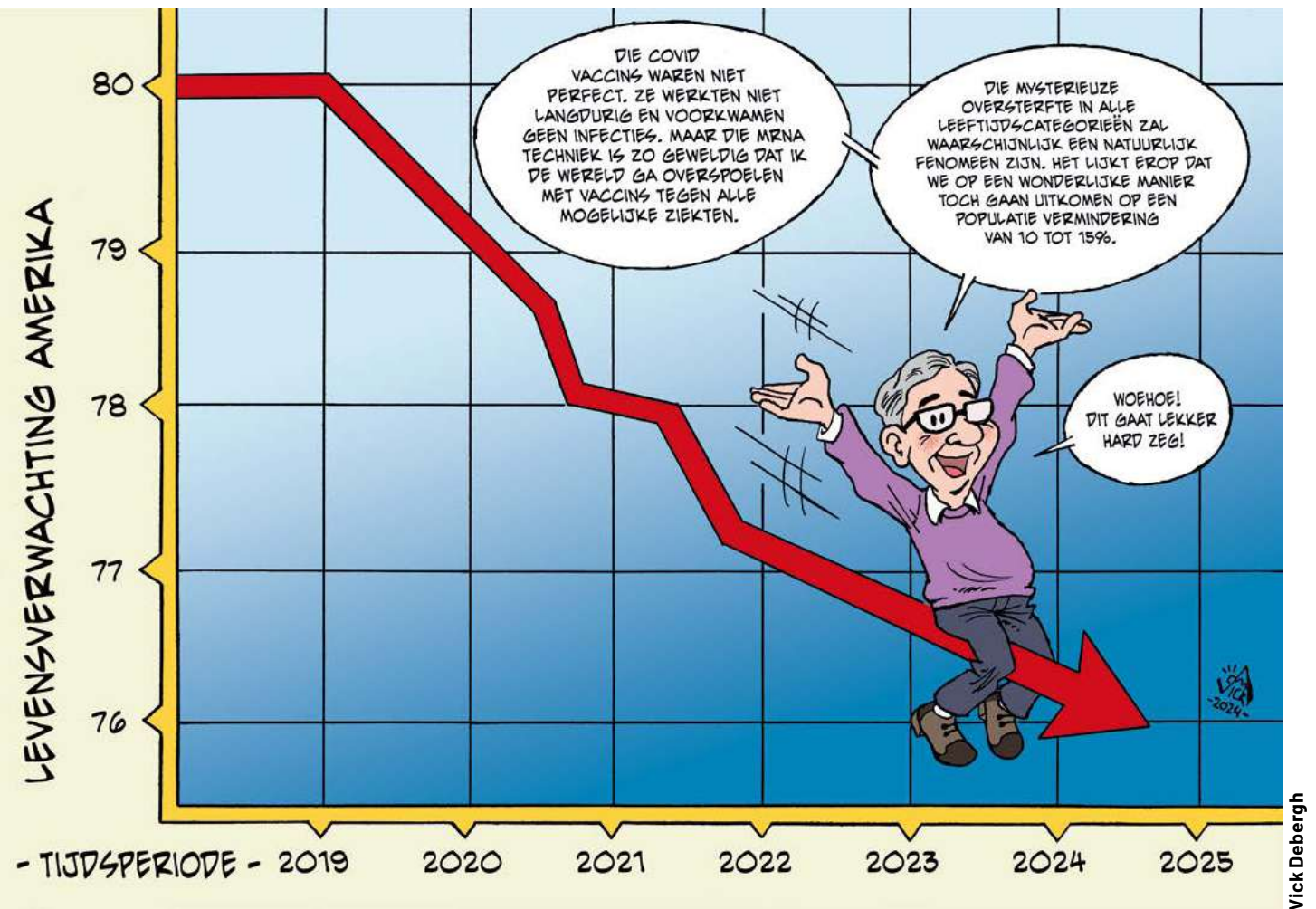
van 'deluded gunman' met betrekking tot de moord op John F. Kennedy. De mRNA-'vaccins' worden ook ontwikkeld voor kanker, Gates' stichting is daar 'niet direct bij betrokken'. Verder wees hij erop dat de Covid-'vaccins' niet perfect zijn omdat ze geen langdurige bescherming bieden en niet kunnen voorkomen dat mensen geïnfecteerd raken, alleen kunnen voorkomen dat ze ernstig ziek worden. Deze 'onvolkomenheid' is nu juist exact het optredende fenomeen waarover een voormalig medewerker van Bill Gates de noodklok luidt. Volgens vaccinoloog Geert Vanden Bossche zal er door massa'vaccinaties' terwijl het virus massaal rondwaart en niet gedood wordt door het 'vaccin', vanwege de veroorzaakte immuunsuppressie een 'tsunami' aan sterfgevallen onder gevaccineerden in landen met een hoge vaccinatiegraad gaan komen. Bill Gates mag zijn 'loverboy-praat' – praatjes die mooi klinken maar altijd eindigen in ellende – ongestoord vertellen aan journalisten. Terwijl dezelfde journalisten in alle toonaarden zwijgen bij de waarschuwing van Geert Vanden Bossche en toespraken van Bill Gates waarin hij aangeeft dat het 'voor hen' mogelijk is om het aantal mensen met 10-15% te verminderen met nieuwe 'vaccins' en 'reproductive healthcare' (gezondheidszorg op het gebied van voortplanting).

Rechter beveelt CDC om vaccinatieschade te openbaren

Het CDC heeft de eerste twee porties van meldingen van vaccinatieschade onder dwang van de rechter in de openbaarheid moeten brengen. Het gaat om 780.000 meldingen van iets meer dan een half miljoen personen. Veel mensen maakten melding van kortademigheid en hartkloppingen, wat symptomen zijn van de bekende vaccinatieschade myocarditis. Men zou zich wederom af moeten vragen waarom het CDC deze informatie geheim wilde houden.

Persconferentie vaccinatieschade in Oostenrijk

Een sportieve man heeft op een persconferentie op emotioneerde wijze een betoog gehouden over hoe de vaccinatieschade zijn leven totaal verwoest heeft. Daarnaast heeft het Verein für Impfpfopfer inmiddels meer dan 50.000 meldingen ontvangen van mensen met vaccinatieschade, waarvan 17,5% is overleden door het 'grootste medische experiment uit de geschiedenis'. Dit alles proberen de massamedia en overheidsinstanties onder het tapijt te vegen. In navolging van de Duitse patholoog

prof. dr. Walter Lang doet ook dr. Hannes Strasser de uitspraak dat vaccinatieschade niet langer moet worden afgedaan als 'long covid'.

Afname levensverwachting VS met drie jaar

In de Verenigde Staten is de gemiddelde levensverwachting na 2019 scherp gedaald en met drie jaar afgenomen in drie jaar tijd. Dit blijkt uit gegevens van levensverzekeringsmaatschappijen. De grafiek van de levensverwachting bij geboorte toont al decennia een gestage stijging en vervolgens sinds 2020 een knik met een daling terug naar het niveau van 25 jaar geleden. Deze dramatische daling is alleen te verklaren door een drastische toename van overlijdens onder jonge mensen. Het meest verontrostende is dat dit niet alleen jonge mensen zijn, maar ook de meest gezonde en goed opgeleide uit de arbeidspopulatie. Dit was in het derde kwartaal van 2021 duidelijk zichtbaar toen er sprake was van een ware explosie: het sterftcijfer in de leeftijdscategorie 25-44 jaar verdubbelde plotsklaps.

Naast de oversterfte onder jonge gezonde mensen is er tegelijkertijd nog een probleem gerezen: in drie jaar tijd zijn vier miljoen mensen arbeidsongeschikt geworden en

sindsdien zitten artsenpraktijken vol met voormalig zeer succesvolle en gezonde mensen die nu praktisch gehandicapt zijn.

Waar de pseudo-wetenschappers en massamedia in 2020 dit soort stijgingen in grafieken met frauduleuze 'besmettingen' aangrepen om te extrapoleren naar exponentieel stijgende 'hockeystick-grafieken' met als doel grootschalige paniek aan te wakkeren, zwijgt men nu in alle toonaarden bij de openbaring van een overduidelijke 'pandemie-knik' in reële grafieken met sterfte en levensverwachting. Analyse van de levensverwachtingsdata toont aan dat er grote noodzaak is om te onderzoeken of deze knik met een scherpe daling in de levensverwachting de 'mRNA-prikknik' genoemd zal gaan worden in navolging van de 'pillenknik', de knik met een scherpe daling in de geboortecijfers na de uitvinding van de anticonceptiepil in de jaren zeventig.

Toename sterfte met kanker als doodsoorzaak

Ook in de grafieken van sterfte door en met kanker is een dramatische knik zichtbaar ten opzichte van de trendlijn van de pre-pandemiejaren 2010-2019. Het onderzoek op basis van door de CDC verstrekte sterftcijfers richtte

zich op sterfgevallen waarbij tumoren (zowel goedaardig als kwaadaardig) als doodsoorzaak gedocumenteerd zijn. Hierbij is een onderscheid gemaakt tussen sterfte met kanker als enige doodsoorzaak en sterfte waarbij kanker een van de comorbiditeiten was, en het onderzoek richtte zich specifiek op de leeftijdscategorie 74-85 jaar. Dit is de leeftijdscategorie waarin de gemiddelde levensverwachting zich bevindt en deze betreft de kwetsbare mensen die voor Covid-19 beschermd dienden te worden. In deze categorie bevindt zich ook de gemiddelde leeftijd van de mensen die in 2020 met Covid-19 overleden, en die wereldwijd bijna gelijk was aan of hoger lag dan de gemiddelde levensverwachting.

Direct vallen er twee alarmerende zaken op die onverklaarbaar zijn vanuit epidemiologisch perspectief. Ten eerste het opmerkelijke uitblijven van ondersterfte na de initiële oversterfte van 2020. Bij elke flinke epidemie/pandemie overlijden er in het eerste jaar door het *pull forward*-effect (effect van eerder dan gemiddeld overlijden) meer kwetsbare mensen met onderliggend lijden dan normaal. In de uitvaartbranche wordt er dan voor de daaropvolgende jaren een ondersterfte ingecalculeerd, omdat het aantal kwetsbare mensen flink is afgenomen. In 2021

en 2022 was er echter geen sprake van ondersterfte maar was de oversterfte zelfs groter dan in het eerste jaar.

Ten tweede geven de sterftcijfers met kanker als doodsoorzaak een ander alarmerend beeld. In 2020 lag dit volledig in lijn met de pre-pandemiejaren. In 2021 was er ineens een zeer grote stijging te zien, die in 2022 nog eens meer dan verdubbelde – een verontrustende explosie in het aantal sterfgevallen met kanker als doodsoorzaak.

Om het nog meer verontrustend te maken traden beide fenomenen tevens op bij jonge mensen, in de leeftijdscategorie 15-44 jaar. Ook hier zien we het ontbreken van ondersterfte na het eerste jaar en een flinke verandering in het aantal sterfgevallen met als doodsoorzaak kanker, die ook nog eens een schrikbarende stijging vertoont. De conclusie kan getrokken worden dat een 'onbekende oorzaak' in 2021 gezorgd heeft voor een structureel geworden oversterfte en een dramatische toename van kanker als doodsoorzaak. Waarbij de plotsklapse verdubbeling van het aantal sterfgevallen in de leeftijdscategorie 15-44 jaar in het derde kwartaal van 2021 direct volgde op het einde van de eerste golf mRNA-injecties. ■

De kraamzorg en het grote taboe

Imgard van Salingen

NUMMER 80 ■ 23 DECEMBER 2023

De afgelopen drie jaar zijn van de twintig dat ik in de kraamzorg heb gewerkt, beroepshalve de meest enerverende geweest, vanwege het groeiende besef dat op dit gebied, dat natuurlijk met geboorte heeft te maken, de frauduleuze vaccinaties erop gericht zijn om menselijke voortplanting te dwarsbomen en dramatisch te reduceren.

Dat besef kwam bij mij niet meteen tot stand. Aanvankelijk kwam bij mij de gedachte op dat het uiterst ongewoon en merkwaardig moest worden gevonden dat een middel dat op geen enkele manier voldoende getest had kunnen zijn, aanstaande moeders als een redmiddel kon worden opgedrongen. Daarnaast was ik geschokt door het feit dat aanstaande moeders, in beslag genomen door gedachten van bescherming van het ongeboren kind, zelf daar geen vragen over stelden. Ook werd het voor mij steeds onbegrijpelijker dat verloskundigen geen blijk gaven op dit gebied een geweten te koesteren.

Opleiding

Wij worden opgeleid met heel veel regels die voor de veiligheid van moeder en kind minutieus moeten worden opgevolgd. En als verloskundigen zwangere vrouwen aanmoedigen om de prik te nemen omdat dat veiliger zal zijn, ook voor het kind, dan hebben deze beroepsmedici met deze nieuwe regel voor veiligheid een natuurlijk gezag, ook over ons in de kraamzorg. De regels die men moet volgen zijn strenger dan velen als normaal zouden beschouwen, zoals dat een aanstaande moeder vooral geen rauwmelkse kaas of rosbief mag nuttigen. Maar de feiten over de prik als oorzaak van de uitzonderlijk vele

miskramen zijn overdonderend, deze feiten worden niet officieel openbaar gemaakt maar zijn gebaseerd op onze eigen ervaring. De kraamzorg wordt hier regelrecht mee geconfronteerd, aan het front van een gebied over leven en dood. Ook krijgen wij in deze zorgtak nogal vaak een telefoontje dat kraamzorg niet meer nodig is omdat de zwangerschap is afgebroken – het kindje is er niet meer.

De gevaren van de injecties voor de zwangere moeder en de baby zijn geen zaken die ik met collega's in de kraamzorg kan bespreken. Het is eenvoudigweg een gigantisch taboe. Dat geldt niet voor diverse groepen van allochtone Nederlanders, die aanvankelijk blijk gaven verrast te zijn dat ook ik niet geloofde in het heil van de injecties, en zeker niet in het positieve advies – vrijwel dwang door emotionele chantage – voor aanstaande moeders om deze toch vooral te nemen.

Dat merkte ik meestal op ongeveer de derde dag dat ik een familie bezocht. Het besef dat ik heel erg goed hun twijfels begreep, en zelfs de injecties als een groot gevaar zag, zorgde voor een enorme opklaring bij zo'n bezoek voor beide kanten: we hadden elkaar gevonden in iets fundamenteels over het leven.

Gemeenschap

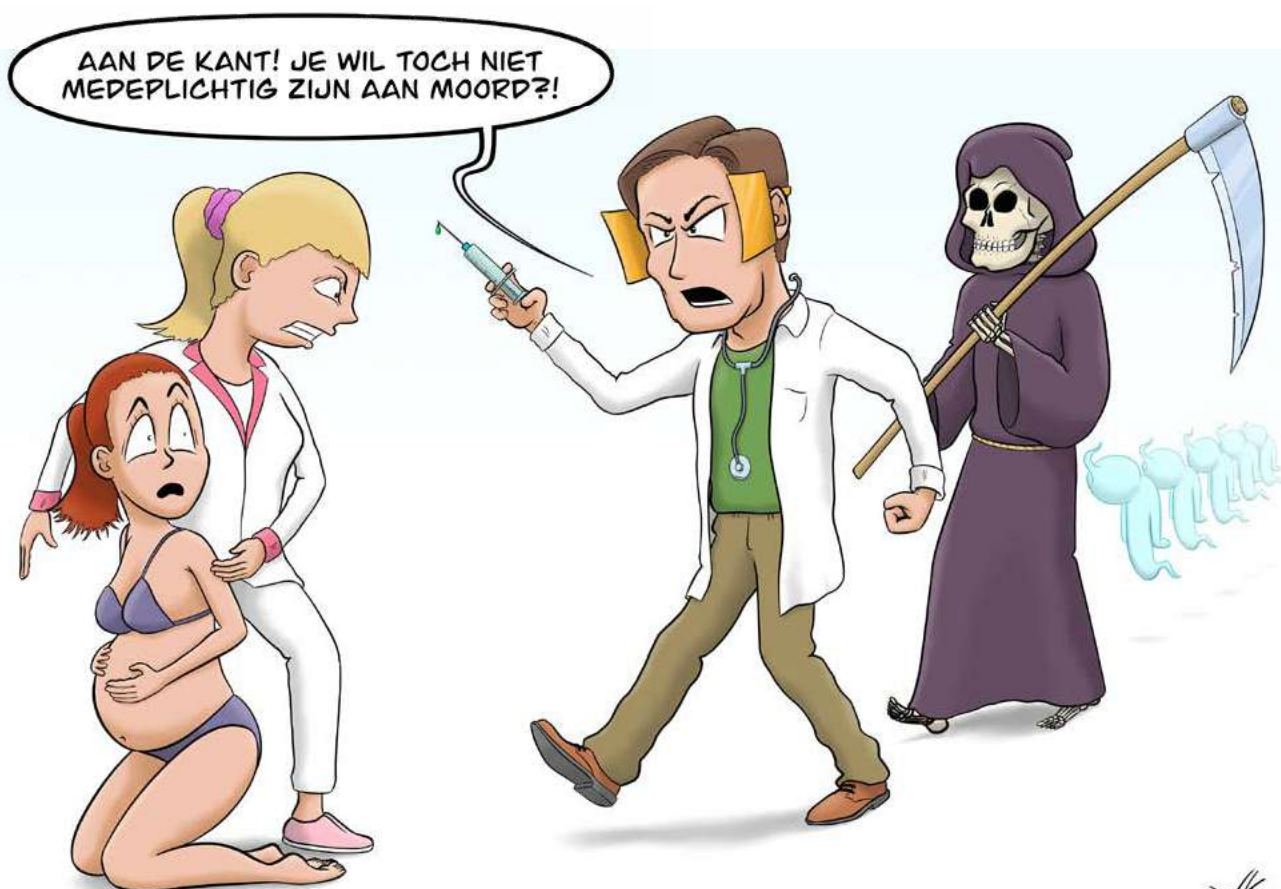
Allochtonen uit Afrikaanse landen, zoals Nigerianen en Ghanezen, en mensen uit Eritrea zijn niet geneigd om

automatisch te aanvaarden wat de overheid zegt dat goed voor ze is. Surinamers en anderen afkomstig van de Antillen zijn aanzienlijk volgzamer. In mijn ervaring is het godsbewustzijn bij Afrikaanse volken een stuk belangrijker dan bij degenen uit het Caribische gebied.

Van dat ontwikkelde godsbegrip wordt op grote schaal misbruik gemaakt door overheidsmedewerkers die veel doen om twijfelende aanstaande moeders om te praten. Voor deze christelijke mensen staan de wensen en bedoelingen van God ver boven de wensen en bedoelingen van de overheid. De injectiecampaagne treft hen in de kern van hun bestaan. Want het is via de kerken dat degenen die duidelijk hebben gemaakt geen 'vaccinatie' te aanvaarden, worden gemanipuleerd en emotioneel gechanteerd om dat toch te doen.

Dit geldt in het bijzonder voor de Anglicaanse Kerk waarvan de voorgangers een band van vertrouwen onderhouden met hun kerkgangers. Deze geestelijke bemiddelaars worden door de overheid op diverse manieren aangemoedigd, en betaald, om hun kerkgangers op dit punt te bekeren. Injectieploegen komen soms naar deze kerken om daar massaal gestalte aan te geven.

Van enige afstand heb ik ook waargenomen dat een vergelijkbare twijfel aan en weigering van de injecties voorkomt in moslimgemeenschappen. Ook voor hen is wat

Allah gebiedt iets dat niet anders dan boven een voorschrift van de Nederlandse overheid kan staan. Wat de overheid biedt als garantie voor veiligheid is nepveiligheid, want deze gelovigen gaan ervan uit dat alleen de bedoelingen van het Opperwezen met ons geldig zijn.

Vanzelfsprekend gaan bij zo'n gigantische misdaad en verleiding tot wat neerkomt op moord van de ongeborenen, de gedachten ook naar de collega's met wie men niet over zulk een enorm gegeven van gedachten kan wisselen. Het kan bijna niet anders dan dat ook zij tot vergelijkbare gevolgtrekkingen als die van mij zijn gekomen. Maar ik heb er nog geen ontmoet. Mocht het in een niet daarvoor bedoelde conversatie toch even zijdelings aan bod komen, dan ervaart men het dichtklappen van de ander voor de informatie die iedereen met enige nieuwsgierigheid zou willen weten.

Als je een steentje in de vijver gooide dan was het gevolg een plotselinge gespannen stilte. De collega's moeten juist officieel

Van dat ontwikkelde godsbegrip wordt op grote schaal misbruik gemaakt door overheidsmedewerkers.

de weigeraars als potentiële moordenaars zien. Want het spuitje is bedoeld om levens te redden. Daar komt bij dat deze collega's hebben meegewerkt aan de gevolgen van het overheidsbeleid aangaande de injecties van aanstaande moeders. Zij zouden met de erkenning dat dit verschrikkelijke gevolgen heeft gehad, zichzelf in gewetensnood brengen. ■

Moord op gehandicapten

Willem van Nijnanten

NUMMER 80 ■ 23 DECEMBER 2023

De Nederlandse regering heeft zich schuldig gemaakt aan moord op gehandicapten.

Uitgebreid onderzoek naar dit handelen is gedaan door Cees van den Bos, specialist in het onderzoeken van vrijgegeven WOB documenten.

In zijn bevindingen komt aan het licht dat de regering wist dat de bijwerkingen van het frauduleuze AstraZeneca 'vac-cin' zo ernstig zijn, dat meerdere landen staakten met het toedienen daarvan. Ondanks dat, bleef Nederland gewoon doorprikken. Intussen bereikten berichten hierover ook een deel van de tot vaccinatie bereide Nederlanders, en er ontwikkelde zich een verminderd draagvlak hiervoor. Door de betrokken instanties worden bewust keuzes gemaakt om het imago van AstraZeneca op te vijzelen.

De Gezondheidsraad ontving een notitie van hogerhand met betrekking tot wat men er wel en niet over mag schrijven. Een bedenkelijk onderdeel van het RIVM heet 'de Corona Gedragsunit', dat zich laat bijstaan door gedragsdeskundigen en gebruik maakt van 'ambassadeurs' bij RTL Nieuws, AD en andere nieuwskanalen. Psychologen nemen de huisartsen onder handen.

Per 11 maart 2021 besloot men te stoppen met het toedienen van AZ-injecties. Officieel stopte Nederland op 14 maart. Na slechts vier dagen pauze wordt het prikken weer hervat. Het gevolg van deze pauze was dat er een te grote voorraad van het AZ 'vaccin' ontstond, en men bepleitte het snel 'wegprikken' daarvan.

Uit een interne memo van VWS blijkt dat men de inferieure en levensbedreigende inhoud van de injecties tijdens de pauze bleef spuiten in de lichamen van personen die afhankelijk zijn van een PGB ('Persoons Gebonden Budget'), waarmee zowel kinderen als volwassenen met een beperking, aandoening of stoornis worden bedoeld.

Vernietigingsprogramma

De Nederlandse regering heeft zich door zulk handelen in het sinistere rijtje geschaard van *Waffen SS-Gruppenführer* Karl Brandt en andere uitvoerders van *Aktion T4*. Dat was het vernietigingsprogramma van Nazi-Duitsland teneinde een raszuivere natie te ontwikkelen zonder de lasten te dragen van aanwezig met een zogenaamd zinloos (niet productief) bestaan.

Dezelfde uitgangspunten haalt Yuval Noah Harari, de veronderstelde adviseur van Klaus Schwab van het World Economic Forum, letterlijk aan. Na genoemde pauze werden de overschotten toegediend aan het zorgpersoneel. Die werden dan ook "de helden van de zorg" genoemd. De meldingen van ern-

stige bijwerkingen bleven binnenkomen. De daarbij betrokken ambtenaren wensen dat de ontvanger van de prik de fabrikant ervan niet mag kiezen. De burger mag vooral de ernst van de bijwerkingen, dood of letsel, niet kennen. Sindsdien zijn er kosten nog moeite gespaard om het imago van AZ op te vijzelen. Uiteindelijk verzon men de list AstraZeneca zogenaamd van de markt te halen en te vervangen door een 'vaccin' met een andere naam; Vaxzevria. Dit werd onmiddellijk algemeen bekend en mocht dus uiteindelijk niet baten. ■

De AZ-injecties bleven tijdens de pauze gespoten worden in de lichamen van personen die afhankelijk zijn van een PGB.

De traditionele griep prik: meestal onzinnig en vaak gevaarlijk

Peter Pilon, huisarts

NUMMER 76 ■ 28 OKTOBER 2023

In tegenstelling tot de adviezen van het RIVM blijkt nu uit een Amerikaans onderzoek dat er twee soorten mensen zijn die nooit de griep prik zouden moeten krijgen.

Mensen met een leeftijd van 60 jaar en ouder, waaronder ook de mensen vallen die vóór 1 mei van het volgend jaar 60 jaar worden. Daarnaast mogen alle vrouwen die tussen 15 oktober en 1 maart 22 weken of langer zwanger zijn de griep prik halen. Zij kunnen de vaccinatie halen bij het consultatiebureau. Zoals bekend wordt het vaccin een jaar tevoren samengesteld uit twee of drie verwachte virusstammen. Dat klinkt niet erg logisch aangezien sommige virusstammen in de tussentijd soms duizenden keren muteren en daarmee niet meer voldoen aan de criteria van de gekozen virusstam.

Wanneer men over griepsterfte spreekt ziet men dat secundaire infecties zoals longontsteking en andere aandoeningen van de luchtwegen, zijn opgenomen in de statistieken over 'griepsterfte' en medeverantwoordelijk blijken voor het merendeel van de sterfgevallen die elk jaar aan griep worden toegeschreven. De vraag is of dat terecht is. Gegevens van de Amerikaanse Centers for Disease Control and Prevention hebben herhaaldelijk aangetoond dat het griepvaccin niet werkt voor senioren.

De griepvaccins tegen influenza A- en B-virussen van 2018/2019 hadden een aangepaste effectiviteitsbeoorde-

ling van slechts 12% voor mensen ouder dan 65 jaar. Studies hebben ook aangetoond dat griepvaccinatie weinig of geen invloed heeft op de sterfte onder ouderen. Wat al vermoed werd is nu door de statistieken bewezen.

Schade

Het griepvaccin wordt routinematig ook aanbevolen voor alle zwangere vrouwen tijdens het tweede en derde trimester, maar hiervoor zijn ook wetenschappelijke bewijzen die erop wijzen dat dit hun zwangerschap in gevaar kan brengen. Onderzoek gefinancierd door de CDC vond een verband tussen griepvaccinatie tijdens de zwangerschap en een achttvoudig verhoogd risico op een miskraam.

Naar het zich nu laat aanzien is schade na griepvaccinatie de meest gecompenseerde claim in het federale Vaccine Injury Compensation Program (VICP). Tussen 1 januari 2006 en 31 december 2019 zijn in de Verenigde Staten in totaal 5.407 letselschadeclaims voor het griepvaccin ingediend. De vraag is dus of hier de volksgezondheid wordt gediend of dat er een volksverlakkerij plaats vindt ten faveure van de farmaceutische industrie. Het griepvaccin heeft aangetoond geen effect te hebben op ouderen, de grootste afnemers van de griep prik. ■

Komt er een bredere rampzalige oorlog?

Franziska Zeller met Jeroen van den Berg (met uitzonderlijk speurwerk) en redactie

NUMMER 92 ■ 29 JUNI 2024

Terwijl onder het algemene publiek de twee oorlogen die gaande zijn – door Israël en door de VS in Oekraïne – niet langer in het brandpunt van de belangstelling staan, blijft de eerder gehoorde vraag of één ervan, of allebei, een breder wereldconflict met uitwisseling van kernwapens zal uitlokken. Hieronder richten wij ons op ontwikkelingen bij beide oorlogen, in een poging de mogelijkheid van zo'n catastrofale uitkomst te belichten.

De centrale figuur die theoretisch verantwoordelijk is voor het voortduren van de strijd in beide gebieden, president Biden, functioneert al enige jaren niet als een werkelijke president; hij ontbeert de geestelijke vermogens om verstandige beslissingen te nemen. Dit betekent dat een politieke analyse noodgedwongen moet draaien om speculaties over welke personen in de presidentiële entourage de beslissingen nemen, met daarbij ook de vraag of eventueel beter geïnformeerde topfunctionarissen van het Pentagon rampzalige beslissingen kunnen tegenhouden.

De Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, Antony J. Blinken, vergezelde de officiële president op een bezoek aan Israël, onmiddellijk na de Hamas-gijzelingsactie van 7 oktober. Hij introduceerde zich daar als jood, en zei geheel achter de door de Israëlische regering ondernomen tegenacties te staan. Dit betekende dat de Verenigde Staten als onafhankelijke natie met betrekking tot Israël geen eigen koers kan volgen.

Aan premier Netanyahu van Israël zijn door de neo-conservatieven in de regering (voornamelijk van joodse

afkomst, en vaak ook met Israëlische paspoorten) geen rode lijnen opgelegd die zijn beleid zouden kunnen afremmen. Dat werd overduidelijk door de grootschalige genocide die hij in de Gazastrook pleegt, en die hij alleen met voortdurende levering van Amerikaanse bommen kan voortzetten. Dit blijkt ook te gelden voor de in het kader van dit artikel belangrijke oorlog die Netanyahu is begonnen tegen Libanon en de Hezbollah.

Haat jegens Rusland

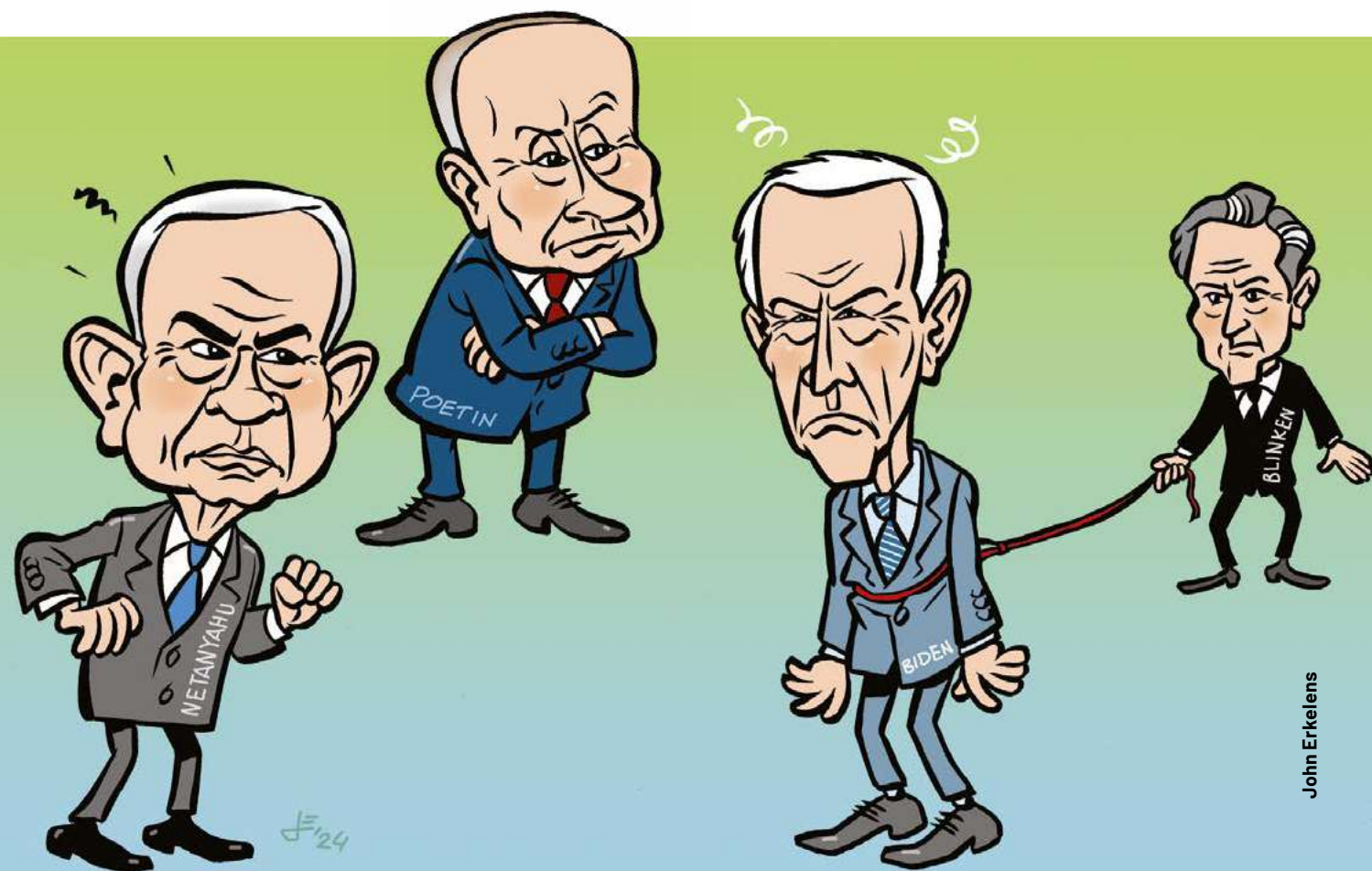
Wie in het geval van de Amerikaanse proxyoorlog tegen Rusland in Oekraïne de doorslag geeft onder de plaatsvervangers van de Amerikaanse presidentiële macht, is een meer gecompliceerd vraagstuk. Ook hier is een betrekkelijk kleine groep van neo-conservatieven met een morbide haat jegens Rusland in de regering doorslaggevend geweest, geholpen door de bewakers van het beruchte militair-industriële complex.

Recentelijk is echter onder gevestigde Amerikaanse opinieleiders – en sommige gelederen van de militaire

Het besef is doorgedrongen dat deze oorlog al verloren is, en dat men moet gaan aansturen op vredesbesprekingen.

leiding – het besef doorgedrongen dat deze oorlog al verloren is, en dat men moet gaan aansturen op vredesbesprekingen. Onder de Amerikaanse vazallen van de lidstaten van de NAVO zijn deze twijfels nog niet verspreid, en vanuit Europese hoek is derhalve nog steeds veel oorlogstokerij om Oekraïne gaande.

Voor de cruciale ontwikkelingen in verband met Oekraïne speelt de Russische president Vladimir Poetin ongetwijfeld een sleutelrol. Voor de ingewijden in Moskou en ook volgens de Russische publieke opinie is het natuur-

lijk al geruime tijd duidelijk dat deze proxyoorlog tegen Rusland niet is geslaagd. Men houdt zich evenwel bezig met de vraag hoe het komt dat dit feit niet tot de westerse wereld blijkt te kunnen doordringen. Op 14 juni jl. kwam Poetin onaangekondigd voor het eerst met voorwaarden voor een staakt-het-vuren. Deze zijn heel helder: geen Oekraïense toetreding tot de NAVO en een onmiddellijke aftocht van de troepen uit vier gebieden – de volksrepublieken Loegansk en Donetsk en de regio's Cherson en Zaporizja.

De diverse woordvoerders van de westerse belanghebbenden hebben hier volstrekt negatief op gereageerd. Dit was natuurlijk niet iets onverwachts, en het heeft Poetin in de positie geplaatst om aan te sturen op simpele overgave wegens overmacht door de autoriteiten van de legitieme overblijfselen van het Oekraïense staatsapparaat. Premier Zelenski, wiens ambtstermijn is afgelopen, wordt door Rusland niet langer beschouwd als de legitieme president van Oekraïne.

Reactie Rusland

In kringen van topfunctionarissen in Moskou worden opinies en adviezen uitgewisseld. Voormalig president en huidig vice-voorzitter van de Veiligheidsraad, Dmitri Medvedev, spreekt over de noodzakelijke 'onthoofding' van het regime. Een voor-aanstaande politicoloog en adviseur van achtereenvolgende presidenten, Sergej Karaganov, schreef een half jaar geleden

een artikel waarin hij het inzetten van kernwapens bepleit, om het Westen eindelijk wakker te schudden. Hij speelt een rol als advocaat van de duivel, en het ziet er naar uit dat het Kremlin hem gebruikte voor een plenaire discussie met Poetin, op 6 juni tijdens het St. Petersburgse Economisch Forum (SPIEF).

Karaganov zei daar dat we ons ervan bewust moeten zijn dat het versnellen van de ladder van nucleaire escalatie een groot aantal levens kan redden, en dat dit onze tegenstanders een beetje zal afkoelen. Ook al is het waarschijnlijk nog te vroeg om voor een nucleaire escalatie te kiezen, toch moeten we er in verband met de Europeanen wel aan denken.

De Amerikanen zijn voorzichtiger, hoewel ze de Oekraïners wel in die richting duwen. Daarop antwoordde Poetin dat als je het over Europeanen hebt, elke vorm van logica en onlogica mogelijk is. Maar dat wanneer het, God verhoede, tot een eventueel aanvallen komt, iedereen moet begrijpen dat het vroege waarschuwingssysteem van Rusland uniek is en dat de Europeanen niets vergelijkbaars hebben.

Daarbij komt dat onze tactische kernwapens viermaal krachtiger zijn dan de bommen in Hiroshima en Nagasaki, en dat wij er vele malen meer van hebben. Ten tweede zullen de Europeanen er natuurlijk ook over moeten nadenken dat de Amerikanen niet omwille van hen bij een nucleaire uitwisseling betrok-

ken willen raken. Poetin liet verder weten dat hij niet gelooft dat het daar ooit op uit zal draaien, vanwege de technologisch zeer geavanceerde gevechtsapparatuur, vooral in de lucht, van Rusland.

Waarmee in Moskou wel rekening wordt gehouden is de mogelijkheid van een door de neo-conservatieven gefabriceerde valse-vlagoperatie, waarvan Rusland dan de schuld krijgt. Dit zou dan waarschijnlijk niet later dan in de tweede week van september gebeuren, in verband met de datum van de Amerikaanse presidentsverkiezingen.

Wanneer Poetin spreekt over de supergeavanceerde Russische hypersonische raketten, dan refereert hij aan wapentechnologie waarmee Iran met nog oudere varianten ervan verwoesting van Israëlische luchtbases kon bereiken. Pinpoint precisieaanvallen, waartegen geen verdediging mogelijk is. Het met verschillende varianten van deze hypersonische raketten bewapende Russische fregat *Admiraal Gorshkov* lag, samen met de *Kazan*, een *Yasen*-klasse nucleaire onderzeeër, een poosje in Havanna.

Deze formidabele Russische marinemacht zal naar verwacht wordt tot het einde van de zomer in de Caribische wateren verblijven voor een reeks oefeningen, vergezeld door nog andere Russische marineschepen. Deze marinemacht is er om aan te tonen dat het in een conventionele oorlog elk gevechtsschip of strategisch zeevaartuig onschadelijk kan maken, en het marieneverkeer op de Atlantische Oceaan kan beheersen.

Terug naar Israël

Netanyahu heeft zijn zeskoppige oorlogskabinet ontbonden, nadat Benny Gantz, leider van de National Unity Party, ontslag nam uit de regeringscoalitie. Dit betekent dat Netanyahu verder moet met uiterst behoudende coalitiepartners, waarbij nog minder dan al sinds 7 oktober het geval was, zal worden gekeken naar Amerikaanse sensibilititeiten. Omdat het genocidale optreden van de Israëlische krijgsmacht in de Gazastrook geen verzwakking van de Hamas-macht heeft opgeleverd en steeds meer landen zich van Israël afkeren, wordt de recentelijk opgelaaide strijd tegen Hezbollah en Libanon als een afleiding gezien.

Israëls minister van Buitenlandse Zaken, Israel Katz, heeft aangekondigd dat hij binnenkort de regels van de strijd tegen Hezbollah en Libanon zal wijzigen: "In een totale oorlog zal Hezbollah worden vernietigd en zal Libanon hard worden getroffen." Israël heeft een ultimatum afgegeven waarbij Hezbollah zich vóór 24 juni moet terugtrekken uit het Noorden (grens is de rivier Litani), om te voorkomen dat Israël deze harde oorlog zal starten.

In verband daarmee zijn het Amerikaanse vliegdekschip *Gerald R. Ford* en de bijbehorende vloot op weg naar de Middellandse Zee, met name naar de kust van Noord-Israël. Hezbollah's algemeen secretaris, Hassan Nasrallah, heeft in een toespraak op tv gewaarschuwd dat Cyprus een onderdeel van de oorlog zou kunnen worden wanneer het toestaat dat Israël gebruik maakt van haar luchthavens en bases. Cyprus is lid

van de EU. Nasrallah zegt dat de vijand weet dat er geen enkel punt is binnen de 'zionistische entiteit' (i.e. Israël) dat we niet kunnen bereiken.

In het geval van totale oorlog wordt elke raket en elke drone op nauwkeurig geselecteerde doelen afgeschoten. Een invasie van het Galilea-gebied blijft een duidelijke mogelijkheid, en komt via lucht, land en zee. In het geval van een opgelegde oorlog met Libanon, zal het verzet zonder enige terughoudendheid terugvechten. We zullen ons aan regels noch wetten houden. Niets zal ons ervan weerhouden onze plicht met betrekking tot Gaza uit te voeren.

Volgens Nasrallah heeft Iran contact met hen opgenomen om duizenden gevechtsvliegtuigen te sturen: "We hebben nieuwe wapens verkregen, die ik nu niet zal onthullen. We hebben enkele van onze wapens ontwikkeld en nieuwe wapens gebruikt die we niet eerder hadden gebruikt."

Libanon

De militaire kracht van Hezbollah is groot. Het kan het 'Iron Dome' systeem tegen luchtaanvallen van Israël omzeilen. Er wordt gerapporteerd dat Hezbollah meer dan een miljoen raketten heeft, van verschillende types. Deze wapens zijn geavanceerd en zouden niet onderdoen voor de wapens die Israël heeft. Israëlische gevechtsvliegtuigen hebben zich al moeten terugtrekken. Hierdoor staat de macht van Israël in de lucht enorm onder druk.

Het is duidelijk dat Israël zonder hulp van de Verenigde Staten geen kans heeft in het conflict met Libanon, maar dat gezien de verkiezingen in Washington het animo ontbreekt om dit risico aan te gaan. De Amerikaanse top Nationale Veiligheid woordvoerder, John Kirby, heeft gezegd dat hij geen extra front in het noorden van Israël wil, en geen escalatie met Hezbollah.

Dit is wel een fuik waar Netanyahu de VS wil inlokken, in de hoop dat Amerika dan ook verwickeld raakt in de confrontatie met Iran. Op de achtergrond van dit alles moet men beseffen dat Israël niet officieel bestaande nucleaire bommen bezit, die ze in geval van een existentiële crisis zouden kunnen inzetten. ■

Wat vertel ik mijn medemens?

- Er wordt benadrukt dat het Amerikaanse leiderschap, onder president Biden, onduidelijk is, met besluitvorming die voornamelijk door zijn entourage en neoconservatieven wordt gedreven.
- Dit verhoogt de onzekerheid over het vermijden van rampzalige geopolitieke beslissingen.

De kinder- en orgaanhandel van Oekraïne

Rosalie Langenberg

NUMMER 81 ■ 27 JANUARI 2024

Midden december jl. besloten leiders van de EU-lidstaten op hun EU-top om onderhandelingen over toetreding van Oekraïne te beginnen. Bij verschillende internationale organisaties staat Oekraïne echter bekend als een geliefd land voor mensenhandel en handel in mensenorganen.

Al voordat de pro-Oekraïne propaganda in verband met de Russische militaire actie aldaar alle redelijke publieke beoordelingen van dat land onmogelijk maakte, stond Oekraïne bekend als een van de meest corrupte landen ter wereld. De overheid in Kiev heeft geen doelmatige controle over de lucratieve handel in menselijke organen en deze situatie is – na de staatsgreep van 2014 en de Russische actie die in 2022 begon in het oosten van Oekraïne – alleen maar verergerd.

Hoewel dit door het Westen bijna als vanzelfsprekend wordt afgedaan als Russische propaganda, maakt de Russische overheid al jaren haar zorgen bekend over de illegale kinder- en orgaanhandel die in Oekraïne plaatsvindt. Zij richtten zelfs een parlementaire commissie op om deze criminele acties tegen kinderen te onderzoeken. Vicevoorzitter van deze commissie, Anna Kuznetsova, verklaarde onlangs dat in Oekraïne recente-

Statistieken

Volgens de meest recente schattingen van denktank *Global Financial Integrity* (GFI), bedragen de jaarlijkse wereldwijde opbrengsten van illegale orgaanhandel van 840 miljoen tot 1,7 miljard dollar. Daarmee staat deze handel in de top tien van meest lucratieve transnationale georganiseerde misdaden. Hoewel er een wereldwijd verbod bestaat op mensenhandel met als oogmerk orgaanverwijdering, tonen nieuwsberichten in de gevestigde media dat dit in een toenemend aantal landen plaatsvindt.

Wat daarbij een rol speelt is dat er een wereldwijd tekort is aan organen voor transplantatie. Op het statistisch informatieportaal *Statista* staat dat er in de Verenigde Staten momenteel meer dan 100.000 mensen op de wachtlijst staan voor orgaantransplantaties, de meesten voor een niertransplantatie. De belangrijkste bron van organen voor de illegale handel zijn derdewereldlanden. Gewapende conflicten en illegale handel in organen gaan vaak samen. Oekraïne is een land dat ook door officiële instanties in het Westen herhaaldelijk wordt genoemd als een hot-spot van mensenhandel.

Zo vermeldt USAID dat Oekraïne al sinds de jaren negentig een van de voornaamste centra is voor mensenhandel. Mannen, vrouwen en kinderen worden verhandeld, voor allerlei vormen van uitbuiting. Volgens het DCAF – *Geneva Center for Security Sector Governance*, staat Oekraïne bekend als “herkomstland, bestemmingsland én doorvoerland van mensenhandel”. Ook in rapporten van de *Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa* (OVSE) wordt melding gemaakt van gevallen van illegale orgaanverwijdering in Oekraïne. Orgaanhandel is mogelijk een van de moeilijkst te bestrijden misdaden. Slechts in een zeer gering aantal gevallen vindt strafrechtelijke vervolging plaats. Tegelijkertijd lijkt de opsporing van illegale orgaanhandel onder nationale en internationale rechtshandhavinginstanties geen prioriteit te hebben.

Geschiedenis

Een van de eerste aan het licht gekomen zaken van Oekraïense kinderhandel was in een ziekenhuis in Lviv. Na een onderzoek in 1993 bleek dat 130 baby's werden vermist. De baby's zouden

De massagraven die in Donbas waren ontdekt bevatten lichamen die inwendige organen misten.

lijk documenten zijn gevonden voor de verkoop van weeskinderen, waarop openlijk vermeld stond: “voor de verkoop van organen”. Volgens haar worden miljarden dollars verdiend aan deze handel; het zou nu zelfs 7% van de Oekraïense economie behelzen. Kuznetsova beschuldigt de Oekraïense overheid ervan aan deze misdaden medeplichtig te zijn. Ook de bekende woordvoerder van het Russische ministerie van Buitenlandse Zaken, Maria Zakharova, heeft zulke beschuldigingen geuit. Illegale orgaanoogst in Oekraïne zou een bewezen en geaccepteerd feit zijn. In de westerse media wordt dit desinformatie en oorlogspropaganda genoemd.

Wilfred Klap

zijn verkocht aan westerse landen, met name de Verenigde Staten. De moeders werd verteld dat hun baby tijdens de bevalling was overleden en er werd gezorgd voor valse overlijdenscertificaten. De ziekenhuisdirecteur, Bogdan Fedak, die de leiding had over deze criminele activiteiten, werd hiervoor in 1997 veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf, maar zat slechts een derde van zijn straf uit.

Volgens een reportage van de BBC uit 2006 werden er in 2002 in een ziekenhuis in Kharkiv, bij pasgeborenen stamcellen en organen verwijderd. De moeders werd verteld dat hun baby's waren overleden. Hierover zijn destijds vragen gesteld in het Europees Parlement. Ook het *European Centre for Law and Justice* (ECLJ) heeft melding gemaakt van deze zaak. Het ECLJ is een internationale ngo die zich richt op het bevorderen en beschermen van mensenrechten, en heeft sinds 2007 een speciale adviesfunctie bij de VN/ECOSOC. In 2009 publiceerde

het een rapport over verminkte lichamen die in een massagraf bij een ziekenhuis in de stad Kharkiv in Oost-Oekraïne waren gevonden. Volgens getuigen zou het gaan om pasgeborenen, die bij hun moeders waren weggehaald om hun organen en menselijk weefsel voor medische doeleinden te kunnen gebruiken. De zaak werd gesloten, zonder dat familieleden antwoorden hadden gekregen over wat er met de vermiste kinderen was gebeurd.

Ook binnen de Europese Unie is er meer recent aandacht voor dit onderwerp geweest. Een afgevaardigde van het Europees Parlement heeft in 2015 aan de Europese Commissie een vraag gesteld over mogelijke orgaanooft in Oost-Oekraïne bij overleden soldaten en zelfs bij nog levende (licht-)gewonde soldaten. Sinds het begin van de Russische militaire actie in Oekraïne zijn er meerdere berichten van deze aard bekend geworden.

Op 29 september 2014 heeft de vertegenwoordiger en coördinator van de OVSE voor de bestrijding van mensenhandel, Madina Jarbussynova, in een interview met een Oekraïense televisiezender gezegd dat de massagraven die in Donbas waren ontdekt lichamen bevatten die inwendige organen misten. Het zou volgens haar hoogstwaarschijnlijk gaan om slachtoffers van transplantatiechirurgen op de zwarte markt.

Een maand later, op 30 oktober 2014, legde de OVSE een verklaring af waarin zij deze beweringen weerlegden; ze zouden door de Russische media uit hun verband zijn getrokken. Jarbussynova zou slechts twee Russische ngo-rapporten hebben genoemd die melding maken van de waarschijnlijke verwijdering en verkoop van menselijke organen in Oost-Oekraïne. De OVSE verklaarde verder geen enkel bewijs te bezitten voor het bestaan van orgaanhandel in Oost-Oekraïne.

Criminele netwerken

Met de illegale orgaantransplantaties zijn veel betrokkenen gemoeid. Er is een netwerk nodig van 'dealers', transplantatiechirurgen, anesthesisten, verplegers en andere medische professionals. Een transplantatie dient voorts in een steriele omgeving te worden uitgevoerd. Gelet op de complexe aard van deze activiteiten, die compatibele ontvangers en donoren, transplantatiespecialisten en een operatiezaal vereisen, is het zeer aannemelijk dat bij orgaanhandel wereldwijd actieve en goed georganiseerde criminele netwerken zijn betrokken.

De hoge mate van organisatie blijkt uit de betrokkenheid van handelaars, de snelheid waarmee het werven en overdragen van meerdere ontvanger-donor-koppels uit verschillende landen

naar een medische voorziening wordt uitgevoerd, en de korte tijdspanne waarmee bij tussenkomst van wetshandhavers de transplantatielocatie moet worden verplaatst. Dit doet vermoeden dat overheidsinstellingen in Oekraïne, zoals ziekenhuizen en klinieken, minstens op de hoogte moeten zijn van deze praktijken, en in het ergste geval aan deze praktijken meewerken.

Er komen wel steeds meer gevallen van orgaanhandel aan het licht. In maart van het afgelopen jaar verscheen er een video op internet van een kinderhandelaar, Varodi, die op de grens van Oekraïne met Slowakije gepakt is. Vanuit de gevangenis, gefilmd door zijn celgenoot, verklaart hij ook betrokken te zijn geweest bij kinderhandel vanuit de Borshchiv kostschool voor wezen en verwaarloosde kinderen in de Oekraïense stad Perechyn, waar hij vijftien jaar les gaf. In de video, onderschept door journalist Vitaly Glagola, verklaart Varodi dat de school, via een humanitaire organisatie, 'reisjes' regelde voor kinderen naar onder meer Nederland, Duitsland, Italië en de Verenigde Staten. De school werkte samen met juristen die zorgden voor de nodige papieren. Ook werden sommige kinderen 'geadopteerd'.

Volgens Varodi zouden de kinderen van de kostschool op reis zijn gegaan met als doel orgaanverwijdering. Het ging meestal om weeskinderen. Zij die geschikt werden geacht voor orgaan-donatie werden eruit geselecteerd. Varodi beschuldigt in de video de directeur van de school, Vasyl Koba, zijn zoon Vasyl Koba jr. en de jurist van de school van betrokkenheid bij de verkoop van organen van kinderen naar westerse landen. Ook waren er meerdere overheidsfunctionarissen die ervan afwisten. Dit alles zou hebben plaatsgevonden tussen 2010 en 2014 en in een aantal gevallen tussen 2016 en 2018.

Hoewel westerse media in het verleden hebben toegegeven dat er in Oekraïne gevallen van orgaanhandel plaatsvonden, wordt nu steevast ontkend dat dit systematisch en op grote schaal zou gebeuren, en beweren de media dat deze berichtgeving vanuit Rusland desinformatie betreft. Rusland gaat nu in haar beschuldigingen dan ook een stapje verder en suggereert dat de Oekraïense overheid tot over haar oren bij deze handel is betrokken. ■

De AfD en het stoppen van de Europese afbraak

Margreet Booi

NUMMER 73 ■ 16 SEPTEMBER 2023

Er is in Duitsland veel gaande, wat in toenemende mate cruciaal kan zijn voor heel Europa en misschien ook bepalend zal zijn voor de Nederlandse toekomst. Centraal daarbij is de steeds grotere aanhang die de politieke partij Alternative für Deutschland (AfD) aan zich weet te binden.

Momenteel staat de partij in de landelijke peilingen op 22% van de stemmen, waar dat twee jaar geleden nog rond de 9% lag. Het verkiezingsprogramma van de AfD gaat in tegen het ondemocratische beleid van Berlijn en dat wordt door een steeds groter wordende groep mensen omarmd als redelijk en noodzakelijk. Hun belangrijkste thema's zijn de eigen grenzen beschermen, werken moeten lonen en dus lagere belastingen, gepensioneerden moeten zonder geldzorgen rustig van hun oude dag kunnen genieten. De steeds verder toegenomen macht van Brussel moet terug naar het eigen land, en er moeten geen geld en wapens meer naar Oekraïne worden gestuurd.

De AfD staat nu in de peilingen vlak achter CDU/CSU (de partij van voormalig kanselier Merkel), die dachten te kunnen profiteren door de AfD voortdurend te krenken en ondermijnen, en bij voorbaat alle samenwerking ermee uit te sluiten. De AfD wordt weggezet als extreem rechts, antisemitisch en levensgevaarlijk, zoals in Nederland de FvD wordt afgeschilderd. Op geen enkele wijze is hier echter sprake van en dat ziet de gemiddelde Duitser ook.

Maar het binnenlandse politieke conflict gaat nog dieper. In Hessen heeft Antifa alle privéadressen van AfD politici openbaar gemaakt, iets wat in het huidige politieke landschap pas echt levensgevaarlijk is, en recent werd Andreas Jurca (Augsburg) op zeer gewelddadige wijze aangevallen, en Beatrix von Storch met fecaliën besmeurd. Pas in een heel laat stadium hebben de gevestigde media en de politierapporten van deze zaken zeer summier melding gemaakt.

Achtergrond

Duitsland heeft zestien deelstaten, die geheel anders functioneren dan de provincies in Nederland. Ze zijn deels autonoom en hebben elk een eigen minister-president en een kabinet met eigen ministers. Dat maakt de deelstaatverkiezingen heel be-

John Erkelen

langrijk als graadmeter voor wat er onder de bevolking speelt. Er zullen op 8 oktober deelstaatverkiezingen in Beieren en Hessen worden gehouden.

Anders dan in de landelijke politiek, is op het niveau van de deelstaten het nodige aan het verschuiven. Daar waar landelijk een zogenaamde ondemocratische 'brandmuur' tegen de AfD is opgetrokken, is deze in de deelstaten reeds aan het afbrokkelen. Dat houdt in, dat op dit lagere niveau steeds meer leden van de gevestigde partijen zich uitspreken vóór samenwerking, wat verdeeldheid binnen de gevestigde partijen kan veroorzaken, of al heeft veroorzaakt.

Als de AfD in een deelstaat de verkiezingen zou winnen en zij geen samenwerking zouden kunnen vinden met een 'oude' partij, is het mogelijk om een minderheidsregering te vormen. Dit is rechtsgeldig en de AfD zou hun vakmensen op alle ministersposten kunnen zetten zonder partijruzie met derden.

Gevaar

Echter, in dat geval is er toch een probleem. De minister-president en de hele ministersploeg zouden beëdigd moeten worden, maar dat zal wellicht niemand willen of durven doen. Dan zal er een coalitie gezocht moeten worden en dat proces kan door de 'oude' partijen tot een jaar worden vertraagd. In dat geval moeten er nieuwe verkiezingen komen en een jaar zonder regering zou ook zeker de kiezer niet ontgaan, waardoor

het ondemocratische gedrag van de 'oude' partijen de AfD zomaar nog meer kiezers zou kunnen opleveren. Gaan de 'oude' partijen toch het risico op nieuwe verkiezingen riskeren, dan zou een deel van de CDU-aanhang en/of andere partijen uit pure frustratie met wat er zich een jaar lang voor hun ogen heeft afgespeeld kunnen overstappen naar de AfD.

Mocht er echter toch een minderheidsregering komen, dan betekent het dat bij elk wetsvoorstel door de afgevaardigden hoofdelijk gestemd zal moeten worden. Deze AfD minderheidsregering zal geen voorstellen doen die geen bijval zullen vinden bij de meerderheid van de kiezers. Vrijwel geen enkele afgevaardigde zal het wagen zich met naam en toenaam kenbaar te maken als degene die willens en wetens tegen een goed AfD voorstel heeft gestemd, enkel en alleen omdat het voorstel van de AfD afkomstig is. Op 8 oktober zal in Beieren en Hessen duidelijk worden welke kant de burger in die deelstaten op wil.

Kwaliteit

Het is belangrijk om te weten dat in tegenstelling tot de gifgroene linkse partijen alle AfD afgevaardigden zeer goed gekwalificeerd zijn en allen één of meerdere studies hebben afgerond. Alice Weidel (1979), woordvoerder van de landelijke AfD fractie en samen met Tino Chrupalla voorzitter, promoveerde in 2011 summa cum laude en werd doctor in de filosofie en internationale betrekkingen, nadat zij zes jaar in China had gewoond en gewerkt voor The Bank of China. Kortom, de AfD

lijkt mede door de kwaliteit van de topleden niet meer te stoppen. Een partijverbod zou dat kunnen veranderen, en daar wordt door de gevestigde partijen inderdaad hardop over gespeculeerd.

Toen in januari 2022 Friedrich Merz (een voormalig functionaris bij BlackRock) partijleider werd van CDU/CSU, vertelde hij in zijn eerste redevoering dat hij in staat zou zijn om de AfD te halveren. Nu staat zijn partij in de peilingen rond 25% van de stemmen en is het denkbaar dat de AfD de grootste partij van Duitsland zou kunnen worden. Onlangs zei een AfD-afgevaardigde dat het mogelijk is om CDU/CSU te halveren, maar nu wordt dit met selectieve verontwaardiging 'gekwaliceerd' als bedreiging. De angst voor de AfD zit er goed in.

De AfD heeft nog nooit deelgenomen aan een landelijke regering, dus de zeer slechte peilingen, met nog maar net 29% goedkeuring ten aanzien van het beleid van de huidige regering in Berlijn, kan hen in ieder geval niet verweten worden. ■

Wat vertel ik mijn medemens?

- **Daar waar landelijk een zogenaamde ondemocratische 'brandmuur' tegen de AfD is opgetrokken, is deze in de deelstaten reeds aan het afbrokkelen.**

Duitslands industriële ondermijning

Gunstige energieprijzen waren jarenlang de belangrijkste reden voor de 'Made in Germany' succesformule. Duitsland kon gebruik maken van kolen, aardolie en Russisch gas. Volgens een studie van Deutsche Bank Research staat dit nu op het spel. De huidige gascrisis zou een structurele *game changer* kunnen worden voor industrieland Duitsland.

Versnelde de-industrialisatie

Als wij over tien jaar op de huidige energiecrisis terugkijken, zouden wij deze tijd kunnen bestempelen als beginpunt van een versnelde de-industrialisering van dit land. Terwijl de productie momenteel met 2,5% krimpt, zou deze neerwaartse trend zich volgend jaar kunnen versnellen naar 5%. In de late winter van 2022/23 was de gasopslag nagenoeg leeg, en zonder Russisch gas zullen de EU en Duitsland hogere gasprijzen moeten betalen dan andere gasimporterende landen, teneinde de opslag voor de winter van 2023/24 gevuld te krijgen.

De energie-intensieve industrie (chemie, bouwmaterialen, papier en metaal) zal het zwaar krijgen. De geplande gas- en stroomprijssrem zal weliswaar de negatieve gevolgen van de hoge energieprijzen voor ondernemingen iets doen afnemen, maar subsidies – 200 miljard in 2023 – zullen een grote wissel trekken op de staatsfinanciën van Duitsland.

Wordt het scenario van de de-industrialisering realiteit, dan zal dit Duitsland bijzonder hard raken. De productie is tussen 1991 en 2020 met 81% gestegen en in 2020 waren meer dan 10 miljoen mensen werkzaam in o.a. de eerdergenoemde productieprocessen. Volgens macro-econoom professor Tom Krebs staat Duitsland daarmee voor de grootste economische en sociale uitdaging sinds de hereniging in 1989. Het meest aannemelijke

scenario is een economische crisis die de corona- en de financiële crises zal overtreffen. De prognose van wetenschappers is ontnuchterend. Een shocktherapie zoals we die nu meemaken, zal ertoe leiden dat ook bedrijven die nu nog levensvatbaar zijn met de productie zullen stoppen en de EU zullen verlaten.

Autoindustrie

In ogenschouw genomen dat bijvoorbeeld Volkswagen en Audi, respectievelijk 1 en 4 op de lijst van industrieën met de hoogste omzet in Duitsland (in 2019 samen goed voor een wereldwijde omzet van rond de 300 miljard euro, en beide met productiefaciliteiten in Kaloega, Rusland) is het een hele kleine sprong richting Rusland om daar met goedkoop Russisch gas de productie voort te zetten.

BASF heeft haar op twee na grootste vestiging in China gebouwd en ook BMW investeert miljarden in China. ThyssenKrupp en Volkswagen investeren tientallen miljarden in de VS. Voor alle duidelijkheid, dit zijn miljarden waar de Duitse economie zelf van had kunnen profiteren, en deze zullen nu door uitiem wanbeleid van de Duitse regering de grens overgaan.

BASF heeft op 28 juli bekendgemaakt een kwart van de banen in Duitsland te schrappen wegens zeer teleurstellende resultaten. Nu wordt er wederom gesproken over een prijsplafond voor de Duitse industrie. Misschien was het beter geweest om niet de helft van de zes kerncentrales af te koppelen, om vervolgens diezelfde kernenergie veel duurder uit Frankrijk te importeren. Saillant detail, Frankrijk bouwt nieuwe kerncentrales, evenals vele andere landen in Europa en daarbuiten. Duitsland schakelt ze uit. ■

Margreet Booij

Geopolitiek in verwarde tijden

Karel van Wolferen

NUMMER 78 ■ 25 NOVEMBER 2023

De vertegenwoordigers van 57 moslimstaten die op 11 November in Riaad bijeenkwamen als Organisatie voor Islamitische Samenwerking (OIC), zijn in hun eindverklaring niet veel verder gekomen dan retorische clichés en de vraag om een VN-resolutie die Israël veroordeelt voor de massamoord op Palestijnen in Gaza die nu plaatsvindt.

Dit liet de verstrengeling van verschillende islamitische landen met Amerikaanse belangen zien, evenals grote algemene aarzeling om tot een initiatief te komen dat tot een toekomstige verwikkeling in een brede oorlog zou kunnen leiden.

Het Algerijnse ontwerpvoorstel voor een olieverbod voor Israël, zowel als een verbod op het gebruik van Arabisch luchtruim om wapens aan Israël te leveren, werd tegengehouden door de Verenigde Emiraten, Bahrein, Marokko en Saoedi-Arabië. Marokko onderhoudt nauwe betrekkingen met Israël, en denkt aan het westerse toerisme waarvan het economisch afhankelijk is. Ook Egypte en

van de multipolariteit die de wereld in het afgelopen anderhalf jaar in tweeën heeft verdeeld. De hoofdrolspelers bij deze ontwikkeling, de strategische partners van de Russische Federatie en China, hebben Saoedi-Arabië en de Emiraten inbegrepen bij de uitbreiding van de groep van BRICS-landen – na veel overleg en zorgvuldige geoeconomische berekeningen.

In anderhalve maand, op 1 januari 2024, zullen zowel Abu Dhabi als Riaad met hun lidmaatschap van de BRICS een gewijzigde horizon van keuzes voor zich zien. Dan zullen die keuzes zich helderder aftekenen binnen de steeds duidelijker gespleten wereld van aan één kant Amerikaanse hegemonie en aan de andere kant multipolariteit met herwonnen soevereiniteit – dus de mogelijkheid om onafhankelijk van Amerikaanse wensen beleid uit te stippelen.

De twee genoemde nieuwe leden worden verwacht om samen met Iran – dat een eigen strategisch verbond heeft gesloten met Rusland en China – de energiemacht van de BRICS te vergroten, en deel te nemen aan de afbraak van de dollar als internationale reservemunt.

De Arabische wereld

Er bestaat een kleine verleiding in de vorm van een al zestig jaar oud 'geheim' plan om het Ben Goerion kanaal aan te leggen, van de oostelijke Middellandse Zee tot de Golf van Akaba, als rivaal voor het Suezkanaal. Dat zou weer een onderdeel zijn van de door Washington geopperde India/Midden-Oosten handelsroute, die zou moeten gaan concurreren met de Chinese nieuwe zijderoutes. Maar met de uitvoering van een dergelijk ambitieus plan zouden veel jaren gemoeid zijn, en zal de wereld er heel anders gaan uitzien.

De twee aan Israël aangrenzende landen, Egypte en Jordanië, bevinden zich mede door hun bijzondere rela-

Er is in moslimlanden veel moed en daadkracht aanwezig.

Jordanië stelden zich lauwwarm op, en Recep Tayyip Erdoğan van Turkije neemt geen stappen die een einde zouden maken aan de bewezen voordelen van zijn tweeslachtigheid. Saoedi-Arabië en de Emiraten zijn in hoge mate afhankelijk van Amerikaanse wapenvoorziening, en herbergen net als Bahrein Amerikaanse militaire bases.

De pogingen van Washington om ten alle kosten een wereldhegemonie-positie te behouden mogen dan op veel weerstand hebben gestuit, deze historisch gegroeide militaire verstrengeling geeft de Amerikaanse regering een platform van waaruit het nog verdere pogingen kan ontplooiën.

Deze verstrengeling en afhankelijkheid van een deel van de Arabische wereld staat haaks op de ontwikkelingen

ties met Washington in de moeilijkste positie. Zij worden ook van Amerikaanse wapens voorzien. Ze lopen beide gevaar om overspoeld te worden door miljoenen Palestijnen, wanneer de Israëlische regering erin slaagt hen tot over hun grenzen te verdrijven.

Dat zou kolossale financiële problemen veroorzaken. Samen met eventuele Amerikaanse sancties, vanwege hun in de ogen van Washington onaanvaardbaar gedrag, zouden zij dat moeilijk kunnen overleven. Er zijn in de Arabische wereld nog veel slachtoffers van een vazalmentaliteit. Dat is niet iets wat na een eeuw of meer van onderdanigheid aan het Westen in korte tijd kan worden vergeten en geneutraliseerd. Maar dat gaat om regerende elites, en hun ambtelijke dienaren.

Wat zich op straat ontwikkelt in moslimlanden kan uitgroeien tot een overweldigende politieke kracht, zoals de geschiedenis verscheidene keren heeft bewezen. Er is in die wereld veel moed en daadkracht aanwezig.

Amerikaanse tactiek

Wat betreft Gaza, staat de VS er slecht voor. Het heeft een Israëlische overwinning aldaar nodig om de allure van hegemonie in de ogen van de rest van de wereld te behouden. Vooral nu de ontwikkelingen in Oekraïne gaan lijken op een algehele Russische overname van de kust van de Zwarte Zee, met Odessa als belangrijkste gebied, dat net als de Donbas bij de Russische Federatie kan worden ingelijfd.

De uiterste tragiek van het bovenstaande geheel is dat onder het huidige bewind van de VS geen ruimte meer denkbaar is voor het besef dat samenwerking in een multipolaire wereld realistische Amerikaanse belangen zou dienen, en daarom boven alles te verkiezen zou zijn.

Maar zulk besef wordt volledig geblokkeerd door de vertegenwoordigers van het zionistische Israël in het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken en het Witte Huis. Deze hebben de afschaffing van Amerikaanse diplomatie en strategisch denken voor elkaar gekregen om een volledig blinde koers te gaan varen, gebaseerd op – en aangestuurd door – gewoontes en aannames die na de Tweede Wereldoorlog en de veronderstelde overwinning op het communistische blok, ingeroest zijn in de Amerikaanse populaire nationalistische verbeelding.

De Amerikaanse verkiezingen van volgend jaar zouden hierin verandering kunnen brengen, als deze doorgang vinden, hetgeen onder de huidige omstandigheden niet is gegarandeerd. Verkeerde inschatting van de kansen voor overwinning op Iran door doorslaggevende Amerikaanse beleidsvoerders kan de wereld in een volgende, nog niet duidelijk voorspelbare, fase doen belanden. Men mag aannemen dat Xi Jinping tijdens zijn bezoek aan San Francisco en zijn onderhoud met president Biden plus – naar men mag aannemen – diens 'adviseurs', duidelijk heeft gemaakt dat zulke kansen, gezien het verbond tussen China en Iran, ver buiten het Amerikaanse bereik zullen blijven. ■

GEZOND VERSTAND GIFT CARDS

Met de Gezond Verstand Gift Card geef je niet zomaar een cadeau, maar een sleutel tot echte, ongefilterde informatie. Perfect voor iedereen die wil (laten) weten wat er werkelijk speelt in de wereld van vandaag.

De Gift Card is er in twee varianten.

Als abonnee bestel je dit cadeau met korting!

■ **Kwartaal abonnement** ~~€ 24,-~~
(6x Gezond Verstand) **€ 20,-**

KORTING
4,-

■ **Jaar abonnement** ~~€ 80,-~~
(24x Gezond Verstand) **€ 70,-**

KORTING
10,-

Je krijgt de giftcard-code binnen 3 werkdagen per email toegezonden. Voor € 3,50 extra (+verzendskosten) pakken we de Gift Card in en verzenden deze naar de cadeau ontvanger.

GEZONDVERSTAND.EU/GIFTCARD

GEZOND VERSTAND

WIL JE MEER ARTIKELN LEZEN EN HET GEZOND VERSTAND MAGAZINE ELKE TWEE WEKEN ONTVANGEN?

Bestel een los nummer in de [webshop](#) of sluit een [abonnement](#) af. Als abonnee krijg je direct toegang tot het volledige archief van voorgaande edities.

Wil je aanwezig zijn bij onze maandelijkse bijeenkomsten? Sluit dan een [Founderabonnement](#) af.

Ook is het sinds kort mogelijk om een [digitaal abonnee](#) te worden.

Kies uit de volgende deelnames:

KWARTAAL ABONNEMENT
(6x Gezond Verstand)

DIGITAAL ABONNEMENT
(24 x Gezond Verstand online)

JAAR ABONNEMENT
(24 x Gezond Verstand)

FOUNDER ABONNEMENT
(24x Gezond Verstand + bijeenkomsten)

Meer weten? Ga naar <https://gezondverstand.eu/abonneer>

MET TROTS PRESENTEREN WE DE FRISSE, NIEUWE OPMAAK VAN GEZOND VERSTAND

In deze PDF met gratis artikelen kun je alvast ontdekken hoe Gezond Verstand er vanaf de eerstvolgende uitgave (nummer 95) uit gaat zien:

- Iedere uitgave vier pagina's méér Gezond Verstand
- Méér ruimte, grotere letters: gemakkelijker te lezen
- Méér ruimte voor de cartoons, tussenkopjes en streamers
- Méér variatie in de opmaak
- Gedrukt op steviger papier

Laat je verrassen door het vernieuwde ontwerp en deel de artikelen en PDF op social media, met vrienden en familie!

GRATIS PDF UITDELEN